

Χιονάτη

ΜΑΪΟΣ 1982

για μεγάλους

№

ΔΡΑΧΜΕΣ 100..

ΕΙΔΙΚΟ ΕΝΘΕΤΟ ★ ★ ★ ★ ★ ΤΑΙΝΙΕΣ ▶ ▶ ▶ **Θάνατος** ΣΧΕΔΙΟΙΣ ΤΟΡΙΕΣ ★ ★ ★ ★ ★
ΤΟ ΜΑΓΕΜΕΝΟ ΜΗΛΟ ελληνική μουσική ★ **ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ** ★ ★ ★ ★ ★
ΤΡΟΜΟΣ **ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ** ☐ **ΧΡΙΣΤΟΦΝ** **ΕΙΣΒΟΛΕΙΣ;**

..... ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΘΕΑΜΑΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΠΡΙΝ ΤΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ .....

Έκδοτης—

Υπεύθυνος με τόν νόμο:

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΚΟΤΡΩΝΗΣ

Άγίου Ανδρέου 8

Νέα Σμύρνη — 9331726

Σύνταξη:

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΚΟΤΡΩΝΗΣ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΡΔΕΛΛΑΣ

Συνεργάζονται:

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΥ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ

ΕΦΦΙΕ ΒΕΗΛΒΕΡ

ΤΖΟΖΕΦΙΝ ΒΛΑΣΤΑΡΗ

ΧΑΡΙΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΝΙΚΟΣ ΖΕΡΒΟΣ

ΛΑΖΑΡΟΣ ΖΗΚΟΣ

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΚΟΤΡΩΝΗΣ

ΚΩΣΤΗΣ ΚΩΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΕΥΡΗΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ

ΒΑΛΕΝΤΙΝΑ ΡΟΣΣ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΩΤΗΡΕΛΛΟΣ

ΑΝΘΟΥΛΑ ΤΡΕΣΣΟΥ

ΚΩΣΤΑΣ ΦΕΡΡΗΣ

ΕΛΕΝΗ ΧΟΡΤΗ

Καλλιτεχνική επιμέλεια-μοντάζ:

SCHIZOGRAPHICS

Έξωφυλλο:

σχεδιάσμα του Gregory Manchess.

Όπισθόφυλλο:

Ο Βίνσεντ Πράις στην ταινία 'Madhouse' του Τζίμ Κλάρκ.

Φίλμς—

αναπαραγωγή φωτογραφιών:

ΠΕΤΡΟΣ ΚΩΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

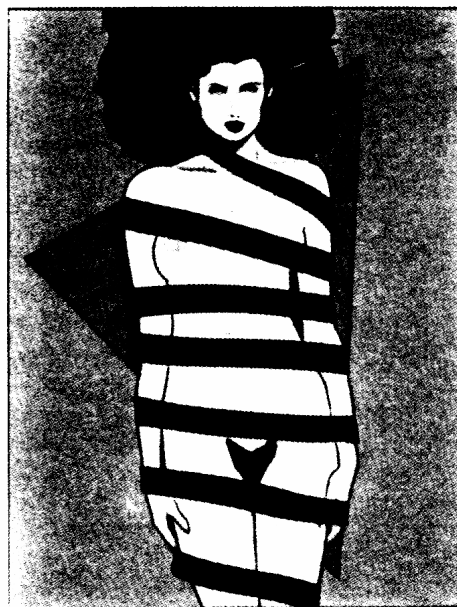
Έρμου 7 — 3235910

Έκτύπωση-βιβλιοδεσία:

ΜΠΑΜΠΗΣ ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΣ

Λυκόβρυση Άττικής

Βασ. Παύλου 26 — 2817978

«Μία φορά ρώτησα κάποια
για θεία μου, λέει, γιατί θρέ-
χει συνήθως τα Σαββατοκύρια-
κα. Με χαμηλή φωνή, μου έξη-
γησε: «Γιατί, αγαπητό μου παι-
δί, στον Θεό δεν άρέσουν οι
εργάτες!»...

ΦΑΝΤΑΖΙΟ

**... μικροί και φθονεροί
ξερνάνε τη κοήν...**

**ΑΝΤΙΣΤΑΘΕΙΤΕ
ΣΤΗΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ
ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ**

Copyright όλων των κειμένων, φωτογραφιών, σκίτσων, κόμιξ & μεταφράσεων:

'Χ Ι Ο Ν Α Τ Η — για μεγάλους' Άγ. Ανδρέου 8, Ν. Σμύρνη — 9331726

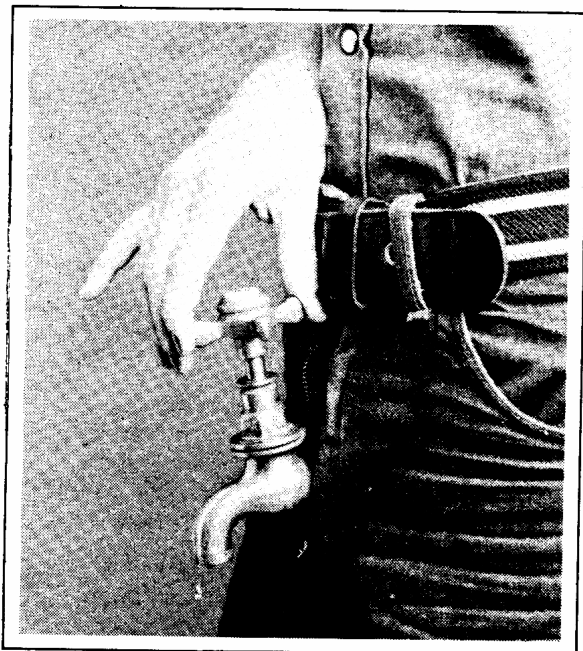
Χιονάτη

για μεγάλους

ΕΚΔΟΣΗ ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗΣ

'ΟΙ ΚΥΡΙΟΙ ΜΑΣ ΚΑΤΕΥΝΑΖΟΥΝ ΜΕ ΕΙΚΟΝΕΣ.ΜΑΣ ΔΙΝΟΥΝ ΒΙΒΛΙΑ, ΚΟΝΣΕΡΤΑ, ΓΚΑΛΕΡΙ, ΣΧΟΥΣ, ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥΣ,ΕΙΔΙΚΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥΣ.ΜΕ ΤΗΝ ΤΕΧΝΗ ΘΑΛΩΝΟΥΝ ΤΑ ΝΕΡΑ ΚΑΙ ΜΑΣ ΚΑΝΟΥΝ ΝΑ ΜΗΝ ΒΛΕΠΟΥΜΕ ΤΗ ΣΚΛΑΒΙΑ ΜΑΣ.Η ΤΕΧΝΗ ΣΤΟΛΙΖΕΙ ΤΟΥΣ ΤΟΙΧΟΥΣ ΤΗΣ ΦΥΛΑΚΗΣ ΜΑΣ.ΜΑΣ ΚΡΑΤΑΕΙ ΣΙΩΠΗΛΟΥΣ ΚΑΙ ΑΠΑΣΧΟΛΗΜΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΑΔΙΑΦΟΡΟΥΣ'.

— 'Οί Κύριοι' —
James Douglas Morrison

EDITORIAL

Γιά δεύτερη φορά ή 'Χιονάτη' μέσα σ'ένα χρόνο,στά χέρια σας."Ένα κάποιο ρεκόρ.Καί μαζί μ'αυτό ένα ειδικό ένθετο,τό 'Μαγεμένο Μήλο' μέ κείμενα ποίησης καί λογοτεχνίας στίς αρχές τής νέας δεκαετίας.

Η 'Χιονάτη' γιά μεγάλους ξεκινά μία Νέα εποχή καί αυτό φαίνεται από τήν διάρθρωση ύλης αυτού του τεύχους.Περισσότερη έρευνα πάνω σέ νέες μορφές έκφρασης τέχνης,περισσότερος σαρκασμός γιά τίς μέρες μας καί ταυτόχρονα περισσότερο κοίταγμα πρός τά μέσα μέ τήν έλπίδα τής ανακάλυψης μερικῶν κρυφῶν πηγῶν Ζωής.

Πιστεύουμε πώς καθημερινά όλοένα καί περισσότερα άτομα,νοιώθουν νά διαμελίζονται σέ μία ατέρμονη προσπάθεια νά υπάρξουν.Νοιώθουν νά διασπῶνται,ὄχι στό ἄπειρο,ἀλλά σέ μικροσωμάτεια στόν βοῦρκο τοῦ ὕλισμοῦ πού κυλιέται ἕναν αἰῶνα τώρα ή ἀνθρωπότητα. Κόντρα σ'αὐτόν τόν στεῖρο ὕλισμό,κόντρα στόν ἀποθαμένο πιά Μαρξισμό,κόντρα στά συστήματα καί στίς ιδέες πού κάνουν τήν ζωή μας δύσκολη,καί μέ τό βλέμμα στραμμένο στό ἄστρο καί στούς ἥλιους,ή 'ΧΙΟΝΑΤΗ— γιά μεγάλους' σᾶς εὔχεται ἕνα ὅσο τό δυνατό φωτεινότερο καλοκαίρι,καί μέ τό πρῶτο ἀνοιγμα τῶν χειμερινῶν κινηματογράφων θάναί πολύ κοντά σας."Ίσως.

Ο ΕΚΔΟΤΗΣ

OUT OF THE BLUE

Η ΑΠΟΓΝΩΣΗ ΕΝΟΣ ΞΕΝΟΙΑΣΤΟΥ ΚΑΒΑΛΛΑΡΗ

ΟΥΡΑΝΟΚΑΤΕΒΑΤΟ
ξένος τίτλος: OUT OF THE BLUE
Σκηνοθεσία: ΝΤΕΝΙΣ ΧΟΠΠΕΡ
Σενάριο: ΝΤΕΝΙΣ ΧΟΠΠΕΡ
Μουσική: ΝΗΛ ΓΙΑΓΚ
Διανομή: ΛΙΝΤΙΑ ΜΑΝΖ-ΝΤΕΝΙΣ ΧΟΠΠΕΡ-ΣΑΡΟΝ ΦΑΡΡΕΛ-ΡΑΙΜΟΝΤ ΜΠΑΡ.
Διάρκεια: 95'
Χρονιά παραγωγής: 1980, Καναδάς.

Η γνωριμία με τον Ντένις Χόππερ χρονολογείται από το 1955 όπου μαζί με τον Τζαίμς Ντὴν παίζει στην ταινία του Νίκολας Ραϊή "Επανάστατης χωρίς αίτιο". Κατόπιν μαζί με τον επίσης νεαρό τότε Τζάκ Νίκολσον γράφουν το σενάριο για την ταινία του Ρόντζερ Κόρμαν "Αποκάλυψη τρελός" ("The touch" 1967) όπου ερμείζει ο Πήτερ Φόντα. Αίτιο άνοδου-

ρα γράφει, σκηνοθετεί και πρωταγωνιστεί στον "Ξένοιαστο καβαλλάρη" (1969) όπου μαζί του παίζουν ο Πήτερ Φόντα και ο Τζάκ Νίκολσον. Το 1971 γυρνά το "The Last Motion Picture" με πρωταγωνιστές τον ίδιο και τον Σάμουελ Φούλερ. Το 1973 γυρνά το "Kiss Me" όπου πρωταγωνιστεί και πάλι ο ίδιος μαζί με τον Πήτερ Μπούλ. Τό, ξαναβρίσκουμε στην Ευρώπη, στά

1977, στο φιλμ του Βίμ Βέντερς "Ένας αμερικάνος φίλος" όπου πρωταγωνιστεί μαζί με τους Μπρούνο Γκάντζ, Σάμουελ Φούλερ και Νίκολας Ραϊή. Δύο χρόνια μετά, το 1979, στην "Αποκάλυψη Τώρα" του άλλοτε βοηθού του Κόρμαν, Φράνσις Φόρντ Κοππόλα, μαζί με τον Μάρλον Μπράντο. Και τώρα, στά 1981, στην αγωγή της νέας δεκαετίας μας δίνει το "OUT OF THE BLUE" ή όπως άψυχολόγητα μετέφρασε ο εισαγωγέας Παναγιωτίδης "ΟΥΡΑΝΟΚΑΤΕΒΑΤΟ".

Μέσα σε μιάνιση ώρα βλέπουμε να περνά από μπρός μας το δράμα μιās ολόκληρης γεννιάς που νοιώθει χαμένη σε μιάν εποχή που δεν μπόρεσε ποτέ να βιώσει. Η ταινία εϋθύς εξαρχής καταγγέλει το βίχάρισμα και είναι προς τιμή της αυτού. Έτσι βασίζεται περισσότερο σε στρε-ητ άτομα (τουλάχιστον όσον αφορά αυτό τον έθιμό).

Η ΟΒ, ή ήρωίς του Χόππερ, δεν ζει σε κάποια απόρωση μεγαλούπολη, αλλά σε μιάν "countryside" πόλη των Νοτίων πολιτειών της Αμερικής.

Τό φρικάρισμα της λοιπόν, είναι ένα φρικάρισμα που έρχεται από τον εσώτερο εαυτό της, από την αγωνία ότι όλο και πιο πολύ μένει μόνη, όλο και πιο πολύ κόβονται οι γέφυρες μ'ό,τι θά μπορούσε να την βαστήξει στον αγώνα για επιβίωση. Μ'άλλα λόγια στο να αρχίσει να δείχνει δόντια για να κρατηθεί και να μη γίνει σαν την μάνα της. Λέει σ'ένα χαρακτηριστικό της μονόλογο: "Πρώτα μ'άφησε ο μπαμπάς, μετά ο Τζόνι Ρότεν και ο Σύντ Βίσιους, τώρα και σύ", ύπονο-ώντας τον "Ελβις".

Βέβαια ο μπαμπάς της είναι στήνφυλακή, για ένα άτυχημα που σε φλάςμπάκ βλέπουμε στην αρχή της ταινίας. Αποφυλακίζεται και γυρνά στο σπίτι, αλλά δεν είναι ο μύθος που ή ίδια έχει πλάσει

μέσ στο μυαλό της. Έχουμε σκηνές μεγάλου κινηματογράφου, που μας δείχνουν πώς ο Χόππερ είναι ήδη πολύ μεγάλος σκηνοθέτης.

Η σκηνή του θανάτου του πατέρα (που θαυμάσια ερμηνεύει ο ίδιος), τό φευγιά της μικρής ΟΒ, και όλη ή τελευταία σε-κάνς μπαίνουν ήδη στην ιστορία της παγκόσμιας φιλμογραφίας.

Διάλογοι μεστοί, κάμερα στο χέρι, άφσogne κίνηση των ήθοποιών και λειτουργική χρήση της μουσικής συνθέτουν μιάν από τις σημαντικότερες ταινίες της νέας δεκαετίας.

Παράλληλα όμως ο Χόππερ, εκτός από την επίδειξη ταλέντου, φτιάχνει και την πιο άδισξόδικη ταινία του σύγχρονου κινηματογράφου. Πουθενά δεν υπάρχει άνοιχτός δρόμος. Πουθενά δεν υπάρχει ελπίδα. Οί χρόνοι που έρχονται δεν θά είναι, δεν μας αφήνουν να είναι, χρόνοι ήδονής και έρωτα, άγάπης και όργασμού. Τό παιχνίδι έχει χαθεί πιά. Έτσι ή πορεία

της σημερινής γεννιάς μοιάζει με την πορεία των τελευταίων δεινοσαύρων που πήγαιναν προς την θάλασσα για να χαθούν.

Έτσι λοιπόν ο Χόππερ, που άνοιξε την δεκαετία του 70 με τον 'Ξένοιαστο καβαλλάρη', τώρα ανοίγει την δεκαετία του 80 με μία έντελως αποπνιχτική ταινία, όπου ακόμα και το όμνυμο μουσικό θέμα, τραγουδημένο από τον Νήλ Γιάνγκ, αποπνέει θάνατο και απουσία ελπίδας.

Θάνατος λοιπόν από παντού. Και θα εμφανιστούν καινούργιες μορφές ζωής πάνω στην Γη.

Οι ηλεκτρονικοί εγκέφαλοι και τα ανδροειδή περιμένουν υπομονετικά.

ΟΜΩΣ:

Κάπου πέρα από την φύση του ανθρώπου, πέρα από αυτήν την ίδια την Γη, πέρα από την ζωή, υπάρχουν τά αστρα.

Και όλοένα και πιο πολλοί αισθάνονται ένα μυστηριακό κάλεσμα σαν κυτάνε το βράδυ τον έναστρο ουρανό.

Έκεί πάνω ψηλά, δημιουργείται σιγά-σιγά ένα πλάσμα που μπορεί να περιέχει ΟΛΑ τα πλάσματα ΟΛΟΥ του σύμπαντος και που θα αγγίζει αυτό που ο Χέγκελ είχε πει:

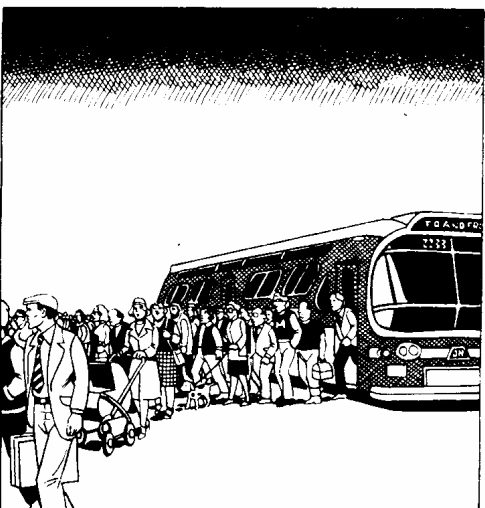
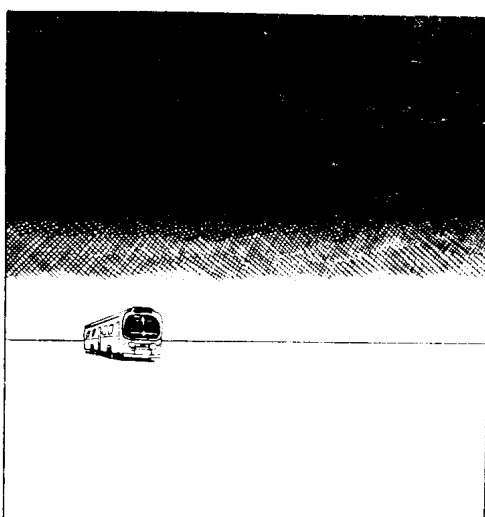
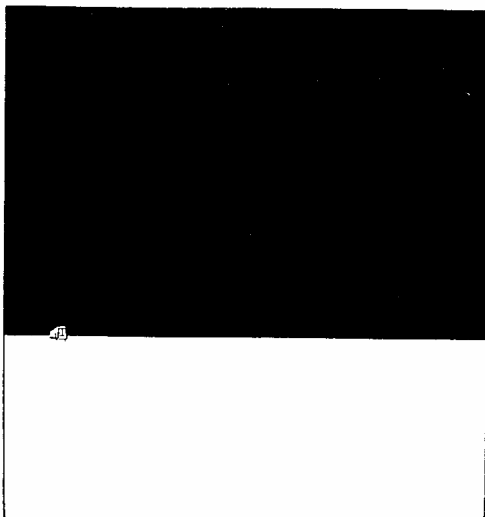
"Καθαρή ύπαρξη και τίποτα, είναι ένα και το αυτό".

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΚΟΤΡΩΝΗΣ

the bus

PAUL KIRCHNER ©

LEGALISE IT

Κάποτε ήταν η αντίσταση κατά της Χούντας, και όλοι οι δημοσιογράφοι, γράφανε κατεβατά ύμνωντας, αλληλούς συνήθως, και αναφέροντας κατορθώματα αντιστασιακά που συνήθως άνηκαν στην χωρεία των δνειρόξεων.

Πέρασε όμως ο καιρός και το αναγνωστικό κοινό βαρέθηκε αυτά τα αναγνώσματα. Οι άνθρωποι βρέθηκαν μπρός στο φάσμα της πείνας. Ζητήθηκε νέο θέμα και... ιδού!...

ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ.

Οι δημοσιογράφοι της πεντάρας, ξεκίνησαν καθημερινά δημοσιεύματα (τις περισσότερες φορές αναδημοσιεύσεις του Δελτίου Τύπου της 'Ασφάλειας) σχετικά με τις συμμορίες που εξαρθρώνονται και που πουλάνε στην νεολαία χασίσια και ήρωϊνες. Και παράλληλα δρθρα, θα αναφέρω επώνυμα μόνο τον Λευτέρη Παπαδόπουλο μιά και είναι η πιο κραυγαλέα περίπτωση, δθθεν συνεντεύξεις από μαθητές και νε-αρά άτομα που κάνουν χρήση ναρκωτικών και εξιστορούν το καταντη-μά τους.

Καταδικές σε φοβερά ψηλές ποινές για κατοχή και χρήση χασίς και παράλληλα ελαφρές ποινές σε άτομα που διακινούν την ήρωϊνη και συνήθως "δίνουν" τους προζάκηδες. Πρόσφατο κραυγαλέο παράδειγμα αυτό των δυο Λαμιωτών που φάγανε 8 και 4 χρόνια γιατί ο πρώτος καλλιεργούσε χασίς για ίδια χρήση. Δημοσιεύουμε δίπλα φωτοτυπία από το "περίεργο έντυπο" 'ΕΘΝΟΣ'.

Είναι τουλάχιστον υποπτη, για να μη πω έμβολιμη και σκόπιμη, η εξίσωση του χασισιού με την ήρωϊνη. Και αυτό επιχειρείται και έχει επιτευχθεί, στο μυαλό των πολλών, σε μεγάλη κλίμακα. Στην τηλεόραση τώρα, διάφοροι, δθθεν έρευνητές, φτιάχνουν έκπομπες για τα ναρκωτικά με τελευταίο κρούσμα τα 'Παιδιά του Πειραιά' του κονδυλοφόρου Χαρδαβέλλας. 'Ο Καρατζαφέρης τώρα, βγάζει ένα βιβ-λίο όπου... 'αποκαλύπτει' το ... σκάνδαλο των ναρκωτικών. Τό βιβλίο θα το ανεβάσει και σάν θεατρικό έργο. 'Ο άνθρωπος πρέπει να περά-σει και αυτός τις διακοπές του.

'Ετσι. Άλλοι στα ψυχιατρικά τμήματα του Κορυδαλλού και άλλοι στην Μύκονο και σ' άλλα νησιά, όπου διακινούνται μεγάλες ποσότητες άσπρης. Σύμπτωση άραγε...;

Τελευταίο κρούσμα, τό 'ΕΘΝΟΣ' της 7-5-82, όπου γράφει τό κωμικοτρα-γικό "'Η κοινωνική αλλαγή θα σταματήσει τα ναρκωτικά". Και γιατί όχι. 'Ηδη ιδρύεται 'δημοτική αστυνομία' και έρχονται ειδικά σκυλιά, εκπαιδευμένα στην Δ. Γερμανία, για την δσφρηση και ανάκαλυψη άσπρης και χασισιού. 'Αλλά μόνο γι' αυτό θα χρησιμοποι-ούνται; Θα δούμε...

Σε αντίθεση με όλη αυτή την συγχωρδία των τυμβορύχων και των λεπ-ρισμένων υπό σψη εύρισκομένων έρευνητών, έχουμε την ίδρυση μιάς ομάδας για την 'Σωστή 'Ενημέρωση και 'Αντιμετώπιση των Ναρκωτι-κών' και την κυκλοφορία διαφόρων ελπιδοφόρων άφισσών.

'Η "ΧΙΟΝΑΘ— για μεγάλους", δημοσιεύει απόσπασματα από τις θέ-σεις της παραπάνω ομάδας, φωτογραφίες των άφισσών και των συν-θημάτων από τους τοίχους καθώς και προκήρυξεις που ήρθαν στα γραφεία μας για τό θέμα τούτο. Και τελειώνουμε με μιά πρόταση.

LEGALIZE IT....

Ο ΕΚΔΟΤΗΣ

χιμος, χτυπάνε την πόρτα μας, να οργανωθούν σε επιτροπές και σε συνεργασία μεταξύ τους, να παλέψουν μαζί με μας για την άμηση έ-φαρμογή νέων νομοθετημάτων για τα Ναρκωτικά που θα βασίζονται στα παρακάτω:

1. 'Αποπoinικοποίηση της ΧΡΗΣΗΣ όλων των ουσιών, στο βαθμό που έχει αποδειχτεί ότι η ποινικοποίηση έχει αύξήσει το πρόβλημα. Π.χ. ή φυλάκιση ενός μη τοξικομανή (π.χ. χρήστη Χασίς) τόν οδηγεί στο να γίνει τοξικομανής (πρεζάκιας).
2. 'Εξασκούθηση της ποινικοποίησης του ΕΜΠΟΡΙΟΥ, στο βαθμό που αγωνιζόμαστε για ανθρώπινες κι όχι κερδοσκοπικές σχέσεις.
3. Διάθεση της 'Ηρωϊνης από ΝΟΣΗΛΕΥΤΙΚΑ ΙΔΡΥΜΑΤΑ, με κατα-λόγους, για όσους δεν έχουν ακόμα φτάσει στο στάδιο να τη σιχα-θούν — πράγμα που θα γίνει όπωσδήποτε σύντομα. Αυτό θα τσακί-σει το εμπόριο, που είναι κι ο κύριος φορέας της πρακτικής εξέ-πλωσης.
4. Δημιουργία ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ πραγματικών Κέντρων ΑΠΟΤΟΞΙ-ΝΩΣΗΣ με σύγχρονο Εξοπλισμό και άπεθιστικά φάρμακα (Metha-clone, ανταγωνιστές κλπ.), στα οποία δεν θα υπάρχει βίαιος έγκλει-σμός, στο βαθμό που είναι γνωστό ότι βίαια άποτοξίνωση δεν γίνε-ται ποτέ.
5. Δημιουργία και λειτουργία ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ και Ο-ΜΑΔΩΝ ΑΥΤΟΒΟΗΘΕΙΑΣ, που θα ενημερώνουν συνέχεια τό κοι-νό, θα καταπολεμούν όλες τις αντιεπιστημονικές και ύποπτες «άπό-ψεις» και θα μπορούν να βοηθήσουν έπείγοντα περιστατικά με 'Ια-τρική, ψυχολογική και ανθρώπινη αντιμετώπιση.

Καλούμε, ακόμα, τους όποιουσδήποτε μη ειδικούς ή «ειδικούς», που έχουν αντίθετες όπόψεις, αν νομίζουν ότι στηρίζονται σε έπιστη-μονικά δεδομένα, να μας αντιπαρεθεθούν σε δημόσια συζήτηση κι όχι με λιβελογραφήματα ή ύβρεολόγιο, που είναι πιθανόν να κάνουν μέσα από κίτρινο τύπο ή ύστερικές συγκεντρώσεις.

- ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΓΝΟΙΑ
- ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΞΑΡΤΗΣΗ
- ΓΙΑ ΜΙΑ ΖΩΗ ΜΕ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ, ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

'Επιτροπή για Σωστή 'Ενημέρωση και 'Αντιμετώπιση των Ναρκωτικών (Ε.Σ.Ε.Α.Ν)

Διατηρούσαν φυτεία χασίς σε ...κεσέδες από γιαούρτι

ΔΥΣΚΟΛΕΥΟΝΤΑΝ να βρουν και αποφάσισαν να καλλιεργήσουν τις «δόσεις» τους. Αγόρασαν μερικούς κεσέδες γιαούρτι και μετά τη «χρήση» του περιεχόμενου τους έκαναν γλάστρες για δέντρυλλια χασίς. Εστήσαν τον ιδιωτικό κήπο τους στα βράχια ενός βουνού και πήγαιναν μόνο για ... πότισμα.

Τα συχνά πήγαινε έλα του Νίκου Γ. Πολυμερόπουλου 55 χρόνων και του κουμπάρου του Δημ. Α. Κοντέλα στο βουνό κίνησαν τις υπονομιές των αστυνομικών της Λαμίας. Τους παρακολούθησαν και τους έπιασαν να ποτίζουν τη «φυτεία» τους στις 23 Ιούνη 1979.

Χτες καταδικάστηκαν από το Πενταμελές Εφετείο Αθήνας σε κάθειρξη 8 χρόνων ο πρώτος και φυλάκιση 4 χρόνων ο δεύτερος.

Ο αστυνομικός της Ασφάλειας Λαμίας Γ. Γιαννακόπουλος είπε στην

ΑΛΛΑ ΤΟΥΣ ΕΠΙΑΣΑΝ ΣΤΟ ΠΟΤΙΣΜΑ

κατάθεσή του:

«Ξέραμε ότι ο Πολυμερόπουλος είναι τοξικομανής. Όταν άρχισε να πηγαίνει κάθε τόσο στις πλαγές ενός βουνού 50 χλμ από τη Λαμία μας κίνησε την περιέργεια. Τον παρακολουθήσαμε και το συλλαβάμε τη στιγμή που ποτίζε μαζί με τον κουμπάρο του 9 κεσέδες με χασίς».

ΠΡ: Το προόριζε για πώληση;

ΜΑΡ: Για δική του χρήση. Είναι αθεράπευτος τοξικομανής.

ΠΡ: Ο Κοντέλας;

ΜΑΡ: Δεν είναι τοξικομανής. Τον βοηθούσε στο ...πότισμα.

ΠΡ: Δεν γνώριζε ότι απαγορευόταν;

ΜΑΡ: Θα το γνώριζε, αλλά ο

Πολυμερόπουλος είχε και άσθμα. Δεν μπορούσε όταν τον έπιανε κρίση να πάει στη «φυτεία». Πήγαινε ο Κοντέλας.

Οι μάρτυρες υπεράσπισης που ήλθαν από τη Λαμία να καταθέσουν για τους δύο «καλλιεργητές» χασίς, είπαν ότι και οι δύο είναι καλοί οικογενειάρχες και έντιμοι άνθρωποι.

«Ο Πολυμερόπουλος είναι γνωστός στην πόλη σαν τοξικομανής», κατέθεσαν, «αλλά δεν έχει ενοχλήσει κανένα, ούτε δοκίμασε ποτέ να μεταδώσει σε άλλους το πάθος του».

Τα ίδια υποστήριξαν και οι κατηγορούμενοι στις απολογίες τους.

Το δικαστήριο επέβαλε στον Πολυμερόπουλο και χρηματική ποινή 150.000 δρχ. και διέταξε την κατάσχεση του αυτοκινήτου του όπου βρέθηκε ποσότητα χασίς.

Οι «καλλιεργητές» του χασίς Πολυμερόπουλος και Κοντέλας, χτες στο εδώλιο.

ΝΙΚΟΣ ΠΑΤΕΛΟΣ

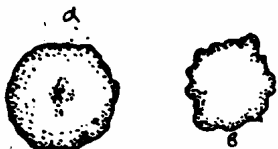
ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΝΤΙΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ: KANNABH, ΧΑΣΙΣ, ΜΑΡΙΧΟΥΑΝΑ
T. SZASZ: «Ένας φανταστικός διδάλογος (Σωκράτη-Ίπποκράτη)

Μιά δουλειά των: Μοσοχβάκη, Σαββάκη, Ἀρμαγανίδη, Καψαμπέλη, Παπανικολάου, που συμβάλλει θετικά στη σωστή πληροφόρηση και τοποθέτηση απέναντι στο θέμα "ναρκωτικά".

Ἡ δουλειά αὐτή, πού ἐγίνε ἀπ' τὸ 1973 ὡς τὸ 1977 στό ἐργαστήριο βιολογικῆς χημείας τῆς ἱατρικῆς σχολῆς στήν Ἀθήνα, ἀναδημοσιεύεται μέ ἀφορμὴ τῆς διαστάσεως πού ἔχει πάρει, σκόπιμα, τὸ θέμα, 1ο) γιὰ νὰ διοχετευθεῖ ἀπὸ τὴ μιά ἡ κρίση τῆς πολιτικῆς σὲ πολλὰ ψευτοπροβλήματα, ὅπως αὐτὸ τῶν "ναρκωτικῶν" καὶ 2ο) γιὰ νὰ καλυφθοῦν ἀπὸ τὴν ἄλλη, τὰ συμφέροντα τῆς φαρμακοβιομηχανίας, πού κρύβεται πίσω ἀπὸ τὴ σύγχυση, τὴν ἀγνοία καὶ τὸ ψέμα.

Ἀναδημοσιεύουμε δίπλα, ἓνα κομμάτι ἀπ' τὴν παράγραφο: Ὁργανικές βλάβες, τοῦ βιβλίου.

-Στο κυτταρικό επιπεδο έχουν γίνει μια σειρά από αξιολογες ερευνες, που βασιζονται στη μορφολογική και ιστοχημική εξέταση, κυτταρῶν αιματός και σπερματοζωαρίων, σε άτομα που κάνουν χρήση χασίς πάνω από δεκα χρόνια. Τα αποτελέσματα είναι α)μία μορφολογική αλλοίωση της κυτταρικής μεμβράνης στα ουδετεροφιλα λευκοκυτταρα των χρονίων καπνιστών (ε-α-μ)

α: Κύτταρο ἑνὸς μὲ καπνιστῆ

β: κύτταρο ἑνὸς καπνιστῆ χασίς.

β)μία ελλατωση της συγκεντρωσης αργινίνης στον πυρήνα των σπερματοζωαρίων τους

γ)μία μειωση της ποσοτητας ιστονων-αργινίνης (αμινοξυ) απο τον πυρήνα των λεμφοκυτταρων αιματος των ιδίων ατομων.

Τελικό αποτελεσμα ήταν ότι καὶ ὅλες τὶς μεταβολές που ἀποδεδειγμένα κλινικά ἢ ἐργαστηρικά, καμία υπολειπουμένη των κυτταρικών συστημάτων ἢ των συστημάτων ἀναπαραγωγῆς καὶ ἀσὰ καμία διαταραχή στην υγεία,

“ναρκωμανής,” ο αποδιοπομπαίος τράγος

Η προπαγάνδα, που έχει εξαπολυθεί, τελευταία, από τα μέσα ενημέρωσης κατά των “ναρκωτικών” και των “ναρκωμανών εγκληματιών”, απ’τή μιά μεριά είναι έντελως ανεύθυνη και άσχημη, απ’τήν άλλη ύποπτη και ύπουλη.

Εμφανικά, όλοι ενδιαφέρονται για τη νεολαία και την προστασία της απ’τή “διαφθορά” και το “έγκλημα”. Καί η διαφθορά και το έγκλημα είναι τα “ναρκωτικά”, που μέ ένα παράνομο, αντισυνταγματικό και έντελως φασιστικό νόμο, απαγορεύεται και διώκεται η χρήση τους.

Έτσι, η αστυνομική —κρατική— τρομοκρατία, κατάχρηση εξουσίας και αυθαίρεσία ενισχύονται, ή δέ ατομική ελευθερία περιορίζεται.

Μέ τη δικαιολογία ότι προστατεύουν, απ’τή μιά τό ναρκωμανή απ’τόν “άργό θάνατο”, κυνηγώντας τον, κλείνοντας τον στις φυλακές ή τά ψυχιατρεία —όπου ο θάνατος είναι άμεσος και σίγουρος— κι απ’τήν άλλη, την κοινωνία απ’αυτό τό “εγκληματικό παράσιτο”, τό “διεφθαρμένο”, που “παρασύρει κι άλλα παιδάκια στην καταστροφή”, δίνουν τό στίγμα του αποδιοπομπαίου τράγου της εποχής μας.

Καθόλου δέ νοιάζονται για τό άργό θάνατο απ’τό νέφος. Καθόλου δέ νοιάζονται για τόν άργό θάνατο της πλήξης και της μοναξιάς.

Ναρκωτικά, για τόν πολύ κόσμο, είναι “τά χασίσια και οί ήρωίνες”. Έδω οί ειδικοί σιωπούν διακριτικά.

Γιατί, ναρκωτικά είναι και τά άπλά ήρεμιστικά χάπια, που, σωρηδόν χορηγούν οί γιατροί μέ συνταγές διαρκείας, τό άλκοόλ, που ή έπεξεργασία του έχει έξελιχθεί σέ έθνικές βιομηχανίες, όπως και τά άπλά τσιγάρα, που όλοι καπνίζουμε ελεύθερα, μέ τίς διαφημιστικές εύλογίες αυτών των ίδιων σταυροφόρων, που μιλούν για έθισμούς, τοξικομανίες κι άργούς θανάτους.

Κι οί ίδιες αυτές βιομηχανίες είναι πού, έκτός από τσιγάρα και ποτά, φτιάχνουν τό νέφος.

Οί ίδιες αυτές βιομηχανίες είναι πού υποβιβάσανε τόν άνθρωπο σέ έργατική μονάδα παραγωγής και, στή συνέχεια, σέ καταναλωτή του προϊόντος του.

Κι οί βιομηχανίες αυτές και ή παραγωγή τους —βλ. χρήμα— είναι πού στηρίζουν τίς εξουσίες.

Κι αυτές, μέ τη σειρά τους, νομοθετούν για νά εξυπηρετήσουν τά οικονομικά τους συμφέροντα.

Έχουμε, έτσι, νόμιμα ναρκωτικά και, την πλειοψηφία, νόμιμους τοξικομανείς. (Σέ χώρες τίς Ασίας, υπάρχει νόμιμη χασισοβιομηχανία, όπου παίρνεις τό πακέτο μέ τά τσιγαριλίκια σου απ’τό περίπτερο).

Απ’τήν άλλη μάντα, έχουμε τούς παράνομους, πού, αυτόματα, έφ’δσον διώκονται, περιθωριοποιούνται, απομονώνονται και καταφεύγουν σέ διάφορες ενέργειες για νά επιβιώσουν. Ένέργειες, πού χαρακτηρίζονται κακοποιές, διεφθαρμένες, εγκληματικές.

Κι οί δικαστές έδω “ξεχνούν” τόν ήθικό αὐτουργό. Τό νόμο. Πού θύματα του είναι όλοι αυτοί, πού υποτίθεται ότι προστατεύει.

Ο δικαστής, ό αστυνόμος, ό νομοθέτης —και τά τσιράκια τους: γιατροί, κοινωνιολόγοι, ψυχίατροι, κόματα, δημοσιογράφοι— στηρίζουν την κρατούσα κατάσταση πραγμάτων, πού δέχεται τίς μέσα στά όρια της λογικής και ήθικης της έμπειρίας, και διώκει τίς έξω απ’τούς κανόνες της έμπειρίας και τίς κάθε είδους παρεκλίσεις στον τρόπο σκέψης, στον τρόπο ζωής.

Η απαγόρευση και δίωξη όρισμένων ναρκωτικών είναι μιά απ’τίς πολλές άποδείξεις της ύποκρισίας και του οικονομικοθεσμικά συμφεροντολογικού ρόλου πού παίζει ή εξουσία.

Γ. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ

B.J. BUTTERFLY

Η Β. J. BUTTERFLY ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΠΝΕΥΜΑ ΥΨΟΥΣ 25 ΕΚ., ΑΠΟ "ΕΝΑ ΑΛΛΟ ΜΕΡΟΣ". ΕΠΙΣΚΕΠΤΕΤΑΙ ΤΗ ΓΗ ΟΤΑΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΜΜΙΑ ΚΑΛΗ ΤΑΙΝΙΑ ΣΤΗΝ Τ. V. Ο ΚΑΛΥΤΕΡΟΣ ΦΙΛΟΣ ΤΗΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΦΑΖΖΥ, Η ΓΑΤΑ, ΠΟΥ ΤΗΣ ΑΡΕΣΤΟΥΝ ΤΑ ΦΙΛΜ ΤΟΥ ΤΖΕΝ ΦΟΡΝΤ-

ΑΛΧΗΜΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

"Τεμπέλικα λιοντάρια πλανιασμένα σέ νερούλη άμμουδιά. Τό Σύμπαν γονατίζει στο βούρκο για νά κοιτάξει περίεργα τή στάση τής σήψης του στον καθρέφτη τής ανθρώπινης συνείδησης.
Άρηρμένος καθρέφτης, γεμάτος κόσμο, άπορροφητικός, παθητικός σ' ό,τι τόν επισκέπτεται και του τραβάει τό ένδιαφέρον. Πόρτα για πέρασμα στην άλλη άκρη, ή ψυχή έλευθερώνεται στο δρασκέλισμα.
Γύρισε τούς καθρέφτες στον τοίχο στο σπίτι των νέων νεκρών."

Τζαίμς Ντάγκλας Μόρρισον
- "Οί κύριοι" -

☆ ΠΡΙΝ....

Πολλοί είναι αυτοί που άθωα νομίζουν πως μπορούν νάιναι δημιουργοί μέσα στα πλαίσια τής σημερινής κοινωνίας και έννοω την όλη κοινωνική οργάνωση και δομή που ξεκίνησε κάποιες χιλιετηρίδες πλσω, στην αυγή του ανθρώπινου γένους.
Τό "παιχνίδι" του δημιουργού δέν έχει καμιά σχέση με την καπιταλιστική ή σοσιαλιστική ύψη τής κοινωνίας. Τό "παιχνίδι" έχει ξεκινήσει με την πρώτη οργάνωση τής κοινωνίας. Από τότε δηλαδή που ό "άνθρωπος" συνειδητά αποφάσισε νά χωριστεί σύμφωνα με τόν χαρακτηρισμό των γεννητικών του οργάνων σέ "άνδρα" και "γυναίκα". Τότε πιά αναγκάστηκε νά φορέσει διάφορους ρόλους για νά επιβιώσει και νά τραβήξει την προσοχή, έτσι έγινε "δημιουργός".
Έτσι όταν ή ζωή παραχώρησε την θέση της στην "Κοινωνικά οργανωμένη ομάδα" τότε οι έλάχιστοι, μερικοί που δέν θέλαν νάιναι έλαχιστοποιημένες μονάδες ενός κεντρικού αριθμού αναγκάστηκαν νά καταφύγουν στην δημιουργία ελπίζοντας έτσι σ' ένα άνοιγμα τής αντίληψης τους και σέ ένα πέρασμα πέρα από τις Πόρτες.
Έδώ κάνω μία προσπάθεια νά δώ τόν κινηματογράφο, καθαρά έρωτικά, σάν ένας μαθητευόμενος μάγος που ξαφνικά βρέθηκε στον ναό του έρωτα και κοινωνω την μαγεία του φωτεινού πανιού που πάνω του ένας πρωτόγνωρος δυσδιάστατος κόσμος παίρνει σάρκα και όστά. Και όπου ή Λουίζ Μπρούξ ξυπνάει τά βράδια για νά έννωθεθ με την Μπυζόλντ και τόν Κίνσκι και όπου ό Μπόρις Καρλφ ξεκινά για νέες περιπέτειες μαζί με τόν Λουγκόζι και τόν Πράις. Όμως όλες αυτές οι μαγευτικές φάσεις δέν είναι δυνατόν νά μη ξυπνήσουν μέσα μου και μερικές οδυνηρές παραστάσεις που γεμίζουν την εικόνα, και από τούς πολλαπλούς χρωματισμούς του ήρωισμού του φεγγαριού ανάμεσα στα σύννεφα κάποιο Αύγουστιάτικο βραδυνό, δίνον την απόχρωση του γκριζου. Πιστεύω πως ό σκηνοθέτης σούς χρόνους τούς μελλοντικούς θά έκλείψει. Η φυγή θά επιτυγχάνεται με άλλους ψυχοτροπικούς μεθόδους ή τό πιθανότερο δέν θά επιτυγχάνεται καθόλου, μία και τό είδος που θά επιζητεί την φυγή θά έχει έκλείψει και θά έχει παραχωρήσει την θέση του στα ζώμια, στα ανθρώπινα κατασκευάσματα άνεραστων και άποθητικών γονέων, όπως θάλεγε και ό Χατζιδάκις.
Γιατί τότε θά υπάρχει ή Μηχανή.
Στό μεταξύ μπορούμε νά κάνουμε ταινίες.

Και νά τις συζητάμε και νά τις καταδικάζουμε και νά βρίζουμε όσους δέν "τούς πάμε", όπως έως νάλεγε και ένα τυχαίο, άπόσπο και άπωθητικό φρικιό.
Στό μεταξύ μπορούμε νά γράφουμε άρθρα.
Στό μεταξύ μπορούμε νά εκδίδουμε και νά εκδιδόμαστε.
Στό μεταξύ μπορούμε νά βλέπουμε κινηματογράφο.
Στό μεταξύ μπορούμε νά όνειρευόμαστε, νά κάνουμε έρωτα και νά αγαπάμε.

"Όταν οι άνθρωποι σχεδίασαν τά κτίρια και κλειστήκαν σέ θαλάμους πρώτα δένδρα και σπηλαία. (Τά παράθυρα έχουν δυό άνοίγματα οι καθρέφτες μόνο ένα). Δέν μπορείς νά περάσεις μέσα από τόν καθρέφτη ούτε νά διασχίσεις κολυμπώντας τό παράθυρο"

Μόρρισον- "Οί Κύριοι"-

Ό σύγχρονος άνθρωπος μέσα στην τελευταία είκοσαετία έζησε τά μεγαλύτερα άλματα τής τεχνολογικής προόδου στην ιστορία τής "καταναγκασμένης" ανθρωπότητας.
Ό σύγχρονος άνθρωπος έμαθε έν ριπή όφθαλμού την άρνηση όλων των αξιών που τόν "βάσταγαν" χωρίς νά χτίσει καινούργιες γιατί τ ό ν έ μ α θ α ν νά μην τις έχει ανάγκη.
Ό σύγχρονος άνθρωπος μοιάζει σήμερα όριστικά χαμένος μέσα σέ μία λαίλαπα πληροφοριών που δέν μπορεί νά έλέγξει ούτε νά αξιολογήσει.
Ό σύγχρονος άνθρωπος λοιπόν επιστρέφει καταμεσίς στον ναό του όνείρου.
Γιατί;
Κάπου στις '75 σημειώσεις για την όραση (όπως συνηθίζεται νά μεταφράζουν τούς 'Κύριους') γράφει ό Μόρρισον: "Οί φανταστικές εικόνες γεννιούνται από την άπώλεια. Απώλεια 'φιλικών προεκτάσεων'. Τό κτήνος παραμερίζει και τό πρόσωπο επιβάλλει την κρία, παράξενη, δυνατό και άνεξίχνιαστη παρουσία του". Μήπως μέσα σ' αυτές τις γραμμές δέν πρέπει άραγε νά αναζητήσουμε τό "γιατί" τής επιστροφής του ανθρώπου μέσα στην σκοτεινή αίθουσα.
Σέ μία μεγάλη πόλη τής Ευρώπης, ό κινηματογράφος δέν λειτουργεί άκριβώς όπως έδώ στην Αθήνα. Εκεί υπάρχουν στο ίδιο κτίριο συγκεντρωμένες δυό τρεις αίθουσες (όπως έδώ τά 2 Ρέξ για παράδειγμα) αλλά και σέ έναλασσομένο ρεπερτόριο. Δηλ. άλλο έργο 2-6 τό μεσημέρι, άλλο 4-8, άλλο 8-12 και μετά τά μεσάνυχτα συνεχίζουν με άλλα έργα. Αυτό τό γεγονός και από μόνο του δείχνει την ανάγκη του ανθρώπου νά βρεθεί στην σκοτεινή αίθουσα, νά άρεθεί, νά ένεργοποιήσει την σκέψη μέσω των όφθαλμών του, όπως λέει και ό Μόρρισον "Τό σώμα υπάρχει για χάρη των ματιών" γίνεται ένα ξερό κοτσάνι για νά στηρίξει αυτά τά δυό τρυφερά άχόρταγα πετράδια". Ό μύθος τής τά πάντο πληρούσης τεχνολογίας τείνει νά καταρθεί έντελώς. Και δέν μιλάω προς θεού για τις άθλιες φυσιολατρικές, οικολογικές και άλλες κτηνώδεις κινήσεις, που όλες σχεδόν χρηματοδοτούνται από γνωστά ύλιστικά κόμματα. Ούτε μιλάω για τις συναυλίες του 'Ηλία Ανδριόπουλου στον Λυκαβητό.
Μιλάω για τούς άτέλειωτους διαδρόμους του Μετρό μετά τά μεσάνυχτα. Εκεί όπου άκούς τά βηματά σου και την άνάσα σου. Εκεί όπου φρικιασμένος έντονα αναγκάζεσαι μερικές φορές νά διαβάσεις δυνατό τις πινακίδες για νά διασχίσεις τό του-

νελ της σκέλης σου. Τότε πού οι μαζάνθρωποι έχουν πάει να κοιμηθούν, θαρρείς από άγνωστα υπόγεια ξεπροβάλλουν άλλες φάτσες έρωτικές και τρομαχτικές συνάμα.

Ο έρωτάς τους θάνει, ίσως, καταστροφικός. Καί ο θανατός πού μπορεί να παραμονεύει στην γυνία, θά έχει την πολύτιμη γεύση του όργασμού.

Τότε ή αστυνομία φοβάται να κυκλοφορήσει και οι "άνθρωποι της νύχτας" προχωράνε στους τεράστιους και έρημους δρόμους και κοιτάνε πέρα από τα κτίρια. Κοιτάνε κατευθείαν στον ούρανό και ίσως μερικοί απ' αυτούς πάνε κατευθείαν μέσα σ' αυτόν.

και ακόμα παραπέρα. Κοιτάνε στον ούρανό και περιμένουν. Δέν ξέρουν τί. Δέν υπάρχει λόγος να ξέρουν. Γιατί αν έχουν την γνώση, θάχουν χάσει την αίσθηση της στιγμής (δπως ίσως και ο γραφών).

Τίς άφες όμως του ήλιου στους δρόμους και στα τούνελ του Μετρο κυκλοφορούν οι μαζάνθρωποι. Καί οι φίλοι μας σπεύδουν να εξαφανιστούν μέσα στις σκοτεινές αίθουσες και ν' αφήσουν τό πνεύμα τους και τό μάτι τους να πλανηθεί πέρα από την όθνη σε κόσμους άγνωστους, μαγευτικούς, όνειρικούς.

Κάπου εδώ πρέπει να αναφερθώ σε κάτι πού θεωρώ σημαντικό. Τά τελευταία χρόνια οι ταινίες εκείνες πού "δουλεύουν" μπορούν να θεθούν σ' ένα γενικό πλαίσιο πού λέγεται "φανταστικός κινηματογράφος" και πού δέν άκροά πλέον τίς έρησυχαστικές αλλά ώστόσο μαγευτικές ταινίες της περιόδου 30-60, αλλά άκροά τό έργο νέων δημιουργών πού μέσα από μία γενική ατμόσφαιρα "ρεαλιστικής άπεικόνισης" δίνουν μορφή στα προσωπικά τους όράματα και σε διάφορους διακοινωνικούς φόβους.

Τέτοιοι δημιουργοί είναι ο Τζάρτζ Α. Ρομέρο, ο Γκόντον Χέσλερ, ο Τζών Κάππεντερ, ο Ιταλός διάδοχος του Μπάβα Ντάριο Αρτζέντο, ο καναδέζος Νταίλβιντ Κρόνενμπεργκ, ο αυστράλέζος Τζάρτζ Μάλλερ κ.ά

Η έρωτική μαγανιστική λειτουργία του κινηματογράφου στην

σύγχρονη εποχή καταδεικνύεται με μεγαλύτερη έμφραση μέσα από τό κύμα του "φανταστικού κινηματογράφου".

Όμως δέν είναι μόνο αυτές οι ταινίες.

Στό Παρίσι, τό περασμένο καλοκαίρι, σε άρκετούς κινηματογράφους παιζόταν ξανά τό "'Όσα παίρνει ο άνεμος", ταινίες του Ρομέρ, του Μπουνιουέλ. Μιά άγάπη για τόν κινηματογράφο πού μόνο σαν ξεθωριασμένη παιδική μνήμη διατηρούμε.

Σέ συνολικιακό κινηματογράφο της Αθήνας, μαζί με τόν Ζερβό, είδαμε ένα φίλμ με 'Γκόντζίλα'. Οι υπόλοιποι θεατές, ΟΛΟΙ πάνω από τό τέταρτο του αιώνα. Μιά τάση αναπόλησης ή μήπως μία προσπάθεια έπιστροφής σε μία παιδικότητα πού έχει γίνει θήραμα των διαφόρων όμαδαρχών και κομματαρχών; Καί πού τά έλάχιστα ίχνη της φυλάμε σε διπλοκλειδωμένα σεντούκια σε μέρη πού ανθρώπου μάτι δέν είδε και αυτί δέν άκουσε για να θυμηθούμε και τόν ποιητή.

Τό θέμα όμως είναι ο κινηματογράφος.

Στά σίγουρα ο κινηματογράφος είναι ή τελευταία από τίς έρωτικές έπιστήμες και κατευθείαν κληρονόμος της άλχημείας.

Όπως ο άλχημιστής στο έργαστηριό του αναπαράγει τίς λειτουργίες της φύσης έτσι και ο κινηματογραφιστής παίρνει νεκρές εικόνες και τίς γοννιμοποιεί.

Μιά πού δέν μπορούμε να ζούμε, μία δέν μās επιτρέπεται να ζούμε, μπορούμε να χαιρόμαστε την ζωή από μακριά.

Θά τελειώσω μ' ένα κομμάτι του Μόρρισον, κι αν αναρωτηθεί κανείς γιατί αυτή ή έπιμονή στον Μόρρισον θά του άπαντήσω πως μέσα από τά γραπτά του βλέπω ένα άνθρωπο πού φοβάται, μισεί και αγαπάει τόν κινηματογράφο. Έμένα αυτό μου άρκει. Έσας;

"Ενώ δέν βγαίνω, έλα μέσα να με βρείς. Από τόν κήπο μου την μητέρα βλέπω τί γίνεται έξω. Εκεί μπορώ να φτιάξω ένα κόσμο μέσ στο κρανίο, και να τά βάλω με τόν άληθινό".

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΚΟΤΡΩΝΗΣ

- 14/8/81 -

Η ΧΑΡΙΣ ΑΛΕΞΙΟΥ ΚΑΙ ΟΙ ΣΥΝΙΣΤΩΣΕΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Κάτι περίεργο συμβαίνει με τούς διάφορους νέους που τό έχουν ρίξει στην 'ξένη' μουσική αγνοώντας έντελώς τό τί συμβαίνει στον έλληνικό μουσικό χώρο. Δέν τήν βγαίνω 'κομμουνιστικά' λέγοντας γιά 'δυτικό τρόπο ζωής' αλλά κάποτε πρέπει νά δού με καί μερικές πολύ αξιόλογες προσπάθειες που πνίγονται μέσ στα κύματα μαλακίας του κάθε Μηλάτου καί του Κυριαζή.

*ΧΑΡΙΣ ΑΛΕΞΙΟΥ: 'ΕΗΜΕΡΩΝΕΙ' & 'Η ΖΩΗ ΜΟΥ ΚΥΚΛΟΥΣ ΚΑΝΕΙ'
Τό πρώτο σέ μουσική του 'Αντώνη Βαρδή καί στίχους της 'Α-

λεξίου καί άλλων. "Ένα δείγμα ποίησης της Χάριτος 'Αλεξίου από τό δμώνυμο: "Έημερώνει καί γώ στους δρόμους τριγυρνά, κι αν χαράζει τό φώς δέν φτάνει έδω / Πού νά είσαι, ποιά χέρια σέ κοιμίζουνε / ποιά τραγούδια σέ νανουρίζουνε /". Καί από τό 'Φεύγω' που οί στίχοι είναι μαζί μέ τόν Βαρδή: "Κάποτε κύτταζα τόν ήλιο μέσ στα μάτια/κι αυτό τόν ήλιο μου τόν κάνανε κομμάτια/φεύγω, τώρα φεύγω/φεύγω, φεύγω καί παίρνω τήν καρδιά μου/καί ένα τραγούδι συντροφιά μου/φεύγω φεύγω/φεύγω καί άφήνω πίσω μου συντριμια/άρρωστημένους καί άγρί-μια/φεύγω τώρα φεύγω".

'Ερμηνεύτρια ύψηλης κλάσεως ή Χάρις 'Αλεξίου, κατορθώνει μέ-σα από στίχους που δέν ξεχνάνε νά ναι έμπορικοί καί μέσα από δίσκους που πληρούν όλα τά στοιχεία ενός κλασσικού 'πρές προμόσιον', νά διατηρεί άκέραιη τήν προσωπική της εύαισ-θησία καί θαυμαστή χρήση της φωνής της. Καί μαζί μ'αυτά ένας έρωτισμός πλανιέται στην άτμόσφαιρα. Συναίσθημα σπάνιο στους νέους μας έρμηνευτές.

*ΛΕΝΑ ΠΛΑΤΩΝΟΣ-ΜΑΡΙΑΝΙΝΑ ΚΡΙΕΖΗ-ΣΑΒΙΝΑ ΓΙΑΝΝΑΤΟΥ: 'ΣΑΜΙΟΤΑΖ'
"Αν είναι κάτι που ξεχωρίζει σ'αυτό τό δίσκο είναι ή έξοχη φωνή της Σαβίνας Γιαννάτου καί τό έξοχο τραγούδι 'Θά συναν-τηθούμε στο σαλόνι'. Κατά τ'άλλα ο δίσκος παρ'όλοι που λιλι-πουπολίζει σέ μεγάλο βαθμό, άποτελεεί μιά αξιόλογη προσπάθεια μέ άμφίβολο όμως άποτέλεσμα, εξαιτίας του υπεραπλουστευμέ-νους στίχου της Κριεζή. 'Η μουσική της Πλάτωνος όπως πάντα υπέροχη.

*ΘΑΝΟΣ ΜΙΚΡΟΥΤΣΙΚΟΣ: 'ΕΜΠΑΡΙΓΚΟ'

'Ο αίσχρος και άθλιος, πρώην ΕΚΚΕΤής καί νύν κομμουνιστής της όρθοξίας ο Θάνος Μικρούτσικος ξαναχτυπά τήν μουσική μέ τόν πιο κακό του δίσκο. Μιά κακή καί άνοστη σαλάτα από Μαγιακόφσκυ, Σύλβια Πάθ, Πουλαντζά καί Μπονάτσο (που τελευ-ταία παίξει στην έθνική μας στάρ). 'Ο Μικρούτσικος ποτέ του βέβαια δέν είχε αίσθηση μουσικής καί τό προσωπικό του πάχος φαίνεται πως έχει άμεσο άποτέλεσμα στην λειτουργία του έγκεφάλου του. Παρ'όλα αυτά κάποτε κατάφερε νά μάς δώσει μιά άνάσα, μέσα στις τόσες μαλακίες που μάς έχει προσφέρει, μέ τόν 'Σταυρό του Νότου' καί αυτό μόνο καί μόνο έπειδή ήταν στί-χοι του άκριβού μας Καβαδία.

ΘΑΝΑΤΟΣ ΣΤΟΝ ΜΙΚΡΟΥΤΣΙΚΟ

ΘΑΝΑΤΟΣ ΣΤΟΝ ΜΠΟΝΑΤΣΟ (που σούρνεται δεξιά καί άριστερά):

*ΒΛΑΣΣΗΣ ΜΠΟΝΑΤΣΟΣ: 'ΓΕΝΙΚΑ...'

Καί μιά που τόφερε τόνομα. 'Ο Μπονάτσο, που έχει ξεχάσει ό-ριστικά τούς πειραματισμούς των 'Πελόμα Μποκιϋ' (ένός άπ' τά πιο αξιόλογα συγκροτήματα του έλληνικού ρόκ του 60) καί νάχει ξεπέσει σέ εύκολίες που δύσκολα ακούγονται σήμερα. Μέ μερικούς άθλιους στιχουργούς (άναφέρω τό 'Ανατέλλον άστέρι των βόθρων' Οίκονομέα καί τόν 'Νίρ'ς' 'Ιατρόπουλο που παλιά είχε στείλει διάφορα γράμματα σέ άστynomικές άρχές της χούν-τας), δημιουργεί ένα μουσικό περίττωμα που μόνο γιά άκουσμα σέ συγκεντρώσεις του ΚΚΕ μπορεί νά άκουστεί. Μόνη έλίψς του Μπονάτσου ή Βουγιουκλάκη, άς τήν βαστήσει καλά, μπορεί νά τή χάσει.

*ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΜΑΝΟΥ: 'ΑΠΟΠΕΙΡΑ'

'Απόπειρα μουσικής του Νίκου Καλλιτίση και απόπειρα στίχων των Κοντού-Κολύβα. Και τό μόνο πού μένει ολοκληρωμένο είναι ή έρμηνεία της 'Αφροδίτης Μάνου πού σιγά σιγά κερδίζει σέ άμεσότητα και δυναμικότητα.

*ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΦΕΤΣΑΣ: 'ΣΤΟ ΠΕΥΜΑ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ & ΤΑΧΣΙΜ'

Τά άπογεύματα όταν δέν είναι δημόσιος ύπάλληλος είναι δημιουργός. Και μάλιστα μουσικός. 'Η μουσική πού κάνει μπορεί νά θεωρηθεί τζάζ (ΤΖΑΖ=ΥΠΝΟΣ, ΡΟΚ=ΓΑΜΙΣΙ), μαζί μέ διάφορους άνέ-ραστους πιανίστες και όργανίστες. 'Εχουμε πληροφορίες, ότι κά-τι σκαρώνει μέ τόν Παύλο 'Φλοΰ' Σιδηρόπουλο. Δέν γνωρίζουμε τί σό' συνεργασία θά ναι αύτή.

*ΣΤΑΜΑΤΗΣ ΣΠΑΝΟΥΔΑΚΗΣ: 'ΚΥΡΙΕ ΤΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ'

Παλιός γνώριμος ό Σπανουδάκης από την μουσική πούχε κάνει για τίς ταινίες 'Τά χρώματα της Γριδος' & 'Προμηθέας σέ δεύτερο πρόσωπο'. Τώρα επιστρέφει μ'αυτόν τόν πολύ καλό δίσκο, πού άν ξεχάσεις την χριστιανική ιδεολογία των στίχων, έ-χουμε νά κάνουμε μ'ένα προωθημένο στό συνολό του δίσκο και μέ έρμηνευτές τούς Κούτρα και Βιτάλη πού είναι πραγματικά έξοχοι. Θά σταθώ σ'έναν στίχο, όντως έξαιρετικό: "νέοι άρχηγοί τούς καθάρτες προσκυνούν", πού είναι ένα έξοχο δείγμα προ-χωρημένης σκέψης.

*ΑΚΗΣ ΠΑΝΟΥ: 'ΘΕΛΩ ΝΑ ΤΑ ΠΩ'

Μοναχά πού δέν ξέρει τί θέλει νά πεί. Προωθημένος από κάποι-ους διανοούμενους ό κ. Πάνου έρμηνεύεται από τόν Νταλάρα σέ μιά προσπάθεια νά χτυπήσει διάφορες ριτισκές στιχουργικές. 'Αλλά και αύτός δέν είναι καλύτερος. Προσωπικά προτιμώ τόν Στράτο Διονυσίου.

*ΒΑΣΙΛΗΣ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΝΤΙΝΟΥ: 'ΦΟΒΑΜΑΙ...'

Προσπαθεί ό Βασίλης, αλλά κάτι μοιάζει νά μήν κολάει. 'Εκτιμώ ιδιαίτερα την σπάνια γκάμα της φωνής του αλλά φαίνεται δέν διαλέγει τούς κατάλληλους συνεργάτες. Τί θέλει μαζί του ό μαϊντανός του ελληνικού τραγουδιού, άνερχόμενος Τριπολίτης

και 'ανατέλλον άστέρι των βόθρων' Οικονομέας ή ό αύγουλιέ-ρης Ρασούλης. Πάντως έχει την θαυμάσια φωνή του και μερικά καλά τραγούδια στην Β πλευρά. Την ελληνική έρμηνεία του Sebastian των Cocney Rebel μέ ένα έκπληκτικό πάντρεμα της πρωτότυπης μουσικής και των ελληνικών στίχων του Σάκη Μπου-λά. 'Ακόμα δυό δεύτερες έρμηνείες, τό 'Σ'άκολουθώ' και τό 'Πρέβεζα', πούχε πρωτοτραγουδήσει ό Γκαϊφύλιας στην άξέχαστη 'Ατέλειωτη έκδρομή' του.

*ΟΠΙΣΘΟΔΡΟΜΙΚΗ ΚΟΜΠΑΝΙΑ

Πρόκειται για μιά σειρά ήχογραφήσεις πού έγιναν στην ταβέρ-να της Ξανθής (Λόφος Στρέφη), στό Αιγινήτειο και στό άρματα-γωγό 'ΚΩΣ'. Μιά πολύ αξιόλογη δουλειά σέ παραγωγή του Σαββό-πουλου, πού έχει στό έξώφυλλο ένα κείμενό του. Πολύ καλές φω-νές, καλή μουσική έκτέλεσις. Μόνη μου επιφύλαξη. Γιατί αύτά τά έστω καλά ξαναζεστάματα, ενώ υπάρχουν οί πρωτότυπες έκτε-λέσεις. 'Αλλά επειδή πρόκειται μάλλον για παιδική άπορία, την ξεχνάω.

*ΣΤΟ ΜΑΡΚΟ-ΣΤΕΛΙΟΣ ΒΑΜΒΑΚΑΡΗΣ

Σειρά λαϊκών τραγουδιών αφιερωμένων στόν Μάρκο Βαμβάκαρα από τό γυιό του, 'Ερμηνευτές ό θεοδωρακικός Θωμόπουλος και ή Χαρά Πομώνη.

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΚΟΤΡΩΝΗΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΡΔΕΛΛΑΣ

JIVE

'Εκυκλοφόρησε μιά πολύ καλή κασέτα αύτοσχεδιαζόμενης μουσι-κής από την 'Κολλεκτίβα Χάλκης'. Μερικά κομμάτια είναι πραγ-ματικά όσα στην σημερινή άμωση κατάσταση. 'Κολλεκτίβα Χάλκης' είναι: Β. Σίτρας-Γ. Κωστούλης-Χ. Παπαγεωρ-γίου-Σ. Γκριμπούλης-Ν. Κωστούλης. 'Όποιος ένδιεφέρεται νά την άποκτήσει, άς γράψει : "Χρήστο Παπαγεωργίου, Χάλκη, Λάρισα".

B.K

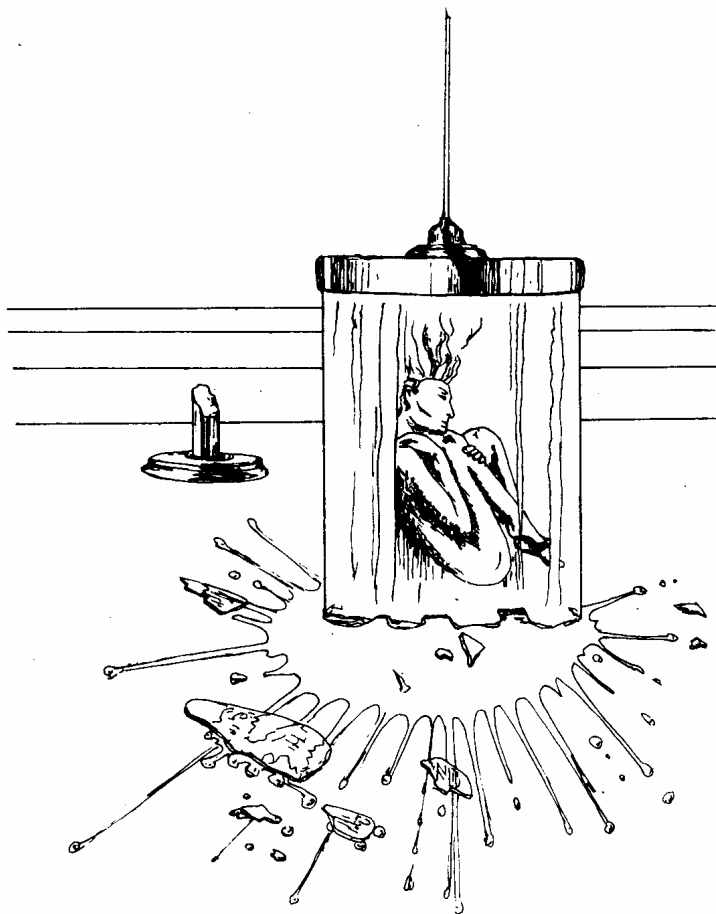
TZANKY?

OXI ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ

ΤΟΥ
ΔΗΜΗΤΡΗ
ΑΡΒΑΝΙΤΗ

"Ο χρόνος που ανέκαθεν σταθμεύει ἐδῶ στο σπίτι, θά μπορούσε νά εἶναι σωρός παλιῶν ἐφημερίδων, τίς ὁποῖες φυλάει μῆ- τέρα γριά καί ἡμιπαράφρων μέ τήν ἀόρι- στη ἐντύπωση πῶς ὁ μέγας γιό της (στήν πραγματικότητα νεκρός πλέον) τῆς ἔχει ἐξηγήσει ὅτι θά τῆς χρησιμέψουν σέ κάποιο ἀόριστο μέλλον. Ἀναρωτιέμαι ἐπίσης μήπως καί αὐτή ἡ διατήρηση τοῦ χρόνου εἶναι ἀπλῶς πράξη μουσειογραφική μιά φύλαξη πρὸς ἔκθεσιν ἢ διδασκαλίαν"

Τζιόρτζιο Μαγκανέλι "ΑΤΕΛΕΥΤΗΤΟ"
ἐκδόσεις ΓΡΑΜΜΑΤΑ, 1981
Μετάφραση: Τζένη Μαστοράκη.

Κύκλοφόρησε πρόσφατα ἀπό τίς ἐκδόσεις ΑΠΟΠΕΙΡΑ, μιά ἀπόδοση στά ἑλληνικά τοῦ βιβλίου τοῦ Οὐίλιαμ Μπάροουζ 'JUNKY'. Δέν εἶναι ἡ πρώτη προσπάθεια πού γίνε- ται, εἶναι ὅμως ἡ πρώτη πού τελικά βλέ- πει τό φῶς τῆς δημοσιότητας.

Τό Junky εἶναι τό πρῶτο βιβλίο πού ἔγ- ραψε ὁ Μπάροουζ, καί τό πρῶτο πού ἐκ- δίδεται στήν Ἑλλάδα. (Ἐπίσης εἶναι καί τό πρῶτο πού θά ἔπρεπε νά ἐκδοθεῖ.). Ὁ Μπάροουζ δίκαια θεωρεῖται μεγαλοφυῶς στόν λογοτεχνικό χώρο. Τό στυλ τοῦ γραφί- ματός του εἶναι κυριολεκτικά σύγχρονο μέσα στό πνεῦμα τῶν καιρῶν. Βέβαια στό Junky ἀκολουθεῖ ἕνα συμβατικό ὕφος, στά ἐπόμενα βιβλία του ὅμως τό στυλ τῆς διήγησης ἐξελισσεται, φτάνοντας στό ση- μεῖο νά καταργηθεῖ μέ τήν συνηθισμένη τῆς γραμμική μορφή. Ὅλα τά στοιχεῖα τοῦ δράματος βρίσκονται συμπυκνωμένα σέ κάθε παράγραφο καί συγχρόνως ἀπλωμέ- να σ' ὅλο τό βιβλίο. Ἡ τεχνική πού χρῆ- σιμοποιεῖ γιά νά τό πετύχει βασίζεται

στά cut-ups, δηλαδή τό κόψιμο, ἀνακάτεμα καί συρραφή κομματιῶν τοῦ κειμένου ἢ μεμονωμένων φράσεων, μιά τεχνική πού ἐ- ξηγεῖται στό πρόσφατο βιβλίο του 'Ἡ- λεκτρονική ἐπανάσταση' (Αὐτή τήν μέθο- δο εἶχε χρησιμοποιεῖ καί ὁ Μπόουζ σέ στίχους τοῦ LP 'HUNKY DORY').

Ὅπως ἀποδεικνύεται ἀπό σχετικά πειρά- ματα, τά κωδικοποιημένα μηνύματα μετα- δίδονται ἔτσι στό ὑποκείμενο – στήν συγκεκριμένη περίπτωση στόν ἀναγνώστη – περισσότερο ἄμεσα, καί ἐπιδροῦν πάνω τοι δυνατότερα, ψυχαναγκαστικά σχεδόν. Ἡ τεχνική αὐτή μπορεῖ νά χρησιμοποιηθεῖ γιά διάφορους σκοπούς.

Στήν 'Ἡλεκτρονική ἐπανάσταση' ἀναφέ- ρονται διεξοδικά παραδείγματα, ἐπειδή ὅμως τό βιβλίο αὐτό πρόκειται νά κυκλο- φορήσει σύντομα καί στά ἑλληνικά, δέν θά ἀσχοληθοῦμε περισσότερο πρὸς τό πα- ρόν μέ αὐτά τά κωδικοποιημένα μηνύμα- τα.

Ἐκεῖνο πού μᾶς ἐνδιαφέρει αὐτή τήν στιγμή, εἶναι ἡ δυσκολία ἀνάγνωσης σέ

λογικό ἐπίπεδο κειμένων πού ἔχουν γραφ- εῖ μέ τέτοιο τρόπο πού ἡ μεταφρασὴ

τους γίνεται ἀκόμη πιό δύσκολη. Ἐτσι εἶναι σχεδόν ἀδύνατον γιά κάποιον πού δέν ἔχει διαβάσει προσεχτικά ὅλα τά σχε- τικά βιβλία τοῦ Μπάροουζ νά ἐπιχειρή- σει νά μεταφράσει ἕνα ἀπ' αὐτά. Οἱ κακές ἀποδόσεις στά ἑλληνικά λοιπόν, εἶναι φυσικό ἐπακόλουθο τῆς ἀγνοίας τοῦ ἐπί- δοξου μεταφραστοῦ γιά τό ὕφος τοῦ Μπάροουζ κατά πρῶτο λόγο, καί κατά δεύ- τερο λόγο ὀφείλονται στήν ἰδιομορφία τῆς ἀγγλικῆς γλώσσας. Ἡ ἐλαστικότητα τῶν ἀγγλικῶν λέξεων πού μποροῦν νά γίνουν χωρίς νά μεταβληθοῦν οὐσιαστικά, ἐπιθέτα ἢ ρήματα στά ὁποῖα μάλιστα μό- νο τό τρίτο ἐνικό πρόσωπο διαφέρει στή μορφή ἀπό τά ὑπόλοιπα, τίς κάνει τό κα- τάλληλο μέσον γιά τόν συγκεκριμένο τρό- πο γραφῆς, συγχρόνως ὅμως δυσκολεύει τήν ἀποδοσὴ τους στά ἑλληνικά, ὅπου οἱ λέ- ξεις εἶναι πιό συγκεκριμένες καί ἀναγ- καστικά περιορίζουν τό πλάτος τῶν ἐν- νοιῶν.

"Ας ελπίσουμε πώς τὰ ἐπόμενα— καί πιό οὐσιαστικά, κατὰ τὴν γνώμη μου— βιβλία τοῦ Μπάροουζ πού ἐτοιμάζονται νά κυκλοφορήσουν, μὲ τὴν συνηθισμένη φυσικὰ καθυστέρηση πού ὑπάρχει στὴν χώρα μας σ' αὐτὰ τὰ πράγματα, δὲν θά δουλευτοῦν ἀπὸ ἀδιάφορους ἐπαγγελματίες ἢ ἀσχετους ἐρασιτέχνες.

"Ας ξαναυρῶσουμε ὅμως στὸ *Junky*, πού ἀναφέρεται στὸ χρονικὸ διάστημα τῶν πρώτων ἐπαφῶν τοῦ Μπάροουζ μὲ τὴν πρέζα (ἡρωίνη). "Ἐνα ἐπικαίριο θέμα στὴν χώρα μας, μιάς καί ὅλοι πιά μιλοῦν γιὰ τὸν 'λευκὸ θάνατο', 'τὰ ναρκωτικά πού μαστίζουν τὴν νεολαία μας' κ.λ.π κ.λ.π Δὲν θέλει πολλὴ ἐξυπνάδα γιὰ νά καταλάβει κανεὶς πὼς τὰ 99% ὅσους γράφονται εἶναι μαλακίες. "Απὸ χιλιόμετρα μακριὰ βρωμᾶνε πολιτικές σκοπιμότητες, προσωπικὴ προβολή, ψευτορομαντισμὸς, προσχήματα γιὰ ἐντονότερο ἔλεγχο τῆς προσωπικῆς ζωῆς καί πλήρη ἄγνοια τοῦ θέματος. Καί ἡ σκόπιμη παραπλάνηση ξεκινάει ἀπὸ τὸν ὄρο 'ναρκωτικά', ἢ 'ναρκωτικές οὐσίες', ἢ 'ναρκομανεῖς', κ.λ.π. Ναρκωτικές λέγονται οἱ οὐσίες πού προκαλοῦν νάρκωση, πρᾶγμα πού δὲν συμβαίνει μὲ ὅλες ὅσες κατατάσσονται κάτω ἀπὸ αὐτὸ τὸ ὄνομα, ὅπως γιὰ παράδειγμα τὰ διεγερτικά ἢ τὰ ψυχοδραστικά. ('Ἡ ἀντιστοιχὴ λέξη στὰ ἀγγλικά εἶναι *drugs*, πού σημαίνει φάρμακα, γενικά). "Ἔτσι, ὁ ἀπληροφόρητος ἀναγνώστης πού διαβάζει γιὰ 'ναρκωτικά', γενικά, εἶναι φυσικὸ νὰ φαντάζεται σημεῖα καί τέρατα, ἐφ' ὅσον τοῦ ἔχει ὑποβληθεῖ ἡ ἐξίσωση ναρκωτικὸ ἴσον κακό. Τὸ κατὰ πόσον εἶναι σωστὸ αὐτὸ δὲν ἔχει καί τόση σημασία, ἐφ' ὅσον ὁ κάθε ἀσχετος δημοσιογράφος μπορεῖ νά ὀνομάσει κάτι ναρκωτικὸ, παραπέμποντας κατευθεῖαν στὴν ἐννοια κακό.

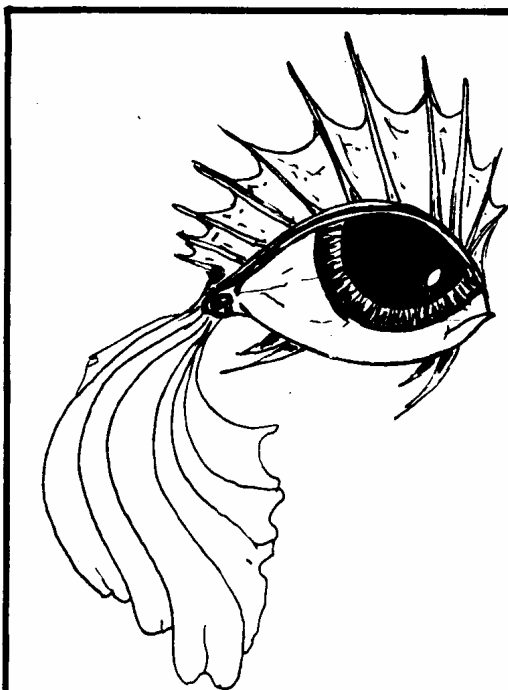
Αὐτὸ πού ἐπισημαίνω δηλαδὴ ἐδῶ, εἶναι ἡ καταστρεπτικὴ δράση τέτοιων αὐτόματων συνειρμῶν, πού δημιουργοῦνται καί χρησιμοποιοῦνται ἀπὸ τὰ μέσα μαζικῆς ἐπικοινωνίας γιὰ νά περάσουν ἕνα συγκεκριμένο τρόπο σκέψης στοὺς ἀνθρώπους-δέκτες. "Ἔτσι καί ἡ μοτοσυκλέτα παραπέμπει στὸν ὄρο 'καμικάζι', δηλ. καθέννας πού βρίσκεται πάνω σὲ μιὰ μοτοσυκλέτα εἶναι ἐν δυνάμει κάποιος πού ἔχει σκοπὸ του νά αὐτοκτονήσει, πέρνοντας μαζί τους ὅσους περισσότερους μπορεῖ. "Ὅπως τὸ *Jet* εἶναι τὸ ἀπορρυπαντικὸ μὲ τοὺς μπλέ καί πράσινους κόκκους, πού κάνει τὰ ρούχα πεντακάθαρα, καί πάει λέγοντας. "Ακόμα, πέρα ἀπὸ τὴν ἀστοχ(;) ὀνομασία δὲν γίνεται καμμιὰ διάκριση ἀνάμεσα στὶς ἐθιστικές καί μὴ-ἐθιστικές οὐσίες. Καμμιὰ ἐπίσημη ἐρευνα δὲν ἔχει γίνει πάνω σ' αὐτὸ τὸ ζήτημα στὴν χώρα μας, κι ὅσο γιὰ αὐτές πού τυχόν ἔγιναν στὸ ἐξωτερικόν, κρατοῦνται ὅσο τὸ δυνατόν πιό μυστικές. Εἰδικὰ γιὰ τὴν μαριχουάνα σὲ πάρα πολλές χώρες ὑπάρχουν ὁργανισμοὶ πού τὴν ἐμφανίζουν σάν λιγότερο βλαβερὴ ἀκόμα καί ἀπὸ τὸ τσιγάρο καί κινοῦνται γιὰ τὴν νομιμοποίησίν της. Στὴν Ἑλλάδα ὅμως διαβάζουμε δηλώσεις δεκατετράχρονων μαθητριῶν (οἱ μαθήτριες φαίνεται πὼς εἶναι τὰ περισσότερα συναισθημικά φορτισμένα άτομα γιὰ τὸν μέσο ἀναγνώστη καί κολᾶνε παντοῦ) πὼς μετὰ τὸ τέταρτο τσιγάρο "δὲν μπορούσα νά τὸ κόψω" ἢ ἀπόψεϊς ὅπως "τὸ χασίς κάνει τὸν ἄνθρωπο κατώτερο ὅν" ἐλπόμενες αὐθαίρετα καί χωρὶς στοιχεῖα. "Υπάρχουν καί ἄνθρωποι ὅμως πού χρειάζον-

ται ἐπιστημονικὴ τεκμηριωμένες ἀπόψεις, κύριοι. Αὐτὸ πού εἶναι σίγουρα κακό, εἶναι ἡ μυστικότητα, τὸ ταμποῦ, ἡ ἀπόκρυψη πληροφοριῶν γιὰ ὁποιοδήποτε θέμα. Καί ὅσο εἶναι νά ἔχουμε καί κάποια γνώμη πού δὲν θά στηρίζεται στὸ ὄνομα αὐτοῦ πού τὴ λέει, ἀλλὰ σὲ στοιχεῖα ἐπιστημονικὰ ἐλεγμένα.

Κι ἔπειτα, τί γίνεται μ' ἕνα σωρὸ οὐσίες πού εἶναι ἀποδεδειγμένα ἐθιστικές καί καταστρεπτικές γιὰ τὸν ὁργανισμὸ, ὅπως τὸ τσιγάρο, τὸ ἄλκοὸλ καί ἡ τηλεόραση ἀλλὰ δὲν κατατάσσονται στὴν κατηγορία τῶν ναρκωτικῶν; Γι' αὐτὸ τὸ πρόβλημα ὑπάρχουν δυὸ ἐναλλακτικὲς λύσεις. Ἡ μιὰ εἶναι νά ἀπαγορευτοῦν τὰ πάντα, πού θά εἶχε σάν ἀποτέλεσμα τὴν καταστροφὴ τῶν μεγάλων βιομηχανιῶν καπνοῦ ἢ ποτῶν καί τὴν ἐμφάνιση λαθρεμπορίων τοῦ εἶδους. Ἡ δευτέρη εἶναι νά νομιμοποιηθοῦν τὰ πάντα, ἀφήνοντας τὸ δικαίωμα τῆς ἐπιλογῆς στὴν κρίση τοῦ καθενός, πού θά εἶχε σάν ἀποτέλεσμα τὴν καταστροφὴ

παραπάνω. Τὸ θέμα εἶναι, γιὰτί ἄρκετοὶ ἄνθρωποι ἐθίζονται σὲ φάρμακα ὅπως ἡ ἡρωίνη; (Γιὰ νά μιλήσουμε γιὰ τὴν περισσότερο ἐνδιαφέρουσα περίπτωση μόνον). "Ἐκεῖνο πού ξεχωρίζει στὸν πρεζάκια δὲν εἶναι ἡ ὁργανικὴ ἔξη πού ἔχει ἀποκτήσει (οἱ ἄνθρωποι πού εἶναι ἐθισμένοι στὸν καπνὸ, λόγου χάρι, θεωροῦνται φυσιολογικοί, μιάς καί ἀποτελοῦν τὴν πλειοψηφία), ἀλλὰ ἡ διαφορετικὴ αἴσθηση τοῦ χρόνου πού ἀποκτᾷ. Δηλαδὴ ὁ πρεζάκιας, ξεφεύγει ἀπὸ τὸν φυσιολογικὸ (καταπιεστικό ἢ βαρετό) χρόνον, περνώντας στὸν μὴ χρόνον τῆς πρέζας. Εἶναι μιὰ μέθοδος παράκαμψης τοῦ χρονικοῦ διαστήματος πού κάτω ἀπὸ φυσιολογικὲς συνθῆκες θά προξενούσε πλήξη, αἴσθηση καταναγκασμοῦ καί ὑπαρξιακὴ ναυτία.

"Ὁ πρεζάκιας ζεῖ οὐσιαστικά στὰ διαστήματα ἀνάμεσα σὲ δυὸ δόσεις καί τότε ὁ κυρίαρχος σκοπὸς του εἶναι νά ἐξασφαλίσει τὴν ἐπόμενη δόση. Αὐτὸς ὁ σκοπὸς εἶναι ζήτημα ζωῆς καί θανάτου καί δίνει

**ἡ πρεζα
εἶναι
τὸ ὑστάτο
εμπόρευμα**

**ὁ πρεζακίας
εἶναι συμπτῶμα
τῆς ἀρρώστειας
τῆς σημερινῆς
κοινωνίας**

τῶν λαθρεμπορίων καί τὴν ἐμφάνιση μεγάλων βιομηχανιῶν χασίς ἢ ἡρωίνης. "Ἐπειδὴ καμμιὰ λύση δὲν φαίνεται ἱκανοποι-

ητική, μέχρι τώρα προτιμᾶται ἡ ἐναλλακτικὴ λύση 3: καλύτερα νά μὴ μιλάμε γι' αὐτὰ τὰ πράγματα.

Πᾶμε παρακάτω. Νέα μέτρα ἐτοιμάζονται γιὰ τὴν καταπολέμηση τῶν ναρκωτικῶν. Καί αὐτὰ εἶναι: μεγαλύτερες ποινές (ποινάει κεφάλι, κόψει κεφάλι), καθὼς ἐπίσης μεγαλύτερες ποινές καί μεγαλύτερες ποινές.

Πρὶν λίγο καιρὸ εἶχε ἀκουστεῖ κάτι γιὰ 'κέντρα ἀποτοξίνωσης', ἀλλὰ δὲν ἀναφέρθηκε τίποτε περισσότερο. Γεγονὸς εἶναι πὼς πρέπει νά ὑπάρξουν τέτοια κέντρα, ἀλλὰ πάνω σὲ σωστές βάσεις, πού εἶναι: νά μὴν ἀσκεῖται ποινικὴ δίωξη σ' ὅσους ἀπευθύνονται σ' αὐτὰ, πρᾶγμα πού θά ἀπομάκρυνε πολλούς, καί νά ἐφαρμόζεται μιὰ οὐσιαστικὴ καί ἀποτελεσματικὴ μέθοδος ἀποτοξίνωσης, ἀλλοιῶς θά εἶναι ἀδικοκός.

"Ὅλα αὐτὰ ὅμως εἶναι προσπάθειες γιὰ 'μυάλωμα' ἐκ τῶν ὑστέρων, καί τίποτα

νόημα στὰ κομμάτια τοῦ πραγματικοῦ χρόνου πού ζεῖ ὁ ἐθισμένος στὴν ἡρωίνη. Βλέπουμε λοιπόν πὼς ὁ πρεζάκιας εἶναι μόνον ἕνα σύμπτωμα τῆς ἀρρώστειας τῆς σύγχρονης κοινωνίας, τῆς ἀρρώστειας πού χτυπᾷ ἐξαφανίζοντας τὸ 'νόημα' ἀπὸ τὸν χρόνον, ἀφήνοντάς τον γυμνόν. Καί ξέρουμε καλά, πὼς χτυπώντας μόνον τὰ συμπτώματα, ἡ ἀρρώστεια δὲν θεραπεύεται. "Ὅσοι 'ναρκομανεῖς' ἢ ἐμπόρους καί ἄν κλείσουν μέσα ἢ νά ἐκτελέσουν, τὸ κοινωνικὸ σύστημα θά συνεχίσει νά παράγει ἄλλους, ὅσο παραμένει τὸ ἴδιο. Γιατί ἡ πρέζα εἶναι τὸ τέλει, τὸ ὑστάτο ἐμπόρευμα. Εἶναι τὸ ἐμπόρευμα πού δὲν χρειάζεται καν διαφήμιση, μπορεῖ νά πουληθεῖ σὲ ὁποιαδήποτε τιμὴ, καί ὁ πελάτης παρακαλᾷ νά ἀγοράσει.

Σ' αὐτὸ τὸν ἀποπνικτικὸν χώρον μᾶς ὁδηγεῖ ὁ Μπάροουζ. Διαβάζοντας τὸ *Junky*, ἀκολουθοῦμε βῆμα-βῆμα ὅλες τίς κινήσεις μιᾶς τελετουργικῆς χορογραφίας, χωρὶς ποτέ νά διακρίνουμε τὸ θρυματισμὸν εἰδῶλο τοῦ ἥρωα στὸν καθρέφτη.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ

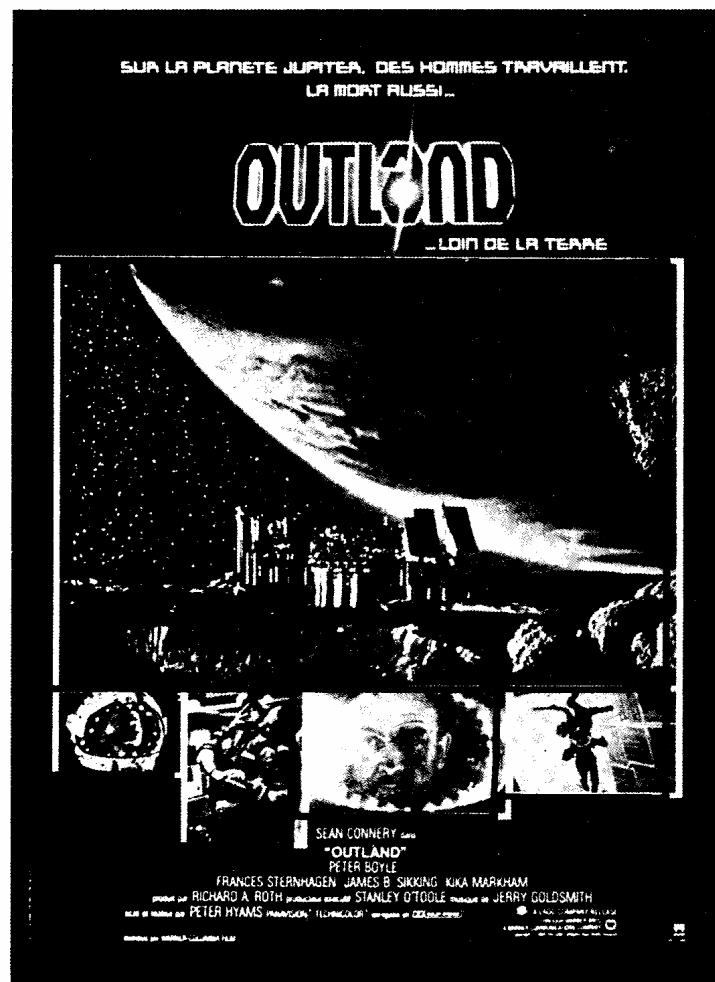
- ΟΔΗΓΟΣ ΓΙΑ ΤΟ ΘΕΡΟΣ

*ΟΙ ΚΥΝΗΓΟΙ ΤΗΣ ΧΑΜΕΝΗΣ ΚΙΒΩΤΟΥ. Μέσα από την επίφαση του παραμυθιού μιά έλεγεια στον ατέρμονο άγώνα του ανθρώπου για την γνώση και τον έρωτα.

A high-contrast, black and white photograph of a man and a woman. The woman is in the foreground, wearing a light-colored, possibly white, garment. The man is behind her, partially obscured by deep shadows. The image has a grainy, high-contrast quality.

*ΜΑΝΤ ΜΑΞ ΝΟ 2. Ο Αυστραλέζικος κινηματογράφος τὰ χρόνια πού πέρασαν μᾶς ἔδωσε πολὺ ἀξιόλογα δείγματα στοῦ εἴδους τοῦ "φανταστικοῦ" κινηματογράφου. Τώρα μᾶς φέρνει τὴν συνέχεια τοῦ ἀρχικοῦ 'Μάντ Μάξ' πού εἶναι πολὺ ἀνώτερη ἀπὸ τὸν πρῶτο, χωρὶς χάσματα στὴ ἀφήγηση καὶ στὸν ρυθμὸ.

*ΕΝΑΣ ΛΥΚΑΝΘΡΩΠΟΣ ΣΤΟΝ ΛΟΝΔΙΝΟ. ΔΕΝ εἶναι κωμωδία. Ὁ Λάντις φτιάχνει μιὰ πολὺ καλὴ ταινία τρόμου μέ ἔντονα τὰ στοιχεῖα τῆς σάτιρας καὶ τοῦ καταλυτικοῦ του χιούμορ πού θαυμάσε στοὺς 'Ἀτσίδες μέ τὰ Μπλέ'. Θὰ σταθῶ στίς ὑπέροχες σκηνές, μέσ στοῦ τσοντάδικο καὶ στοῦ συγκλονιστικοῦ μουφόνικο τράφικ κράζς πού γίνεται ὅμα τῇ ἐμφάνισι τοῦ Λυκανθρώπου στοῦ Λονδίνου.

*ΚΡΙΣΤΙΑΝ Φ. ΣΤΑ 13 ΠΟΡΝΗ ΓΙΑ ΤΑ ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ. Μιὰ ἀποπνιχτικὴ ταινία πού ὅμως εἶναι ἐντιμὴ καὶ λέει τὴν ἀλήθεια (τουλάχιστον ὅσον ἀφορᾷ ἕναν τρόπο ζωῆς).

*ΤΡΟΜΟΣ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ. Τὸ 1968 εἴχαμε τὸν Ρομέρο καὶ τὴν 'Νύχτα τῶν ζωντανῶν νεκρῶν' πού ἀνανέωσε τὴν μυθοπλασίαν τοῦ κινηματογράφου

τρόμου, κανοντὰς τὸν "φανταστικὸ". Τώρα αὐτὴ ἡ ταινία, ἐν ἔτει 1981, δίνει μιὰ νέα ὥθηση στὸν "φανταστικὸ" κινηματογράφο. Χωρὶς νὰ εἶναι ἐξαιρετικὴ ἀπὸ σκηνοθετικὴ πλευρά, τὸ θέμα τῆς (δὲν παρευρισκόμαστε στοῦ ξεκίνημα τοῦ κακοῦ, ἀλλὰ ἡ ταινία ξεκινᾷ μέ τὴν ἐπικρατησὴ τοῦ) ὅμως ὀριοθετεῖ μιὰ νέα ἐποχὴ καὶ μιὰ νέα δεκαετία.

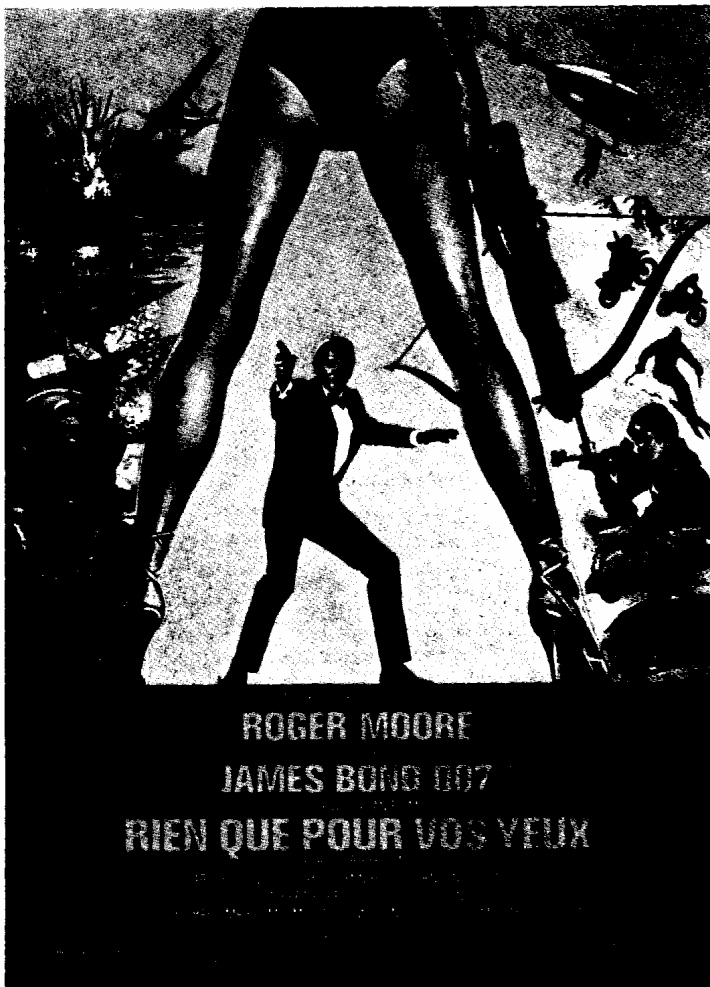
*ΑΝΑΤΡΙΧΙΑΣ. Παίχτηκε στὰ τέλη τοῦ καλοκαιριοῦ καὶ ὑπογράφηκε ἀπὸ τὸν Καναδέζο Κρόνενμπεργκ, μιὰ ἀπὸ τίς νέες ἐλπίδες τοῦ σινεμά.

Μιὰ πιθανολογικὴ ταινία πάνω στὴν ἀποτυχία τῶν πειραμάτων ἐνός μεγαλοφυιοῦς γιανοῦ. Μιὰ ταινία μέ παράδοξα φωτεινὸ φινάλε.

*ΑΟΥΤΛΑΝΤ. Ἡ Ἐπιστημονικὴ Φαντασία δὲν μποροῦσε νὰ λείψει. Μόνο πού αὐτὴ ἡ ταινία δὲν εἶναι ἰδιαίτερα εὐτυχισμένη στιγμὴ τοῦ εἴδους, καὶ μόνο ὁ Σὴν Κόννερυ σῶζει τὰ πράγματα.

*ΓΙΑ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΣΟΥ ΜΟΝΟ. Καὶ μιὰ πού μιλάμε γιὰ Κόννερυ. Ὁ Ρότζερ Μούρ τὰ καταφέρνει καλὰ στίς ἱστορίες τοῦ 007. Τοῦτο τὸ φιλμ πέρα ἀπὸ τὸν ὄνειρικό τίτλο καὶ ἕνα ὥραιο τραγοῦδι, εἶναι καὶ τὸ καλύτερο Μουρικό φιλμ, γρήγορο, ἔξυπνο, ἀπλίθανο.

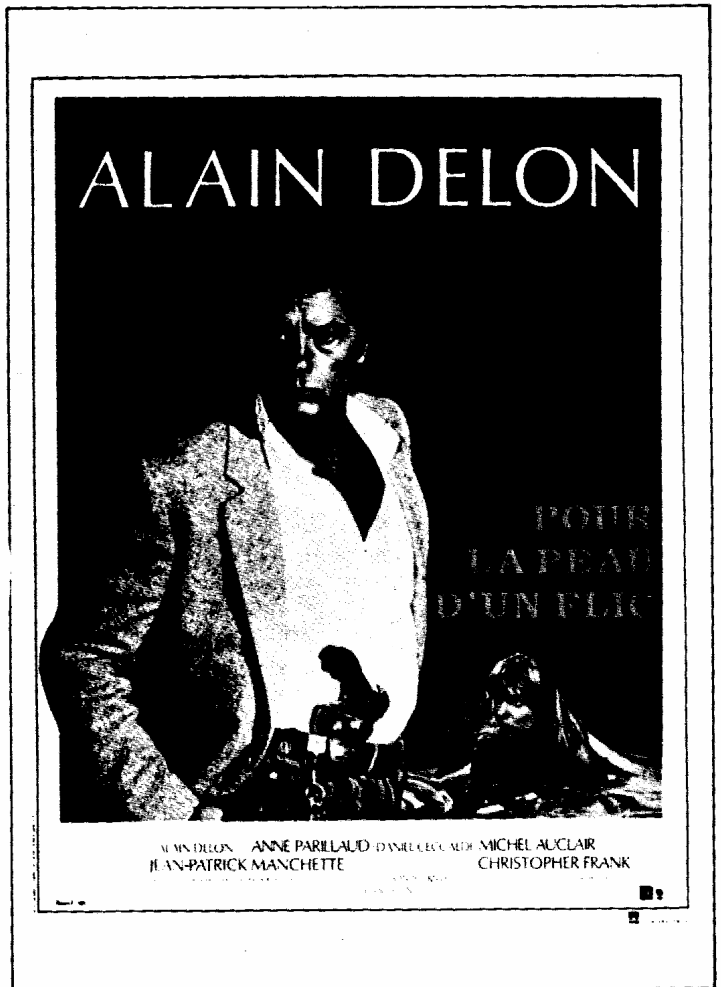

*ΕΞΚΑΛΙΜΠΕΡ. Μιά παράξενη, αποκρυφιστική ταινία από τόν σκηνοθέτη του 'Ζαρντόζ'.
 *ΕΝΑ ΕΙΔΩΛΟ ΓΕΝΝΙΕΤΑΙ. Ταινία μουσική πού αναφέρεται στην ροκαμβολική εποχή της 'Αγγλικής μουσικής σκηνής.
 *ΟΙ ΑΝΤΙΠΑΛΟΙ ΤΗΣ ΑΣΦΑΛΤΟΥ. Μιά ακόμα Αυστραλέζικη ταινία πού κινείται στόν χώρο του θρίλλερ, πού ξεσηπνα καί λειτουργικά.
 *ΒΡΩΜΙΚΟ ΣΑΒΒΑΤΟΚΥΡΙΑΚΟ. 'Ιρλανδέζικο θρίλλερ πού έξυπηρετεί τούς στόχους του ΙΡΑ. Πολύ καλή σκηνοθεσία καί γλυκειά ή παρουσία του πάλαι ποτέ Λέμμου Κώσιον, 'Έντυ Κωνσταντέν.
 *ΓΙΑ ΤΟ ΤΟΜΑΡΙ ΕΝΟΣ ΜΠΑΤΣΟΥ. 'Ο Ντελόν τελικά εΐναι πολύ καλός καί σάν σκηνοθέτης. Πολλές αναφορές, ανθρώπινο σενάριο καί σωστός ρυθμός. Καί πάνω απ' όλα ό 'Ιδιος ό Ντελόν.

ΕΞΚΑΛΙΜΠΕΡ

18 ΧΙΟΝΑΘ

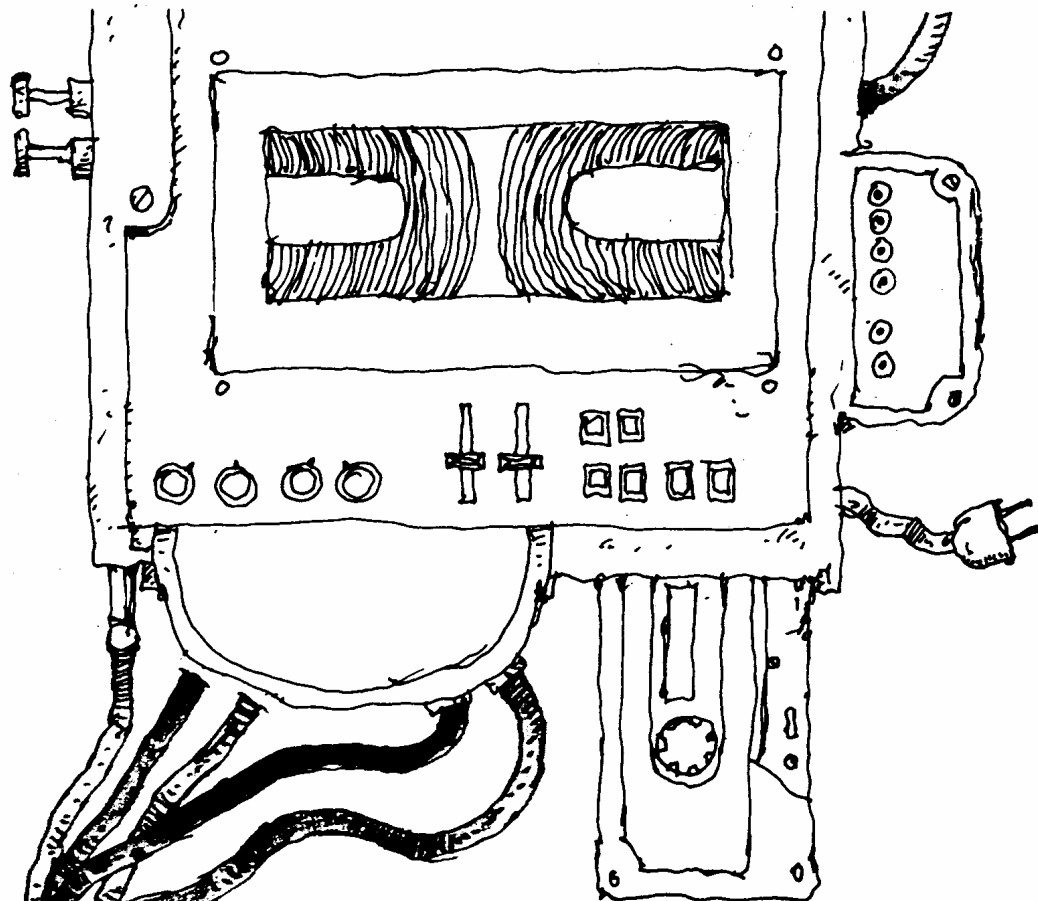
*ΒΡΩΜΙΚΗ ΣΥΜΜΟΡΙΑ. 'Η τρίτη Αυστραλέζικη παρουσία στόν κατάλογο αυτό. Ένα πολιτικό θρίλλερ μέ έντονα τά στοιχεία της μελλοντολογίας καί μία πολύ *επύρατη* σεκάνς.
 *ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΒΡΑΔΟΥ. Μιά νεανική έντιμη ταινία πού σκιαγραφεί ολόκληρη τήν σημερινή αμερικάνικη κοινωνία. Τήν ζωή καί τόν θάνατο. Τόν έρωτα.
 *Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ 'Ο'. Μιά ταινία πού πρέπει νά δοϋν όλες οί φεμινίστριες.
 Αυτά καί καλή διασκέδαση στίς θερμινές αίθουσες. Καί όταν οί κόπιες εΐναι σέ άθλια κατάσταση ή ό ήχος άπαράδεκτος μία διαστάσετε νά ζητήσετε τά λεφτά σας πίσω. Καί άν ό αίθουσάρχης άρνηθεΐ, δείχτε του ότι ήσαστε γερά παιδιά.

ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΣ ΛΥΚΑΝΘΡΩΠΟΣ

ΕΙΣΒΟΛΕΙΣ;

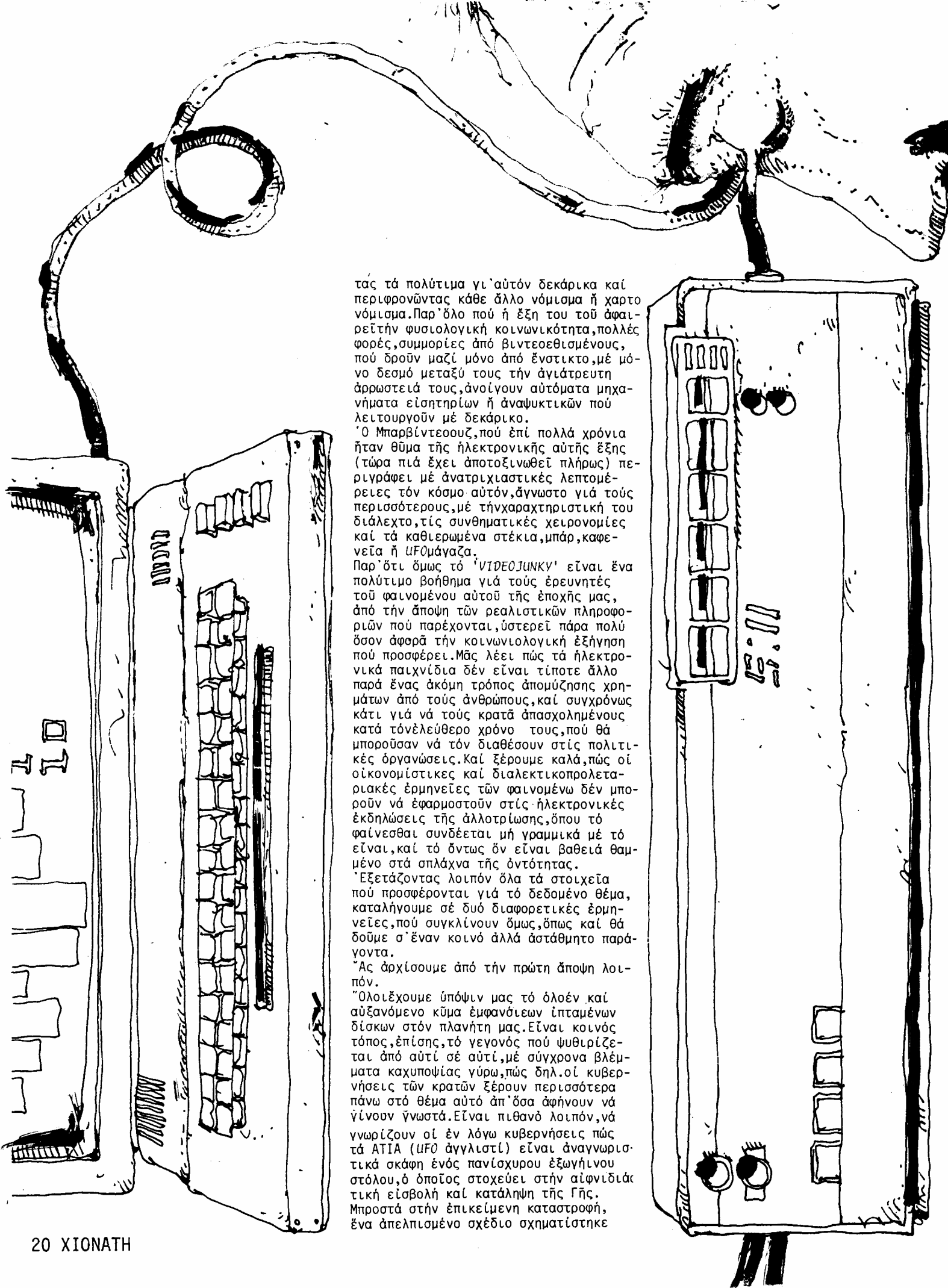
Πρίν λίγο καιρό, ένας έρασιτεχνικός σταθμός της Θεσσαλονίκης, έκανε μια έκπομπή έρευνα για τὰ ναρκωτικά. Άνάμεσα στὰ τηλεφωνήματα πού δέχτηκε, ήταν καί τό απελπισμένο κατηγορώ μιάς δύστυχης μητέρας έναντίον των *video-games* (ήλεκτρονικών παιχνιδιών). Καί όχι μόνον από τήν άμοιρη μητέρα, αλλά καί από έφημερίδες καί περιοδικά μαθαίνουμε, μέ ένα ρίγος στήν ραχοκοκκαλιά μας, τόν άνομολόγητο τρόπο πού περιμένει όποιονδήποτε, καί περισσότερο τὰ τρυφερά άτομα της νεα-

ρής ηλικίας, πού θά πέσουν στά δίχτυα των σατανικών αυτών μηχανημάτων. Θά τούς ρουφήξουν τό πορτοφόλι καί τό μυαλό, θά τούς αφήσουν άφραγκους καί άποβλακωμένους μέ τήν νοσηρή, άκατανίκητη πλέον έξη γι' αυτήν τήν μοντέρνα, ήλεκτρονική ήρωίνη.

Οί έπιπτώσεις του τεχνολογικού αυτού ναρκωτικού θαυμάσια περιγράφονται στό άριστουργηματικό βιβλίο του *Froggy 'Space' Invader* (φιλολογικό ψευδώνυμο του Ουίλιαμ Μπαρβίντεουζ) "*Video-junky*" πού δυστυχώς δέν έχει ακόμη μεταφραστεί στά ελληνικά. Μέ γλαφυρές εικόνες καί ένα επαναστατικό στυλ γραφής, περιγράφεται ό άμιχλώδης κόσμος των ανθρώπων εκείνων του περιθωρίου, πού έχουν άποκτήσει τόν επάρατο έθισμό στά ήλεκτρονικά παιχνίδια.

Έχοντας καταντήσει πιά άπλές σκιές του περηγούμενου έαυτού τους, περιφέρονται στίς ύποπτες γειτονιές της πόλης, γύρω από τὰ καταραμένα καταστήματα μέ τίς φωτεινές έπιγραφές *UFO*, πλησιάζοντας τούς άτυχους περαστικούς μέ τόν καθιερωμένο χαιρετισμό: "φίλε έχεις ένα δεκάρικο;". Μιά αδιόρατη λάμψη διακρίνεται πίσω από τὰ μάτια τους μόλις καταφέρουν νά σκοράρουν έπιτέλους, καί χάνονται άμέσως, χωρίς καν ένα εύχαριστώ στόν άνάνυμο εύεργέτη τους, στ' άνήλιαγα βάθη των τεχνολογικών τεκέδων, πού φωτιίζονται μόνο από τίς ψυχεδελικές λάμψεις έκρηγνυομένων διαστημοπλοίων, γιά τήν δόση πού θά παρατείνει μόνο τήν άβέβαιη καί άγωνιώδη ζωή τους. Ο άναγνώστης μένει άναυδος βλέποντας ως πιά σημείο μπορεί νά οδηγήσει τόν *video junky* ή άρρωστη άνάγκη του. Ξαφρίζει τὰ πορτοφόλια των γονέων του ή καί όποιουδήποτε άγνώστου καταφέρει νά στριμώσει σέ κάποια σκοτεινή γωνιά, μαζεύον-

τάς τὰ πολύτιμα γι' αὐτόν δεκάρικα καί περιφρονῶντας κάθε ἄλλο νόμισμα ἢ χαρτο νόμισμα. Παρ' ὅλο πού ἡ ἔξη του τοῦ ἀφαιρεϊτὴν φυσιολογικὴ κοινωνικότητα, πολλές φορές, συμμορίες ἀπὸ βιντεοεθισμένους, πού δροῦν μαζί μόνο ἀπὸ ἐνστικτο, μὲ μόνο δεσμό μεταξύ τους τὴν ἀνιάτρευτὴ ἀρρωστεία τους, ἀνοίγουν αὐτόματα μηχανήματα εἰσητηρίων ἢ ἀναψυκτικῶν πού λειτουργοῦν μὲ δεκάρικο.

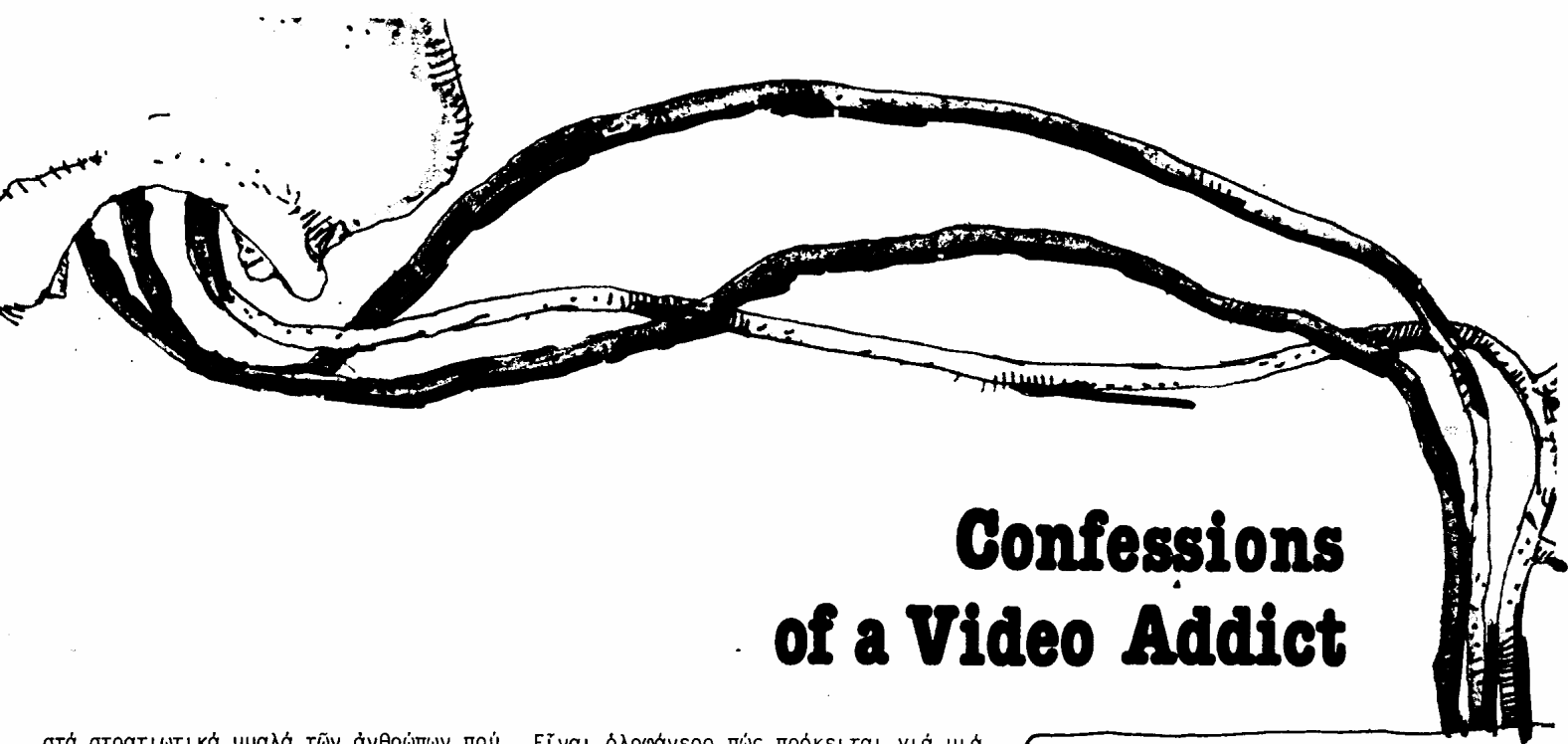
Ὁ Μπαρβίντεοουζ, πού ἐπὶ πολλά χρόνια ἦταν θῦμα τῆς ἡλεκτρονικῆς αὐτῆς ἔξης (τώρα πιά ἔχει ἀποτοξινωθεῖ πλήρως) περιγράφει μὲ ἀνατριχιαστικὲς λεπτομέρειες τὸν κόσμο αὐτόν, ἀγνωστο γιὰ τοὺς περισσότερους, μὲ τὴν χαρακτηριστικὴ του διάλεχτο, τίς συνθηματικὲς χειρονομίες καὶ τὰ καθιερωμένα στέκια, μπάρ, καφε-νεῖα ἢ υφ' ὀνόμαζα.

Παρ' ὅτι ὅμως τὸ 'VIDEOJUNKY' εἶναι ἓνα πολύτιμο βοήθημα γιὰ τοὺς ἐρευνητές τοῦ φαινομένου αὐτοῦ τῆς ἐποχῆς μας, ἀπὸ τὴν ἀποψη τῶν ρεαλιστικῶν πληροφοριῶν πού παρέχονται, ὕστερεῖ πάρα πολὺ ὅσον ἀφορᾷ τὴν κοινωνιολογικὴ ἐξήγηση πού προσφέρει. Μᾶς λέει πῶς τὰ ἡλεκτρονικὰ παιχνίδια δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ ἓνας ἀκόμη τρόπος ἀπομύζησης χρημάτων ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ συγχρόνως κάτι γιὰ νὰ τοὺς κρατᾷ ἀπασχολημένους κατὰ τὸν ἐλεύθερο χρόνο τους, πού θὰ μπορούσαν νὰ τὸν διαθέσουν στίς πολιτικὲς ὁργανώσεις. Καὶ ξέρουμε καλά, πῶς οἱ οἰκονομίστικες καὶ διαλεκτικοπρολεταριακὲς ἐρμηνεῖες τῶν φαινομένων δὲν μποροῦν νὰ ἐφαρμοστοῦν στίς ἡλεκτρονικὲς ἐκδηλώσεις τῆς ἀλλοτρίωσης, ὅπου τὸ φαίνεσθαι συνδέεται μὴ γραμμικά μὲ τὸ εἶναι, καὶ τὸ ὄντως ὄν εἶναι βαθειὰ θαμμένο στὰ σπλάχνα τῆς ὄντοτητας.

Ἐξετάζοντας λοιπὸν ὅλα τὰ στοιχεῖα πού προσφέρονται γιὰ τὸ δεδομένο θέμα, καταλήγουμε σὲ δύο διαφορετικὲς ἐρμηνεῖες, πού συγκλίνουν ὅμως, ὅπως καὶ θὰ δοῦμε σ' ἓναν κοινὸ ἀλλὰ ἀστάθμητο παράγοντα.

Ἀς ἀρχίσουμε ἀπὸ τὴν πρώτη ἀποψη λοιπὸν.

Ὅλοι ἔχουμε ὑπόψιν μας τὸ ὅλο ἐν καὶ αὐξανόμενο κύμα ἐμφανίσεων ἱπταμένων δίσκων στὸν πλανήτη μας. Εἶναι κοινὸς τόπος, ἐπίσης, τὸ γεγονὸς πού ψυθιρίζεται ἀπὸ αὐτὴ σὲ αὐτὴ, μὲ σύγχρονα βλέμματα καχυποψίας γύρω, πῶς δηλ. οἱ κυβερνήσεις τῶν κρατῶν ξέρουν περισσότερα πάνω στὸ θέμα αὐτό ἀπ' ὅσα ἀφήνουν νὰ γίνουν γινωστά. Εἶναι πιθανὸ λοιπὸν, νὰ γνωρίζουν οἱ ἐν λόγω κυβερνήσεις πῶς τὰ ΑΤΙΑ (υφ' ὀνόματι) εἶναι ἀναγνωριστικὰ σκάφη ἐνὸς πανίσχυρου ἐξωγήινου στόλου, ὁ ὁποῖος στοχεύει στὴν αἰωνιδικὴ εἰσβολὴ καὶ κατάληψη τῆς Γῆς. Μπροστὰ στὴν ἐπικείμενη καταστροφὴ, ἓνα ἀπελπισμένο σχέδιο σχηματίστηκε

Confessions of a Video Addict

στά στρατιωτικά μυαλά των ανθρώπων που είναι επιφορτισμένοι με την άμυνα του πλανήτη μας. Τα *Video games*. Πραγματικά αρχίζοντας από το απλούστερο *Space Invaders* και κυκλοφορώντας συνέχεια όλο και πιο σύνθετα 'παιχνίδια', εκπαιδεύουν μ' αυτόν τον τρόπο τους πιλότους των διαστημοπλοίων που θα αντιμετωπίσουν στο άμεσο μέλλον τον εξωγήινο στόλο, διατηρώντας συγχρόνως πολλά πλεονεκτήματα. Πρώτα-πρώτα αποφεύγουν τον πανικό που θα δημιουργείτο αν γινόταν γνωστή ή εξωγήινη απειλή. Έπειτα, γλυτώνουν τα χρήματα που θα ξοδεύονταν στην εκπαίδευση πιλότων. Μετά τα λεφτά που εξοικονομούνται έτσι σύν τα δισεκατομύρια που μαζεύονται από τα δεκάρικα που καταπίνουν για να λειτουργήσουν τα μηχανήματα αυτά, σχηματίζεται το απαιτούμενο κεφάλαιο για την κατασκευή των όπλων και των διαστημοπλοίων που θα αποτελέσουν τον γήινο στόλο. Τέλος, μ' ένα παγκόσμιο διαγωνισμό *Video games* (με πλούσια δώρα) θα ξεχωρίσουν άμεσα οι ικανότεροι άνθρωποι που θα σχηματίσουν τον πυρήνα του έμψυχου υλικού της άμυνας μας.

Αυτή είναι η πιο αϊσιόδοξη άμυνα. Υπάρχουν λόγοι όμως που μας κάνουν να υποψιαστούμε μια δεύτερη εξήγηση, πιο απαισιόδοξη, που δεν αποκλείει την πρώτη, και γι' αυτό είναι και πιο επικίνδυνη. Ένα σχέδιο τόσο μακιαβελλικό, που μόνο ένας εξωγήινος θα μπορούσε να συλλάβει. Και το μόνο στοιχείο που μας κάνει να υποψιαστούμε, είναι μια περιέργη όσο και ύποπτη ιδιότητα των ηλεκτρονικών παιχνιδιών. Κάτι τόσο φανερό, που θα το έχετε παρατηρήσει όπωσδήποτε, αν έχετε δει έστω και μία φορά ένα τέτοιο παιχνίδι. Κάτι που, εξ αιτίας της απλοτητάς του, πέρασε απαρατήρητο ως τώρα, φανερώνοντας έτσι πόσο επικίνδυνο είναι, φανερώνοντας πως διαβολικά ύπουλη σκέψη κρυμμένη πίσω του.

Σε κανένα παιχνίδι δεν κερδίζεις ποτέ, όσο ικανός και αν είσαι. Όσο επιδέξια κι αν αποφεύγεις τις εναντίον σου επιθέσεις, όσους έχθρους και αν καταστρέψεις, πάντα θα εμφανίζονται καινούργιοι, συνέχεια, και τις περισσότερες φορές και ικανότεροι, ώπου να κουραστείς και να χαλαρώσεις ελάχιστα την άμυνά σου. Και τότε δεν πρόκειται να σου χαριστούν. Το τέλος σου είναι βέβαιο.

Είναι ολοφάνερο πώς πρόκειται για μία προσπάθεια έμφυτευσης μίας *a priori* απελπισίας, ενός αίσθηματος στερείρας ματαιότητας, μίας στέρας πεποίθησης πώς ό,τι και να κάνεις, στο τέλος ό χαμένος θά είσαι εσύ. Έμφυτεύοντας λοιπόν στο ανθρώπινο μυαλό τό παράλογο της αντίστασης, θά πετύχουν την άμεση, αναίμακτη και άνευ όρων παράδοση του πλανήτη στα χέρια τους.

Αυτό τό ψυχροπολεμικό σχέδιο μπορεί να εφαρμόστηκε εύθους εξ' αρχής στα ηλεκτρονικά παιχνίδια από τους πράκτορες των εξωγήινων στην Γη, ή να χρησιμοποιήθηκε για να αποδυναμώσει τό άμυντικό μας σχέδιο, όπως τό περιγράψαμε πιο πάνω.

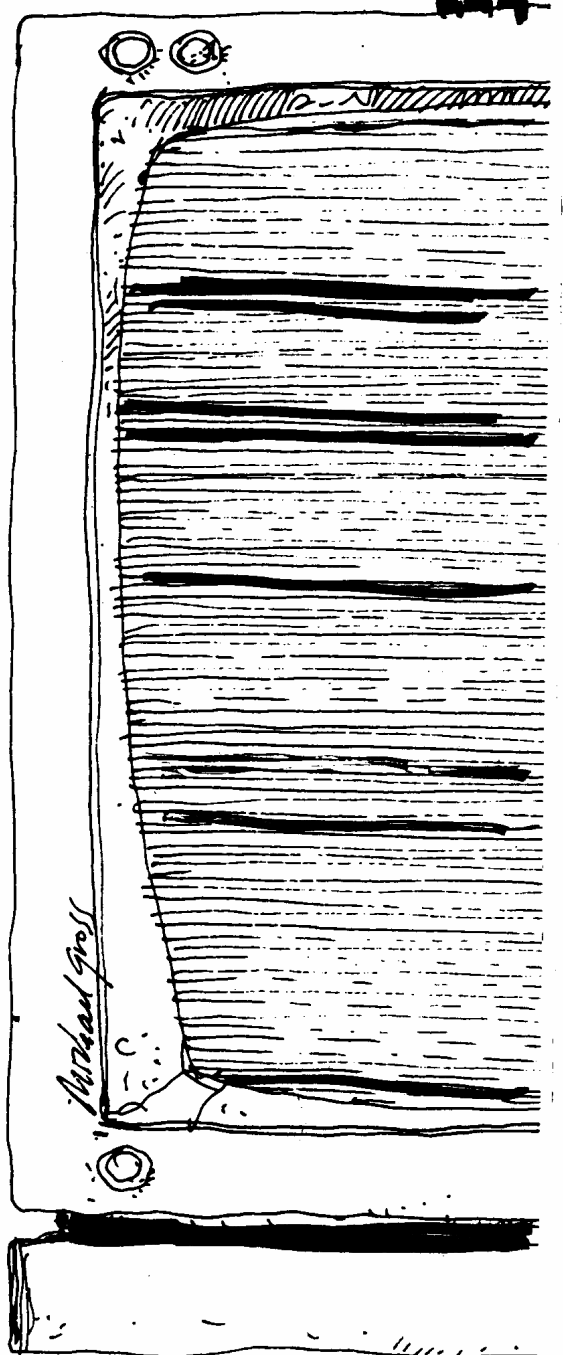
Η κατάσταση εμφανίζεται δραματική έτσι και άλλοιώς. Τό μέλλον της ανθρώπινης φυλής μας επιβάλλει άμεση δράση.

Η λύση υπάρχει, και πρέπει να τεθεί άμεσα σε εφαρμογή με προεδρικό διαταγμα. Πρέπει σε όλα τά σχολεία, να τοποθετηθούν ηλεκτρονικά παιχνίδια, που θά λειτουργούν με ειδικά νομίσματα που θά παρέχονται δωρεάν στους μαθητές. Νά καθιερωθεί ειδικό μάθημα, με υποχρεωτική και έντα τική παρακολούθηση, πάνω στα *video games*, με θεωρητικές συζητήσεις στρατηγικής, τακτικής και πρακτικής εξάσκησης. Έτσι εξασφαλίζουμε την ανάπτυξη της ευφυίας και των αντανakλαστικών των μαθητών στο έπακρο, κρατώντας τους συγχρόνως μακριά από τά άνεύθυνα άντρα άκολασίας, που τους παρέσυραν έτσι από τόν ίσιο δρόμο, τρωγοντάς τους και τό λιγοστό χαρτζηλικί με άπληχαιωμένα και χαλασμένα μηχανήματα.

Και για να εξασφαλιστούμε από τό ληστρικό πνεύμα αυτών που έχουν υποβαθμίσει άδιάντροπα την τέχνη της διαστημικής άμυνας σε κερδοφόρα έπιχείρηση, πρέπει χωρίς καθυστέρηση να τεθούν υπό τιμαριθμικό έλεγχο όλες αυτές οι παράνομες έπιχειρήσεις, καθορίζοντας σαν ανώτατη τιμή ανά παιχνίδι ένα δίφραγο, αντί του ως τώρα ισχύοντος δεκάρικου.

Σαν ένας άπλός πολίτης, παραμερίζοντας κάθε κατώτερο πολιτικό μίσος ή διχόνοια άπειθυνομαι σ' αυτούς που ρυθμίζουν τις τύχες μας, καλώντας τους να συνειδητοποιήσουν την σοβαρότητα της κατάστασης και να αναλάβουν τά κατάλληλα μέτρα, προτού να είναι άργά για όλους μας.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ

21ος αιών :

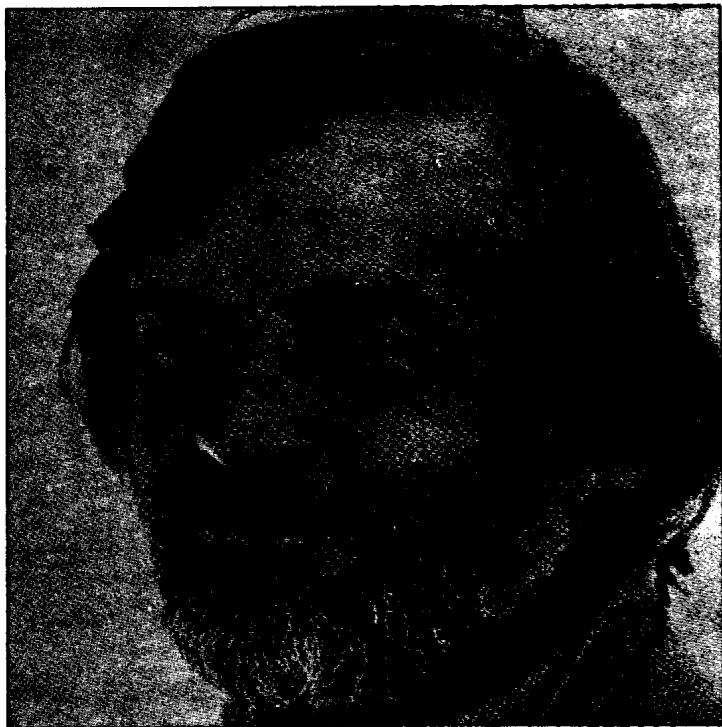
Ο ΟΡΓΑΣΜΟΣ ΤΟΥ ΤΡΟΜΟΥ ΣΤΟΝ ΜΑΓΙΚΟ ΒΩΜΟ ΤΟΥ ΣΙΝΕΜΑ

"Όπως η επιστημονική φαντασία παρουσιάζει το τεράστιο δυναμικό του νου και τα θαύματα που μπορούν να προκύψουν, έτσι και ο τρόμος δραματοποιεί καταστάσεις που ποτέ δεν θα θέλαμε να ζήσουμε. Ένώ η επιστημονική φαντασία λειτουργεί σαν εφαρμογή της επιστήμης, ο τρόμος ανάγεται σε αφαιρετικές επιστήμες, την ψυχολογία και την θεολογία. Αν λοιπόν η επιστημονική φαντασία είναι μία άποστολή στην σελήνη, ο τρόμος μας περιμένει στην άθεατη πλευρά της.

"Δεν υπάρχει ρεαλιστικό έργο" επισημαίνει ο Κρόνενμπεργκ, ένας απ τους διδάσκαλους σπεσιαλίστες του τρόμου. "Με την δηλωσή μου αυτή, δεν κάνω τίποτε άλλο από το να επαναλαμβάνω τον Ναμπόκωφ που υποστήριζε πως δεν υπάρχει ρεαλιστικό μυθιστόρημα. Κάθε μυθιστόρημα, όπως και κάθε ταινία, ανακαλύπτει έναν καινούργιο κόσμο. Αν δείτε σουπερ-ρεαλιστικές ταινίες, όπως το 'Marty', θα τις βρείτε τόσο θεατρικές και σημμένες που θα πείτε αυτή δεν είναι καθόλου ή πραγματικότητα.

"Η ταινία μου 'The Brood' μπορεί να θεωρηθεί σαν η έφιαλτική έκδοση του 'Κράμερ εναντίον Κράμερ' και γι' αυτό κατά την γνώμη μου είναι πιο ρεαλιστική. Έννοώ ότι ο Κράμμερ είναι λίγο κακομοίρης. Πού είναι ο θυμός, ή μανία, το μίσος; Δεν είδα τίποτα από αυτά... Έγώ που έχω περάσει μία παρόμοια κατάσταση στην ζωή μου, σάς βεβαιώνω πως βγήκα από τον κινηματογράφο γελώντας. Το 'The

Ο Τζώρτζ Α. Ρομέρο

'Brood' είναι πιο ρεαλιστικό στην περιγραφή αυτών που γίνονται κάτω από την απλή ιστορία. Όταν ο Κράμμερ κοιμάται την νύχτα, δεινρεύεται το 'The Brood'."

Ο Κρόνενμπεργκ είναι ένας σοβαρός, μορφωμένος άνθρωπος που είδε κεύθηκε στον φανταστικό κινηματογράφο, ένα άχρηστο επάγγελμα, μιλάει και το κοινό πιστεύει πως ο τρόμος είναι ένα φτηνό συναίσθημα, αλλά και επειδή οι περισσότεροι παραγωγοί υποστηρίζουν (και σωστά) πως οποιαδήποτε ταινία με βυζιά και αίμα θα κάνει υποχρεωτικά λεφτά. Επειδή οι ταινίες τρόμου πουλάνε σόκ, συνήθως διαφημίζονται σαν τις αστυνομικές περιπέτειες, με αποτέλεσμα να εξομοιώνονται εξαίσιες δουλειές με χυδαία κατασκευάσματα. Όμως υπάρχουν σκηνοθέτες που βρίσκουν τρόπο να πειραματίζονται και δομικά και οπτικά χωρίς να παραβαίνουν τους όρους αφήγησης της "κανονικής ταινίας" που τους επιβάλλονται από την ακατάπαυστη απαίτηση του είδους για λογική.

Ο τρόμος δεν είναι εύτελης, είναι ένα απατηλό και λεπτεπίλεπτο αίσθημα, και χρειάζεται ένας πραγματικός καλλιτέχνης για να βρεί τις πιο πλατειές αλλά συνάμα και πιο εξατομικευμένες εφαρμογές του.

Ο Κρόνενμπεργκ λέει "Ένας από τους λόγους για τους οποίους το είδος είναι τόσο δυνατό, είναι ότι υπάρχουν περισσότερες κοινές αναφορές βαθειά στο υποσυνείδητο των ανθρώπων, απ' ότι στις πιο επιφανειακές περιοχές του νου. Υπήρξαν άνθρωποι που αντέδρασαν στα πιο άπληθانا σημεία στις ταινίες μου, επειδή γι' αυτούς είχαν υποκειμενικά μοναδική αξία".

*****

Ο Τζώρτζ Α. Ρομέρο, που είσεβαλλε στο είδος με την 'Νύχτα των Ζωντανών Νεκρών' το 1968 (σημ. τ. εκδ. το λογοτεχνικό σενάριο κυκλοφορεί από την 'Βιβλιοθήκη Τρόμου' με τίτλο 'Νεκροζώτανοι'), είναι ένας ιδιόρρυθμος σκηνοθέτης για πολλούς λόγους.

1) Άρνεται να δουλέψει έξω από την πόλη που γεννήθηκε, το Πίτσμπουργκ της Πενσυλβάνιας.

2) Δουλεύει σχεδόν αποκλειστικά με άγνωστα talenta της περιοχής.

3) Οι ταινίες του είναι υπερβολικά ρεαλιστικές σε σχέση με τις περισσότερες της αγοράς.

4) Υποστηρίζει πως δεν είναι "μελετητής ταινιών", αλλά ότι αγαπάει τον κινηματογράφο με "έναν ξεπερασμένο παλιομοδίτικο τρόπο". Εντούτοις είναι δύσκολο να φανταστεί κανείς ότι υπάρχει κάτι ξεπερασμένο σ' αυτόν.

Μιάς και η Πενσυλβάνια δεν θυμίζει σε τίποτα Τρανσυλβάνια, θα ρωτούσαμε: Γιατί στο Πίτσμπουργκ; Ο Ρομέρο λέει: "Αντιπαθώ τις επιρροές του Χόλλυγουντ. Είναι πονοκέφαλος να παρακολουθώ μία καινούργια Αμερικανική ταινία. Οι σκηνές είναι τραβηγμένες πάντα με τον ίδιο τρόπο, φωτισμένες παρόμοια, ακόμα και ο ήχος τους είναι άπαράλλαχτος. Τίποτα δεν ξεπηδάει στην οθόνη, δεν υπάρχει ποτέ κάτι πειραματικό ή εσω διαφορετικό. Εγώ αρνούμαι να χρησιμοποιήσω τα πλατώ τους και τα εργαστήριά τους. Σιχαίνομαι να μπαίνω σε σουπερ-μάρκετ ήχητικών εφφέ".

Κάθε ταινία του από την 'Νύχτα των Ζωντανών Νεκρών' μέχρι την τελευταία του 'Μονομάχοι της Ασφάλτου' (1981), αποτελεί μέρος ενός έργου που μας αποκαλύπτει κάθε φορά και μία καινούργια μυθολογία. Οι ζωντανοί νεκροί στην 'Νύχτα' και στο 'Ξύπνημα' κινούνται στην απόσταση που καθορίζει ένας φρεσκοφτιαγμένος, αλληγορικός μύθος. Το 'Marty' (1977), μιά από τις λίγες ταινίες που θεωρούν τον βαμπτισμό σαδοεξουαλική άρρώστεια (και όχι ανεπάρκεια) δεν τολμά βέβαια να κινηθεί πέρα από τους συνηθισμένους χώρους στα πρόσ-τεια της πόλης, τείνει όμως να απογυμνώσει τον βαμπτισμό από τις

ΤΡΟΜΟΣ

μυθικές του προεκτάσεις.

Η άξέχαστη πρώτη σκηνή—στήν οποία ο Μάρτιν ναρκώνει μία γυναίκα χρησιμοποιώντας μία σύριγγα,τήν ξεγυμνώνει καί με μία λεπίδα παίρνει τό αίμα πού χρειάζεται γιά τόν όργασμό του—είναι τραβηγμένη με ντοκυμανταριστικό τρόπο,τόν ίδιο πού κινηματογραφεί τήν καθημερινή ζωή του Μάρτιν,πού μοιράζει δέματα του μπακάλικου από σπίτι σέ σπίτι.

Τό 'Ζόμπι-Ξύπνημα τών νεκρών' διαδραματίζεται σ'ένα τεράστιο εμπορικό κέντρο,όπου τέσσερις άνθρωποι πού γλύτωσαν από μία επιδημία(;) πού μεταμόρφωνε τούς κατοίκους τής πόλης σέ ζόμπι,κρύβονται σ'ένα σουπερ-μάρκετ καί τό χρησιμοποιούν σάν σπίτι τους. Η ταινία δείχνει τόν τρόπο πού νοιώθουν οί ίδιοι οί πρωταγωνιστές

Ο 'Ολιβερ Ρήντ στήν ταινία του Τέρενς Φίσερ 'The curse of the werewolf'.

όταν ανακαλύπτουν πώς προτιμούν νά λεηλατούν τά καταστήματα ένώ δέν ασχολούνται σχεδόν καθόλου με τήν έπιβίωσή τους.Τό 'Μονομάχοι τής 'Ασφάλτου' ('*Knightriders*'),πού δέν είναι ταινία τρόμου,είναι μία μοντέρνα έκδοση τών μύθων σχετικά με τόν βασιλιά 'Αρθούρο, κάτι σάν τό μοντέρνο *Ulysses*,πού γράφτηκε από τόν Τζόυς πάνω στόν σκελετό τής 'Οδύσσειας του 'Ομήρου.

Η τάση του Ρομέρο γιά αυτοσχεδιασμό συχνά αποδίδει απρόβλεπτους καρπούς.Είναι εκπληκτικό νά ανακαλύπτεις πώς οί σκηνές τής φλεγόμενης έκκλησίας στο *Martin*,σκηνές όργανικά δεμένες με τήν άποψη του Ρομέρο,οφείλονται αποκλειστικά σέ μία σύμπτωση.Πήγαμε στο Μπράντοκ,είδαμε τήν καμμένη έκκλησία καί τότε σκέφτηκα ότι βρήκα ένα στοιχείο πού τόνιζε άκόμα περισσότερο τήν κατάλυση τής θρησκευτικής τάξης."

Ο αυτοσχεδιασμός μπορεί νά οδηγήσει άκόμα καί στο *slapstick*,όπως στο 'Ξύπνημα',όπου μία όμάδα μοτοσυκλετιστών παρσαλείβει τά ζόμπι με σαντιγύ.Τό χιούμορ δέν άφήνει τό κοινό νά βαρυστομαχιάσει ή νά παγώσει" έξηγει ό Ρομέρο."Όταν ανακατεύεις τόν τρόπο με τό χιούμορ,είναι σάν νά δείχνεις κομμάτια από διάφορους ποδοσφαιρικούς άγώνες:ό στόχος είναι ό ίδιος παντού,τό γκόλ.Έτσι άν πού μπει ή ιδέα νά ρίχνονται τούρτες στα ζόμπι,τήν πραγματοποιώ,έτσι άπλά,χωρίς νά προσπαθώ νά βγάλω κάτι πιο μακάβριο άπ'αυτήν,ή νά τήν επενδύσω με μηνύματα,ή νά τήν παραμορφώσω.Είναι μία έξωφρενική ιδέα,τό δέχομαι,άλλά άν προσπαθούσα νά απόλογηθώ γιά κάθε άσ-τείο μου,θά τό είχα καταστρέψει.Μερικοί μπορεί νά τό κοροϊδέψουν άλλά τί νά σου πώ;Γιά μένα ήταν καλό,τουλάχιστον ήταν αυθόρμητο"

Η ειλικρινής άμεση άπεικόνιση τής βίας στις ταινίες του Ρομέρο (πιστολίδι,άποκεφαλισμοί,κανιβαλιστικές τελετουργίες)μάς βοηθάει ν'άντιληφτούμε πώς οί ύποτιθέμενες ταινίες τρόμου του 30 καί του 40,δίνοντας έμφαση στο καλό καί αποφεύγοντας νά δείξουν τό κακό, λειτουργούσαν σάν έκφραστές μιάς πραγματικά θρησκευόμενης έποχής. Σήμερα πού τό καλό καί τό κακό έχουν έλάχιστη θρησκευτική σημασία γιά τό κοινό,ή ταινία τρόμου λειτουργεί κυρίως σά γροθιά στο στομάχι του θεατή.Αισθάνεται άραγε ό Ρομέρο πώς έχει συντελεστεί μία τεράστια άλλαγή στις άξίες αυτής τής γεννιάς τών κινηματογραφώ-λων,καί άν ναι,ποιός ό χαρακτήρας τής;"Πιστεύω ότι ή γενιά αυτή τείνει πρós τόν άτομικισμό,είναι ή 'γενιά του ένώ'",λέει ό Ρομέρο. "Τό άντικείμενο τών περισσότερων ταινιών τρόμου ήταν ή άναβίωση παλιότερων έποχών,όμως σήμερα κανείς δέν ένδιαφέρεται γι'αυτό. Η συμπεριφορά τών θεατών έχει αλλάξει,όπως έχει αλλάξει καί ό τρό-πος ζωής τους. Υπάρχει ένα διάχυτο κλίμα άπόγνωσης στόν κόσμο,τώ-ρα πού όλοι βλέπουμε ότι οδηγούμαστε στήν καταστροφή,πού άν-δέν είναι πυρηνική,θά είναι οικολογική,οικονομική ή άλλη.Έτσι τό πε-ριεχόμενο τών ταινιών τρόμου άναγκαστικά άλλαξε,γιά νά άνταποκρι-θεί στις άπαιτήσεις του θεατή πού ζει μέσα σ'αυτό τό κλίμα.

****

Τό έργο του Νταϊβιντ Κρόνενμπεργκ είναι σημαντικό,γιάτί φέρνει καινούργιες άξίες στο είδος. Άκολουθώντας τά ιδανικά τής 'γενιάς του ένώ' ό Κρόνενμπεργκ εγκαταλείπει τήν κλασσική σύγκρουση καλού-κακού,γιά χάρη τής καρτεσιανής σύγκρουσης σώματος-νοού,ή παραφράζοντας τόν *W.B. Yeats*,γιά τόν τρόπο πού νοιώθει "ή άθάνατη ψυχή δεμένη στο σώμα ενός θνητού ζώου".Ο *L.L. Whyte* γράφει στο βιβλίο του "Τό 'Άσυνείδητο Πρίν από τόν Φρόντ":"Ο Ντεκάρτ είσή-γαγε πρώτο τόν όρο 'άσυνείδητο' τήν εύρωπαϊκή σκέψη.καί έφ'όσον ό τρόμος πηγάζει από τό άσυνείδητο,ό Ντεκάρτ είναι εκείνος πού θά διώξει τόν Χριστό από τά σύμβολα τών ταινιών τρόμου,τώρα πού κα-τανοήσαμε καλύτερα τό είδος."

Στις τέσσερις ταινίες του Κρόνενμπεργκ,πού χαρακτηρίζονται από ί-διαίτερη όμοιομορφία ύφους,ό τρόμος είναι συχνά άποτέλεσμα του ά-γώνα του ήρωα γιά έπιτυχία,δηλ. άθανασία.Στις ταινίες του ό Κρό-νενμπεργκ παρουσιάζει τά τρομέρα λάθη πού μπορεί νά γίνουν από εκείνους πού κινούνται στόν χώρο άνάμεσα στις άτελείς θνητές τέχ-

'The night of the living dead' ή κορυφαία ταινία του Τζώρτζ Α. Ρομέρο.

νές και την σημερινή επιστήμη από τη μία και στην τέλεια, άθανατη αλήθεια και την γνώση από την άλλη.

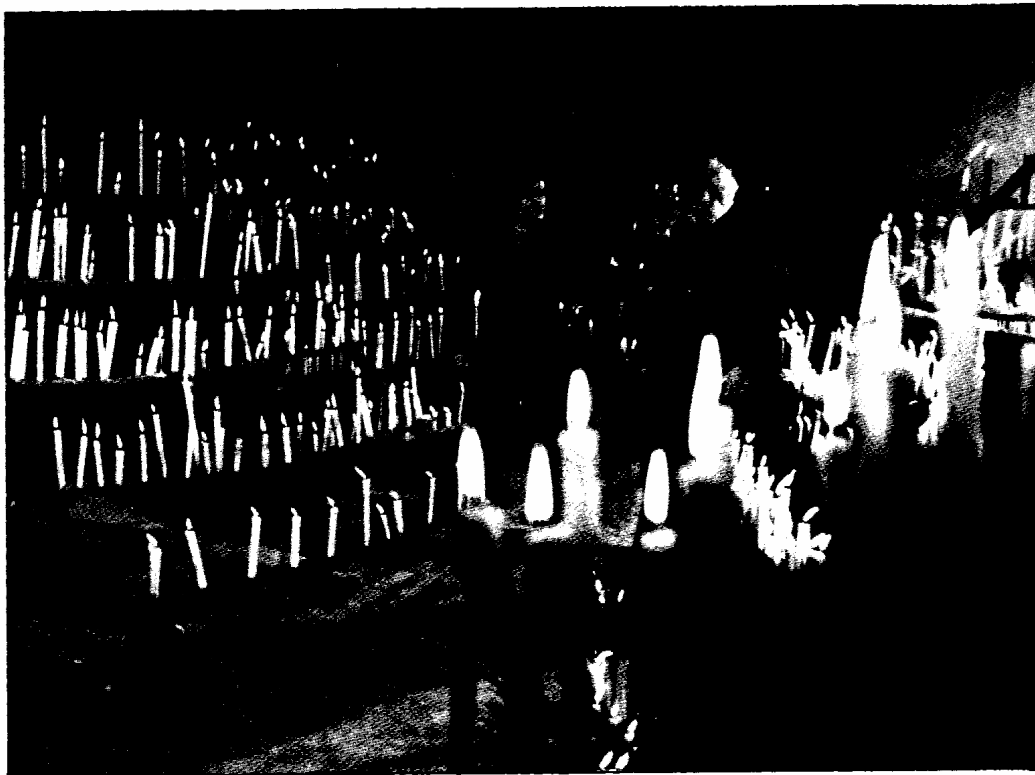
Η σύγκρουση σώματος και νοῦ διαφαίνεται ακόμα και από την κίνηση ή την απουσία της, μέσα στις ταινίες. "Δηλαδή", λέει ο Κρόνενμπεργκ, "ό νοῦς εκφράζεται με την περίπλοκη διήγηση και το σώμα με την αίσθηση της γροθιάς στο στομάχι. Σε κάθε ταινία αντιπροσωπεύονται και τα δύο αυτά στοιχεία, αλλά όχι πάντα στην ίδια αναλογία. Ακόμα κι ένα ξέφρενο κυνηγητό με αυτοκίνητα μπορεί να έχει αντίκτυπο στον νοῦ, αν σκεφτούμε ότι το αυτοκίνητο εκμηδένισε τον χρόνο και τις αποστάσεις, αλλάζοντας έτσι την κοινωνία".

Μιά απ' τις παράξενες ιδιότητες του έργου του Κρόνενμπεργκ, είναι η ικανότητά του (όπως ο Ζωρζ Ορανζύ και ο Μάριο Μπάβα, παλαιότερα) να παράγει "ψήγματα όμορφιάς" ακόμα και από τις άπωθαικές καταστάσεις, προτρέποντας τον νοῦ του θεατή να χωριστεί αίσθητα από το σώμα του χαρακτηρη με τον όποιον ταυτίζεται, έτσι ώστε να μπορεί να απολαμβάνει ήδονικά την φρίκη αιματηρών, εφιαλτικών στιγμών. Στην ταινία "Ανατριχίλες" (1975) ένας άνδρας συνομιλεί μ' ένα τεράστιο σκουλήκι που παρσιτεϊ κάτω από το δέρμα της κοιλιάς του, και στο "The Void" (1979) η Σαμάνθα Έγκαρ γλείφει το άμνιακό υγρό απ' το κορμί του νεογέννητου βλαστοῦ της. Στο "Η Μεγάλη νύχτα του τρόμου" ('Scanners' 1981), το κεφάλι ενός μέντιουμ διαλύεται σε χιλιάδες χρωματιστά θραύσματα ιστών, μετά από μία βίαιη κρίση κατά την οποία το μέντιουμ ακολούθησε την ακριβώς αντίθετη διαδικασία απ' αυτή της συνηθισμένης συγκεντρωσής του.

Η τάση του Κρόνενμπεργκ να φτιάχνει τέτοιες εικόνες, εξηγεί γιατί όλες οι ταινίες του χαρακτηρίζονται (στην Αμερική) αυστηρά ακατάλληλες και συνήθως αναγκάζεται να κόψει κάποιες σκηνές, γιὰ να μπορέσει να τις προβάλλει σε πολλές αίθουσες. Γράφει ο Άρθουρ Κάιςλερ στο βιβλίο του "Η πράξη της δημιουργίας"

(πού πολύ εκτιμά ο Κρόνενμπεργκ) "Ο Ρεμπράντ τολμώντας να ζωγραφίσει το πτώμα ενός γδαρμένου βοδιού, δίδαξε στο κοινό πώς να διακρίνει, πέρα από το συγκεκριμένο άπωθητικό θέμα, τα αιώνια παιχνίδια του φωτός, του χρώματος και της σκιάς". Κάπως έτσι λειτουργούν και τα τολμηρά έργα του Κρόνενμπεργκ. Η πολύχρονη ένασχυρή του με το έργο του Ναμπόκωφ τον βοηθά να θεμελιώσει και θεωρητικά την άποψή του για τις τολμηρές σκηνές: "Παλιά με ρωτούσαν συχνά αν με απασχολούσε ή πιθανώς κακή επίδραση των έργων μου στα παιδιά. Η θέση πού με εκφράζει απόλυτα είναι ότι σάν πολίτης και σάν πατέρας έχω κοινωνικές ευθύνες, σάν καλλιτέχνης όμως δεν έχω ΚΑΜΜΙΑ ευθύνη απέναντι σε ΚΑΝΕΝΑ.

Σχεδόν όλα τα σημαντικά μυθιστορήματα πού εμφανίστηκαν μετά το 1950 έχουν γραφτεί από ανθρώπους, πού όπως ο Ναμπόκωφ, δίδασκαν σε πανεπιστήμια για να μπορούν να εκδίδουν το έργο τους, στο όποιο άνιχνεύουμε στοιχεία ακαδημαϊκής ατμόσφαιρας. Μετά την εμφάνιση του Τρυφώ, στην δεκαετία του 50, όλο και περισσότερες ταινίες σκηνοθετούνται από πρώην κριτικούς ή καθηγητές, έτσι πού ο κινηματογράφος να γίνει ο ίδιος λογοτεχνικό είδος (σημ. τ. εκδ: /; /). Όπως γράφει ο Martin Amis σ' ένα δοκίμιο για τον Ναμπόκωφ: "η λογοτεχνία περί της λογοτεχνίας χαρακτηρίζει τον 20ό αιώνα. Στην καλύτερη περίπτωση τα έργα αυτά στέκονται κάπως στην θέση του πράγματος, την απουσία του όποιου θρηνοῦν. Στην χειρότερη, είναι απλά ένα καινούργιος τρόπος κακής γραφής". Τέτοιο παράδειγμα είναι, σάν χώρο των ταινιών ο Μπράϊαν Ντέ Πάλμα με τις έντονες χιτασκοκικές ταινίες του. Η Ταινία "Επιτάλεις από το παρελθόν" (1974) δανείζεται τόσα πολλά από το Vertigo πού σχεδόν δεν βλέπεται. Ο Ντέ Πάλμα παίζει χρησιμοποιώντας το φίλμ σάν μέσο για να εισβάλλει και να ληστέψει τόν χώρο πού μόλις εγκατέλειψε ο διάσημος σκηνοθέτης-είδωλό του.

Ο Ισπανός λυκανθρωπος Πάωλ Νάσκυ.

Ο Τζό Ντάντε

Από την άλλη μεριά ο Τζών Κάρπεντερ και ο Τζό Ντάντε χειρίζονται την κάμερα με ιδιαίτερη ευαισθησία. Και οι δυο έχουν ασχοληθεί και σαν συγγραφείς με το είδος: Ο Ντάντε σαν συνεργάτης του περιοδικού *Castle of Frankenstein*, και ο Κάρπεντερ εκδίδοντας τρία παιδικά *Fanzines*.

Ενώ ο Ρομέρο και ο Κρόνενμπεργκ αντιπροσωπεύουν την καλλιτεχνική δλοκήρωση πρωτότυπων ιδεών τρόμου, ο Κάρπεντερ και ο Ντάντε χρησιμοποιούν την ακαδημαϊκή προελευσή τους για να αναπτύξουν το είδος εκείνο, πού μπορεί να ονομαστεί βιβλιογραφική ταινία τρόμου. Στις ταινίες τους εμφανίζονται έσωστρεφείς, παίζουν με κρυμένα άσπετα και αναφορές πού πλουτίζουν την μορφή του έργου τους. Απαιτούν συχνά δεύτερη και τρίτη ανάγνωση και γενικά λειτουργούν σαν συνωμοτικό κλείσιμο του ματιού στους γνώστες του είδους. Και για να δείξουν το εύρύ φάσμα των γνώσεών τους, αναπτύσσουν μιά δική τους μεθοδολογία, για την ονομασία των ήρώων. Για παράδειγμα στην τελευταία του ταινία ο Κάρπεντερ "Απόδραση από την Νέα Υόρκη" χρησιμοποιεί τα όνόματα Άρθουρ Κρόνενμπεργκ και Ρομέρο.

*****

Μιά κάπως πλατύτερη αίσθηση ακαδημαϊκότητας διακρίνει το έργο του Τζό Ντάντε. Οι χαρακτήρες στο "Ούρλιαχτό" (1981) μοιάζουν βγαλμένοι απ' όλες τις δοξασίες γύρω απ' τον λυκανθρωπισμό. Ξεκινώντας από τον Τέρρυ Φίσερ (πού είναι ο Τέρενς Φίσερ, σκηνοθέτης της ταινίας *The curse of the werewolf*, πού ο Ντάντε ονομάζει "το τελευταίο σημαντικό έργο σχετικά με τους λυκανθρώπους"), μέχρι τον *Jack Molina* (*Jacinto Molina* είναι το πραγματικό όνομα του διάσημου στόν ρόλο του λυκανθρώπου ισπανού ήθοποιου *Paul Naschy*). Στην ίδια ταινία βρίσκουμε κι ένα σωρός αναφορές στο είδος. Στήν τηλεόραση παίζεται το έργο του *Chaney Jr 'Wolf man'*, βλέπουμε κονσέρβες με τσίλι μάρκας 'Wolf', κάποιον πού διαβάζει το "You cant go home again" του *Tomas Wolf*, κ.λ.π. Πρόθεση του Ντάντε δεν είναι να μās διασκεδάσει, αλλά "να δείξω πόσο διαδεδομένη είναι η επίδραση του θρύλου του λυκανθρώπου στην σύγχρονη ζωή. Υπάρχουν δυο άποψεις γύρω από τον λυκανθρωπισμό. Αυτή πού δέχεται την ύπαρξή του και ή άποψη των μέσων μαζικής κουλτούρας. Εγώ μάθαινα στο σινεμά και πιστεύω ότι αυτό ισχύει για τους περισσότερους θεατές. Αυτό είναι πού κάνει το "Ούρλιαχτό" μιά πραγματικά ξεχωριστή ταινία (έκτός από τα άριστουργηματικά έμφε στο μακιγιάζ πού έκανε ο Ρόμπ Μπότιν) είναι ο τονισμός της σχέσης πού έχουμε όλοι μας με τα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Το "Ούρλιαχτό" άρχίζει και τελειώνει με την όθονη γεμάτη κύματα άλφα "πού όλοι ξέρουμε πώς μās ήρεμούν" λέει ο Ντάντε. Τα πρώτα τριάντα λεπτά της ταινίας παρακολουθούμε την ήρωίδα, μιά τηλεπαρουσιάστρια, να κινείται ανάμεσα σε έκκωφαντικούς ήχους, τηλέφωνα πού κουδουνίζουν, πορνό σώω, φλάς πού άστράφτουν και σειρήνες πού στριγγλίζουν μέχρι τον έσχατο άποπροσανατολισμό της ψυχάνάλυσης. "Έτσι, την στιγμή πού έφανίζεται στην όθονη, ή εικόνα του λυκανθρώπου, λειτουργεί σαν μιά από τις πολλές ψευδαισθήσεις πού εμφανίστηκαν μπροστά στον θεατή. "Λέει ο Ντάντε. "Οι άνθρωποι δέχονται σχεδόν ό,τι βλέπουν στην τηλεόραση, αλλά με σα σε ώριμένα πλαίσια. Πείθονται βέβαια, αλλά όχι πάντα." Έτσι δ-

Τά πλάσματα πέρα από την 'Όμίχλη' εξορμούν.

Ο Νταϊντβιντ Κρόνενμπεργκ και ο Πάτρικ Μάγκκωουν στήν τελευταία ταινία του πρώτου 'Scanners'

HALLOWEEN

The Most Successful Independent Motion
Picture of ALL Time ... A HORROR CLASSIC!

The
Night
He
Came
Home!

MUSTAFA AKKAD PRESENTS DONALD PLEASANCE
WITH JAMIE LEE CURTIS, P.J. SOLES, NANCY Looms
EXECUTIVE PRODUCER IRWIN YARLANS DIRECTED BY

IN JOHN CARPENTER'S 'HALLOWEEN'
WRITTEN BY JOHN CARPENTER AND DEBRA HILL
JOHN CARPENTER PRODUCED BY DEBRA HILL

Color, 85 min.

ταν ή ήρωίδα στο τέλος, δαγκωμένη από τό τέρας, άπευθύνεται στο τηλεοπτικό κοινό για να καταγγείλη αυτή τήν πολύ άληθινή άπειλή στην κοινωνία, έκει μπροστά στην κάμερα βγάξει τά χαρακτηριστικά κοφτερά δόντια και μακριά νύχια. Καί ό Ντάντε συνεχίζει "Καί ξαφνικά καταλαβαίνω πώς τό κοινό μπορεί να μην τό πιστέψει, γιατί βλέπει τηλεόραση. Πάντα, ύπάρχει ή πιθανότητα να μην είναι άληθινό κάτι πού βλέπουμε στην τηλεόραση. Θυμάμαι πώς παρακολουθώντας τήν δολοφονία του Κέννεντυ ή τήν κρίση της Κούβας, άνακουφίζόμουν πραγματικά όταν ξαφνικά έφάνίζονταν διαφημιστικά σποτά στην όθόνη. Έτσι και στην ταινία μου, μετά τήν άγωνιώδη προειδοποίηση, ό θεατής είναι σίγουρος πώς θα δει να διαφημίζονται τροφές για σκύλους.

*****

Ό Τζών Κάρπεντερ, ένας από τους πιο διάσημους σκηνοθέτες του είδους, άντλεϊ ένα σωρό ιδέες από τίς βιβλιογραφικές άναζητήσεις του. Οι άναφορές του μπορεί να είναι φανερές, όπως αυτές με τό όνόματα των ήρώων, ύπάρχουν όμως και πιο περιπλοκές, όπως στην 'Νύχτα με τίς μάσκες' ('Halloween'), όπου λειτουργούν υποδηλώνοντας τίς βαθιές προκαταλήψεις των ήρώων του. 'Η Τζαίημι Λή Κέρτις κινείται έξω από τό παράθυρο ψάχνοντας με τό βλέμμα τόν μπαμπούλα, ενώ συγχρόνως άκούγεται ένας σχετικός διάλογος από τό *Forbidden Planet* πού παίζεται στην τηλεόραση ('δέν ύπάρχει τίποτα εκεί στρατιώτη', 'σίγουρα ύπάρχει'). Σ' αυτόν τόν προληπτικό συγχρονισμό πραγματικότητας και φιλίων, ένας δραπετής ψυχιατρείου γίνεται τό τέρας του 'ιδ', μία μυθική κατασκευή της ψυχής. 'Η ταινία ξεκίνησε σαν μιάν ακόμη στή σειράς 'μανιακοί δραπετές', θυμάται ό Κάρπεντερ. "Αλλά άρχισα να σκέφτομαι ότι μιάς και τό *Halloween* είναι μία τόσο σπουδαία γιορτή, μία μερά πού ξαναζούν οι παλιοί μύθοι, θαπρεπε κι ενώ να κινηθώ σ' αυτό τό κλίμα και ν' άφήσω τόν άνθρωπο να γίνει ύπερφυσικός, να γίνει τό ίδιο τό κακό, με τέτοιο όμως τρόπο πού να μην άπαγοτεύει τό κοινό". Σοφά ό Κάρπεντερ μάς προετοιμάζει για τήν έλευση του δραπετή, σέ μία σκηνή όπου ή Κέρτις έξετάζεται στο μάθημα των άγγλικών με τήν έρώτηση "πώς ό Σάμιουελ χρησιμοποεί τήν τύχη" σέ κάποιο φανταστικό, μεταφυσικό, μυθιστορημά του. Παρ' όλο πού εκείνη δέν προσέχει τό μάθημα (κυττάζει συνεχώς έξω από τό παράθυρο τό αυτοκίνητο του δραπετή πού σταματάει στο άπέναντι πεζοδρόμιο), άνακαλύπτει με έκπληξη πώς ξερεϊ τήν άπάντηση — ότι δηλ. ό Σάμιουελ θεωρούσε τήν Τύχη βασική στοιχειώδη άλήθεια, τόσο πραγματική όσο ή Γη, ό 'Αέρας, ή Φωτιά ή τό Νερό — και έμεις τό κοινό νοιώθουμε μαζί της πώς ή έλευση του *Halloween* σχετίζεται κάπως με τό άνεξήγητο αυτό γεγονός.

*****

Είναι ένδιαφέρον τό ότι ούτε ό Κάρπεντερ, ούτε ό Ρομέρο δείχνουν έννοημένοι από ταινίες σαν 'The day after Halloween', 'Beyond the fog', ή 'Zombie'. Ακόμα και άν είναι κακές ταινίες, τρέφουν και συντηρούν τόν μύθο. Καί ό Κρόνενμπεργκ — άν και κανείς δέν προσπάθησε να μιμηθεί ταινία του — λέει μ' ένα περίεργο χαμόγελο "θα μ' ένδιέφερε πολύ άν οι *Scanners* ξεκινούσαν μία καινούργια μυθολογία". Αυτοί οι άνθρωποι όμως δέν κοιμούνται στίς δάφνες τους. Ό Ρομέρο έτοιμάζει τό *Creeper show*, ένα 'κόμικ' τρόμου, γραμμένο από τόν Στέφεν Κλινγκ. Ό Κρόνενμπεργκ γράφει τό *Videodrome*, ένα τρομαχτικό σενάριο, στην πατρίδα του τό Τορόντο. Ό Κάρπεντερ άρχισε τήν νέα ταινία του *The thing*/δές τήν Χιονάτη6/ και ό Τζό Ντάντε ψάχνει για μία ταινία πού θα τόν δοκιμάσει σέ μία διαφορετική κατεύθυνση,

ση, ενώ ψάχνει παραγωγή για μία ταινία βασισμένη στο *The sheep look up* του John Brunner.

Υπάρχουν όμως κι άλλες ταινίες τρόμου εκτός των τεσσάρων σκηνοθετών, πού αξίζει να άναφερθούν: Οι ταινίες του Oliver Stone 'Seizure', 'The hande', του Tobe Hooper 'Οσχιζοφρενής δολοφόνος με τό πριόνι', 'Τό τούνελ του τρόμου', του Bob Clark 'Deathdream', 'Έγκλημα στον Τάμεση', του Alfred Sole 'Holy terror', 'Tanya's Island'. Στίς μέρες μας του άδιάφορου-μέσου κινηματογράφου οι ταινίες τρόμου βρίσκονται σέ μία φάση τεράστιας άνάπτυξης. Καί ό Κρόνενμπεργκ μάς διαβεβαιώνει "Πιστεύω πώς τό είδος βρίσκεται σέ καλό δρόμο. Μπορεί να φροντίσει μόνο του για τό μέλλον του".

μετάφραση από τό HEAVY METAL
της ΧΑΡΙΤΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΟΥ ΟΔΗΓΕΙ ΤΟ «ΑΣΑΝΣΕΡ» :

η **Χιονάτη** και ο ν.ζερβος σας προ(σ)καλουν
για μεραλους

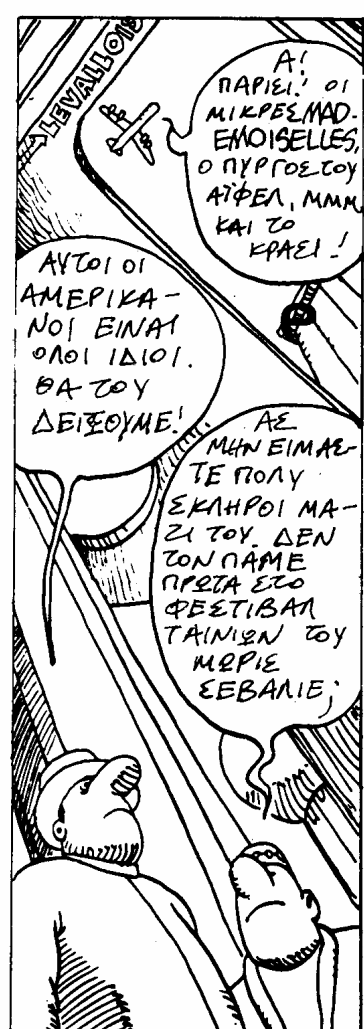
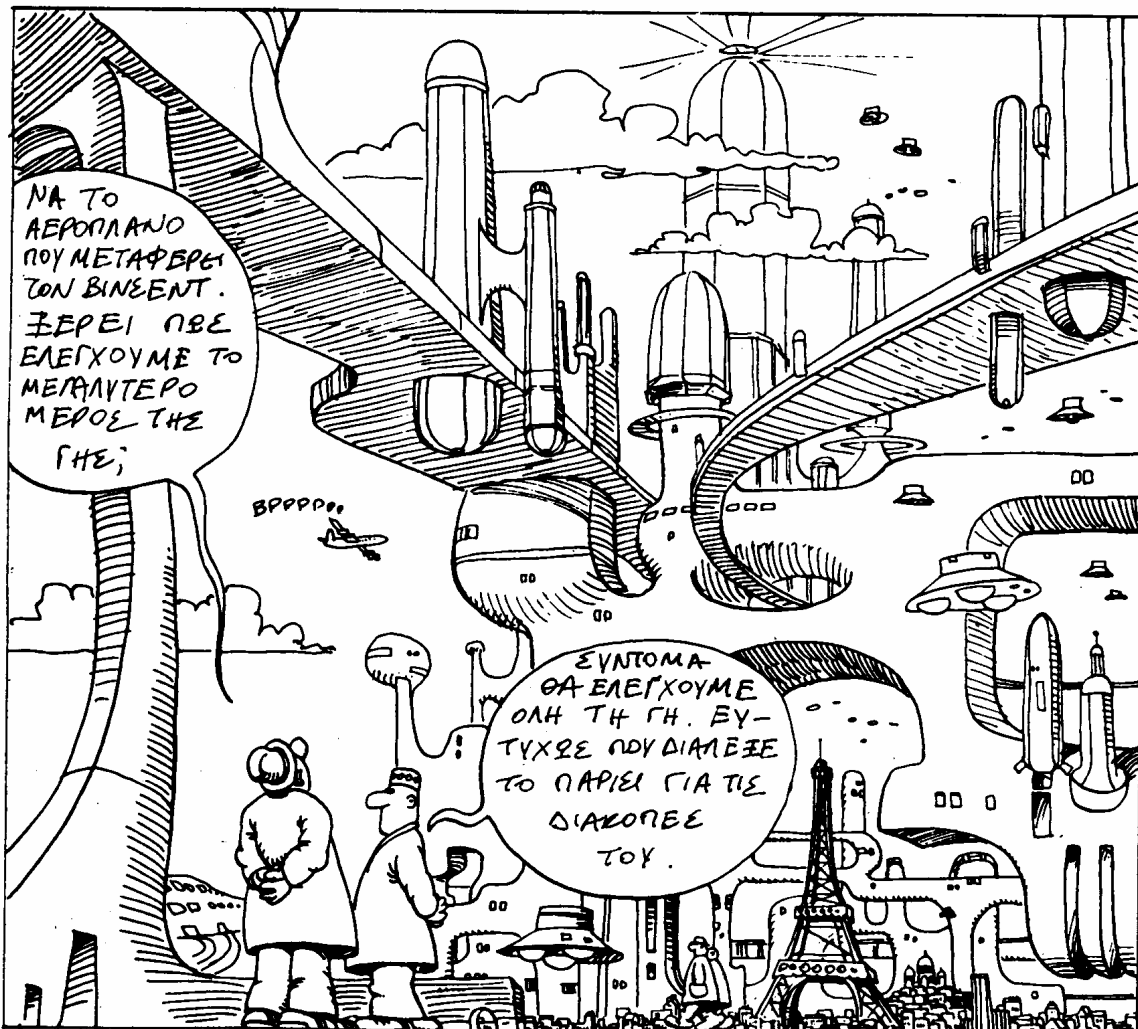
στην εβδομαδα Βαρειας κουλτουρας

στους θερινους κινηματογραφους

ΕΝΑΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ
ΤΖΕΦ ΓΚΟΡΝΤΟΝ
Η ΜΑΣΚΑ ΤΟΥ ΦΟΥ ΜΑΝΤΣΟΥ
Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΛΕΜΜΥ ΚΟΣΙΟΝ
ΣΤΑ ΑΤΣΑΛΙΝΑ ΔΙΧΤΥΑ ΤΟΥ ΔΡ ΜΑΜΠΟΥΖΕ
ΟΙ ΑΘΛΟΙ ΤΟΥ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ
Ο ΗΡΑΚΛΗΣ ΚΑΙ Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΗΣ ΛΥΔΙΑΣ
ΟΙ 4 ΗΜΙΘΕΟΙ ΣΥΓΚΡΟΥΝΤΑΙ ΣΤΟΝ ΟΛΥΜΠΟ
ΟΥΡΣΟΣ, Ο ΕΚΔΙΚΗΤΗΣ ΤΩΝ ΤΑΡΤΑΡΩΝ
Ο ΤΑΡΖΑΝ ΚΑΙ ΟΙ ΚΥΝΗΓΟΙ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ
Ο ΤΑΡΖΑΝ ΣΤΟ ΑΓΡΙΟ ΣΑΦΑΡΙ
ΡΟΚΑΝΒΟΛΛ
ΖΟΡΡΟ
ΜΠΛΑΚΟΥΛΑ
ΤΟ ΣΤΙΛΕΤΟ ΜΕ ΤΑ 3 ΡΟΥΜΠΙΝΙΑ
"ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ:."

ταινιες μυθικων ηρωων

ΟΙ ΜΟΝΤΕΡΝΕΣ ΜΟΡΦΕΣ

"Τό θέατρο γεννήθηκε από έλλειψη ζωής. Στην ζωή δεν θά είχε πιά έιτουργία. Καί πιστεύω ότι αυτός θά έπρεπε νά είναι ό σκοπός του σύγχρονου θεατράνθρωπου. Νά σκοτωθεί από τήν ίδια τήν ζωή".

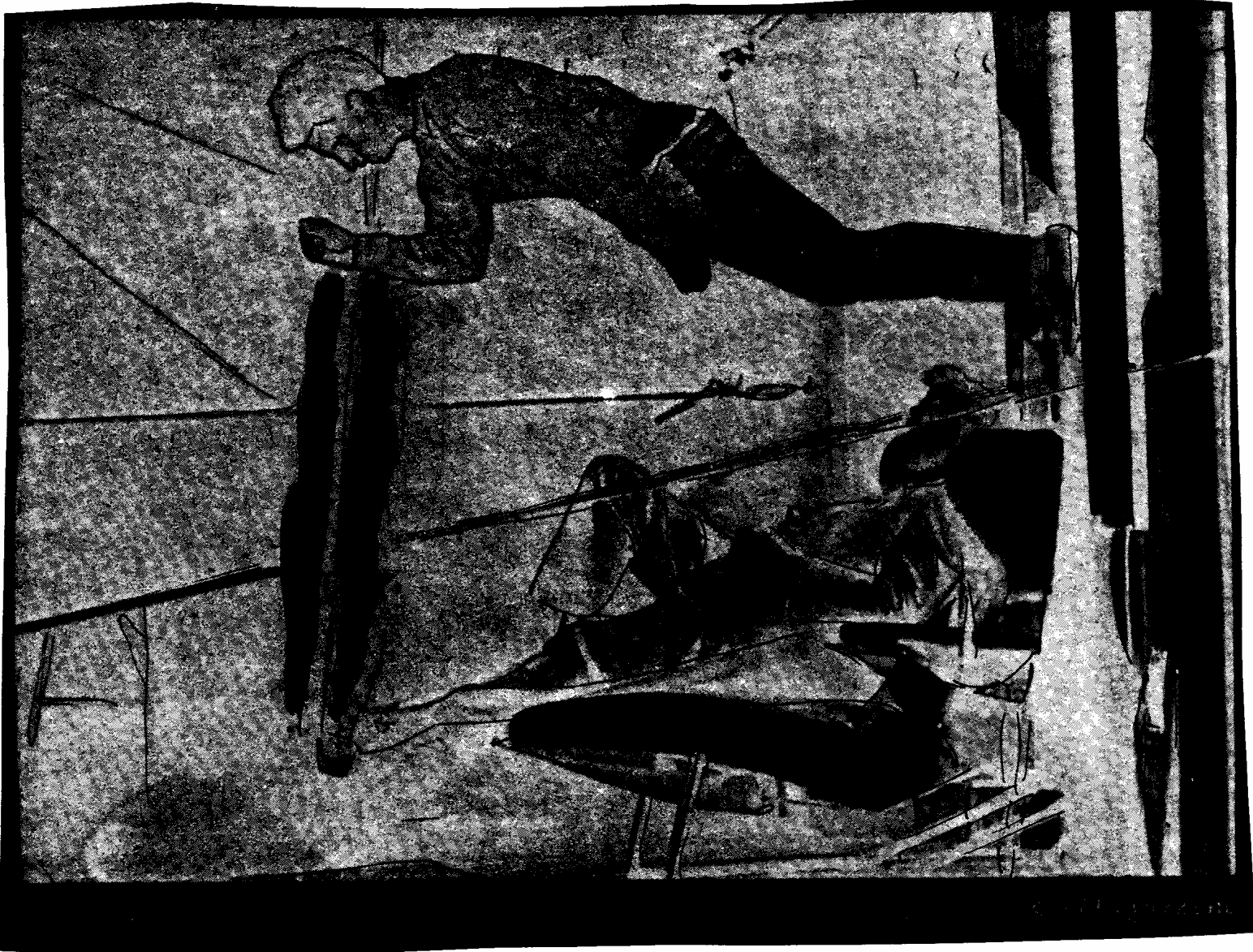
Leo e Perla

Τόν Ιούνιο του 1978 γίνεται στην παραλία της Όστια τó Φεστιβάλ Ποίησης. Συμμετέχουν γνωστοί καί άγνωστοι ποιητές, μουσικοί, θεατρίνοι. Διάρκει τρείς μέρες καί τρείς νύχτες. Γεμάτες από θέαμα, μουσική, ποιήση, *performance*. Τά όρια ανάμεσα στό κοινό καί τούς καλλιτέχνες καταργούνται. Γίνονται ένα, δημιουργούν. Άκολουθούν διάφορες *performance* στή Ρώμη καί σέ άλλα μέρη της Ιταλίας, παραστάσεις σέ δρόμους, πάρκα ή σέ πισίνες. Οί λέξεις πού άρχίζουν νά ψυθιρίζονται είναι: "Μεταπρωτοπορία", "θέατρο της καταστροφής", ή "άλλο θέατρο".

Οί πιο γνωστές ομάδες πού δημιουργούνται είναι: *Magazzini Criminali* (πρώην *Carrozzone*), *Beat 72*, *Gaia Scienza*, *Falso Movimento*, *Marciniegno*. Ένώ παλαιότερες ομάδες, όπως *Leo e Perla*, ή ομάδα του *Meme Perlini* άναζητούν νέους τρόπους νά άναγεννηθούν.

Η πρώτη πρωτοπορία έξαφανίζεται, ξαναγεννιέται, αλλάζει μορφή έκφρασης. Η έπιστημονική φαντασία, Οί χωρικές πληροφορίες, τό δύσκολο κοινό της πόλης, άναγκάζουν τό μοντέρνο ιταλικό θέατρο νά αλλάξει κατεύθυνση, νά άπεύθυνθεί σέ άλλες μορφές τέχνης νά βγει

Ν' ΑΓΑΠΗΣΕΙΣ ΚΑΙ

ΘΕΑΤΡΟΥ ΣΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑ

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ

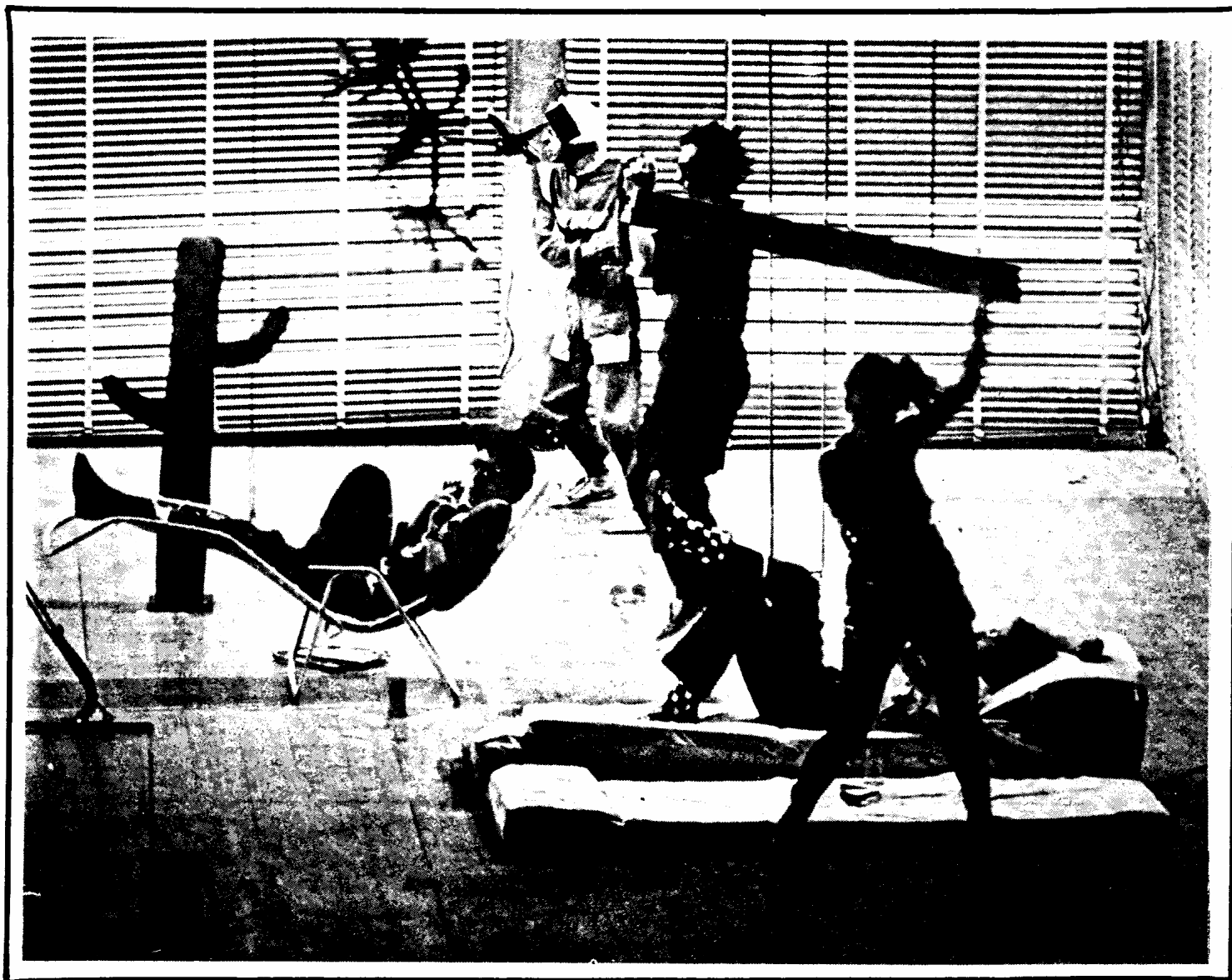
Έξω από τὰ "δριά" του. Καί νά γεννηθεῖ μέσα ἀπὸ μιά ὁλοκληρωμένη σημειολογική προσφορά μέσα στὴν μητρόπολη, στίς σύγχρονες συνθήκες ζωῆς. Στὸ νέο πρωτοποριακὸ θέατρο ἀπορρίπτεται ἡ ἀντίληψη τῆς μίας καὶ μοναδικῆς τέχνης ἐνῶ καλλιεργεῖται μιά συνεχὴ ἀνισοροπία ἀνάμεσα στὴν τέχνη καὶ στὴ ζωὴ.

Τὸ μεταπρωτοποριακὸ θέατρο εἶναι ὁ στενὸς συνδιασμός τοῦ ἤχου τῆς κίνησης, τῆς εἰκόνας, τῆς ἐκφράσης. Μεταχειρίζεται τὴν νέα μουσική, τὸν μεταμοντέρνο χορὸ, τὴν ριζοσπαστικὴ ἀρχιτεκτονική, τὴν πρωτοποριακὴ λογοτεχνία. Ἐμπνέεται καὶ ζεῖ μέσα στὴν μητρόπολη, ἀπὸ τὰ μαζικά μέσα ἐπικοινωνίας (*mas-media*), τὸ *rock*, τὴν μόδα, τὰ σπόρ. Γίνεται προσφορά πολὺπλοκη ἀπὸ μηνύματα στὸν χῶρο τῆς σύγχρονης μητρόπολης.

Ἔχουμε λοιπὸν τὸ *Craello Nervoso* τῶν *Magazzini Criminali* μὲ τὴν Χάνα Σιγκούλα, καὶ τὸ *Ipreurania* ἀπὸ τὸ *Beat 72*. Σημεῖα τοῦ σύγχρονου, πού ἀνοίγει δρόμο πέρα ἀπὸ τὸ παλιὸ καὶ καινούργιο, μὲ διαφορετικὲς μεθόδους τοῦ νὰ παράγει (χωρὶς "ἀρνητικό" καὶ χωρὶς "τάξη"), μακριὰ ἀπὸ τίς μέχρι τώρα "ἀσθένειες" τῆς πρωτοπορίας καὶ τὴν ὕψιαι τῆς παράδοσης.

Μέσα στὴν μητρόπολη πού ἀναπτύσσεται καὶ ἀντιστίκεται συνεχῶς δημιουργεῖ, ταξιθεύει, ἀνακαλύπτει σχισμὲς, κανάλια, μεταμφιέζεται. Γράφει τὴν ἱστορία τοῦ ἔ φ ή μ ε ρ ο υ.

BALENTINA ΡΟΣΣ.

Magazzini Criminali

La Gaia Scienza

Η παθολογική ανάκτηση.

Νά καταβροχθίσεις τό όνειρο, νά αγαπή-
σεις τό έγκλημα, τίς βαθειές πληγές.
Νά κάνεις τό κρέας νά πάθει σήψη, νά πα-
ρεκτραπεί.

Τά πόδια μουσκεμένα από άποτροπή, νά
κάνεις έμμετό επί ώρες, ώρες σέ μιά λε-
κάνη.

Νά θυμάσαι μέ μανία τό αίμα.
Νά γυρίσεις πίσω. Πρός τήν άρρώστια, τόν

πόνο.

Αυτός είναι ό έγκληματίας πού βιάζεται
καί ή Άγία πού αφήνεται νά τήν βιά-
σουν.

Καί είναι έτσι πού ή παρουσίαση είναι

ένα βίασμα του είναι αυτών πού παίρν-

ουν μέρος στήν πράξη. Ένας βιασμός

πού τελειώνει μέ τόν θάνατο— μέ τήν

δολοφονία— όπου ή δολοφονία είναι ή

πιό έντονη μορφή συμμετοχής.

Αυτό πού είναι ένα παιχνίδι είναι ή

άνατροπή της άρχης της έναλλαγής, όλων

έκείνων τών κοινών μορφών πού βασίζον-

ται οί σχέσεις ανθρώπου μέ άνθρωπο. Τό

τέλος είναι ή άνακατασκευή του είναι

διά μέσου μιά βιαιής παραπλανητικής έ-

νέργειας, έκανή νά άποκαλύψει εκείνο

τό όποιο φεύγει από τήν προσοχή της

ρίθμησης.

Σημαίνει νά μπεις μέ τήν θελησή σου σέ

μιά κατάσταση "μή λογικής". Είναι ή ά-

νάκτηση μιάς τρέλλας προσωπικής ή ελ-

μένης μορφωτικής, πού δέν μπορεί νά έπα-

νέλθει στά δύο μόνο άκρα της αντίθεσης.

Χαρακτηριστικά του εύρωπαϊκού πολιτισ-

μού, άνάμεσα στό φυσιολογικό καί παθο-

λογικό, τρέλλα καί λογική.

Αυτή ή άπόκλιση εκφράζεται μέ όρους

ή ελλημένα παιδικούς στήν πιο δυνατή

αυταρέσκεια, αλλά πάντα συμβολική, γιατί

πιο κοντά στή στιγμή της επικοινωνίας.

Τά δύο άκρα άνάμεσα στά όποια περιλαμ-

βάνεται είναι αυτά τά θρησκευτικά της

γέννησης καί του θανάτου.

Καί γώ πιο γλυκιά από έναν κακό άγγελό,

άπό τό χέρι σās οδηγώ.

Marion D'Amurgo

La Gaia Scienza. Παρουσίαση στό θέμα.
"Η 'Gaia Scienza'".

Τόν τίτλο τόν διαλέξαμε από συμπάθεια.
Αυτό πού προτείνουμε δέν είναι παρά

μιά στιγμή της άναζητησής μας. Άναλύ-

σαμε τόν τρόπο του νά συνδιάζουμε άνά-

μεσα στίς άπειρες δυνατότητες των στοι-

χείων, πού συνθέτουν τήν θεατρική γλώσ-

σα: Χώρος, χρόνος, ρυθμός, φώς, ήχος, άντι-

κείμενα καί "ήθοποιός" πού συνεχώς ά-

ναζητά νά ίδιοποιηθεί τά μέσα παραγω-

γής της γλώσσας, μέσα στήν όποια βρίσ-

κεται νά ένεργεί. Δέν μπορούμε νά κά-

νουμε τίποτα λιγότερο από τό νά ρίζου-

με βλέμματα στήν αδιάκοπη ροή του πραγ-

ματικού κόσμου καί νά συλλέξουμε τόν

θόρυβο σχέλιαδες λεπτομέρειες, συνδε-

δεμένες έντυπωσιακά μέ τήν παγκόσμια

κατάσταση. Η άφροσύνη στον Νίτσε καί

στον Diderot καί σέ μερικούς άλλους

μας επέτρεψε νά χρησιμοποιήσουμε διά-

φορες άναφορές, κατά τά άλλα τό κείμε-

νο της εργασίας μας άποτελείται όχι

άπό λέξεις αλλά από παρορμήσεις συνε-

κριμένες (άντικείμενα, ντοκουμέντα, φω-

τογραφίες, διαφάνειες, λεκτικό ύλικό καί

κάθε ήθοποιός πού συνέλεξε στό καθημε-

ρινό του 'υπάρχειν', καί πάνω στά όποια

εργαστήκαμε έπειτα αύτοσχεδιάζοντας

μέ συγκεκριμένες ένέργειες άναρωτόμε-

νοι: τί σημαίνει νά είσαι στό παλκοσέ-

νικο. Καί τείνοντας στήν καταγγελία

των γενικών καταπιεστικών μηχανισμών

οί όποιοι σέ κάθε άποτέλεσμα άκόμα καί

τό μικρότερο έχουν άντήχηση. Η πόλη

είναι ό θοτός μέσα στό όποιο συμπλέ-

κονται αυτά τά άποτελέσματα, μέ τίς

μικρές εκρήξεις πού κάνουν μιά κατάσ-

ταση σέ άνετη κίνηση άρνούμενη άενσα

τόν έαυτό της καί κατά συνέπεια ένώ

οί άντιθέσεις οξύνονται, κάτι πρέπει

νά συμβεί. Οί χαρακτηριστές πού σιγά-σιγά

οί ήθοποιοί μεταμορφωτές προσδιορί-

ζουν μέ τίς άντιδράσεις τους άναζη-

τούν νά συλλέξουν αυτές τίς άντιθέ-

σεις, άναρωτόμενοι άν είναι δυνατόν νά

υπάρχει μιά "διήγηση" καί ένας θετι-

κός ήρωας.

όμάδα 'Gaia Scienza.

Ο ΦΛΑΣ ΓΚΟΡΝΤΟΝ

στην αρχαία
ελλάδα

2^{ΟΝ}

ΣΤΟ ΣΗΜΕΙΟ ΠΟΥ Ο
ΦΛΑΣ ΕΙΧΕ ΑΦΗΞΕΙ
ΤΗ ΧΡΟΝΟΜΗΧΑΝΗ...

ΤΙΠΟΤΑ! ΑΛΛΑ ΔΕ
ΘΑ ΜΠΟΡΟΥΣΕ ΝΑ
ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΕΙ
ΧΕΡΙΣ ΑΛΟΓΑ!

ΟΔΥΣΣΕΑ! ΒΛΕΠΕΙΣ
ΑΥΤΑ ΤΑ ΙΧΝΗ;
ΤΗΝ ΕΧΟΥΝ ΡΥ-
ΜΟΤΗΞΕΙ!

... ΕΚΕΙ
ΠΕΡΑ! ΤΟ
ΕΧΟΥΝ ΟΙ
ΤΡΩΕΣ!

ΑΛΛΑ ΤΩΡΑ
ΕΙΝΑΙ ΜΕΣΑ
ΣΤΑ ΤΕΙΧΗ ΤΗΣ
ΤΡΟΙΑΣ!

ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΑΡΜΑ
ΤΩΝ ΘΕΩΝ!
ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΟ
ΠΑΡΟΥΜΕ!

ΑΔΥΝΑΤΟ!

ΤΟ ΑΡΜΑ ΕΙΝΑΙ
ΧΑΜΕΝΟ-
ΘΕΛΟΥ ΝΑ ΚΕΡΔΙ-
ΣΟΥΜΕ ΤΟΝ
ΠΟΛΕΜΟ!

ΔΕΚΑ ΧΡΟΝΙΑ
ΠΟΛΙΟΡΚΟΥΜΕ
ΑΥΤΑ ΤΑ
ΤΕΙΧΗ!

ΓΙ'ΑΥΤΟ ΕΙΜΑΙ ΕΓΩ
ΕΔΩ! ΘΑ ΣΕ
ΒΟΗΘΗΣΩ ΝΑ
ΚΕΡΔΙΣΕΙΣ ΤΟΝ
ΠΟΛΕΜΟ!

ΜΠΟΡΕΙΣ ΝΑ
ΤΟ ΚΑΝΕΙΣ;
ΠΩΣ?

ΘΑ ΣΕ
ΠΕΡΑΣΩ ΜΕΣΑ
ΑΠΟ ΤΑ ΤΕΙΧΗ.

..... Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ .....

ΠΕΡΑΣΤΕ
στην άλλη μεριά
ΜΕ ΤΗΝ **ΧΙΟΝΑΤΗ**
για μεγάλους

ΕΛΑΤΕ ΣΤΟ

LINK
(το παμπ)

τα φαντάσματα της μέρας
με τα φαντάσματα της νυχτας
στα σκοταδιά του μη-οντος

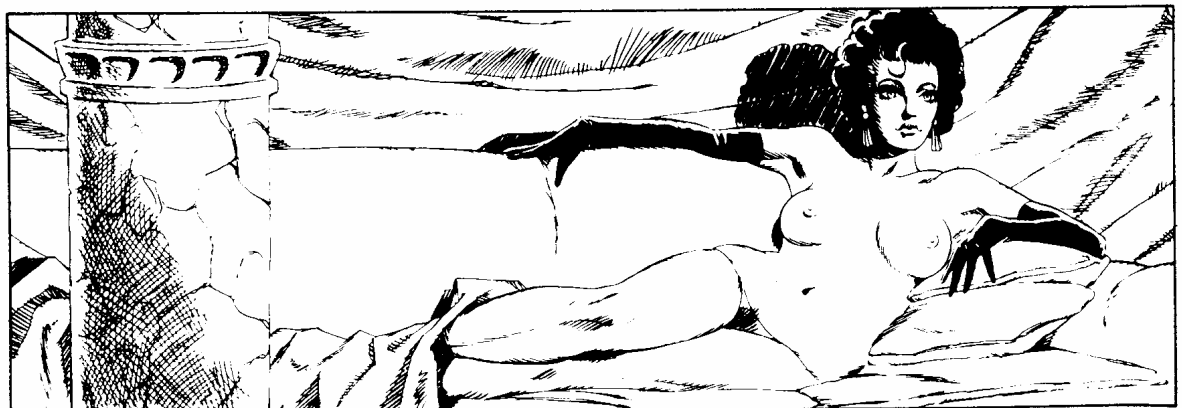
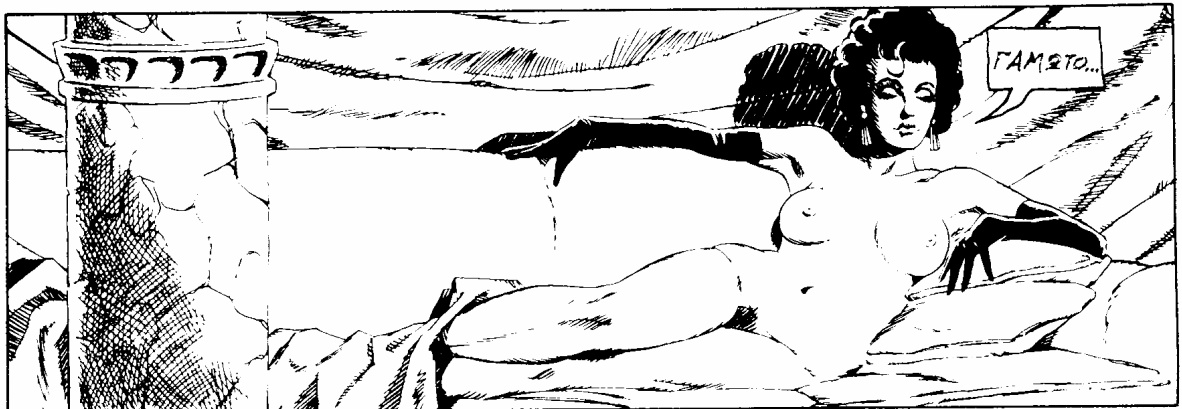
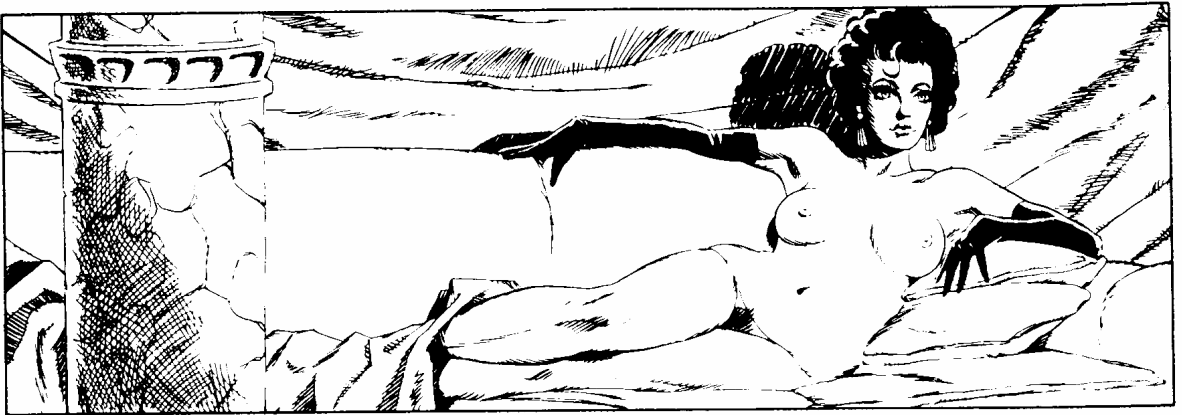

σχολιασμοι...

του Βαγγελη Κοτρωνη

COMMENT
COMMENT
COMMENT
COMMENT
COMMENT
COMMENT
COMMENT

by
Bert

ΤΟ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΟΚ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΚΙΩΝΗΣ

Θά ξανααναφερθώ στον καλλιτεχνικό συντάκτη της κυβερνητικής έφημερίδας 'ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ' Δημήτρη Γκιώνη. 'Ο κύριος αυτός τρία Σάββατα τώρα από την επάνωμη στήλη του θαρρείς και προετοιμάζει το έδαφος για την επιβολή μιάς νέας μορφής λογοκρισίας με το πρόσχημα διαφόρων ελευθεριακών εντύπων που κυκλοφορούν κατά κόρον στα περίπτερα. 'Ενοχλείται ο κ.Γκιώνης από τα σεξιστικά έντυπα με τους κώλους και τα βυζιά στα έξωφύλλα, ή ενοχλείται για τους... 'πρόστυχους' τίτλους μερικώς σατιρικών περιοδικών και ταινιών. Καί με ύφος κήνσορα καλεί σε εγρήγορση γιατί λέει: "Είναι καποιες ελευθερίες των οποίων κάνουν συστηματικά κατάχρηση εκείνοι που επωφελούνται από κάθε κατάσταση σε βάρος του καλού γούστου του συνόλου...". Ξεχνά όμως ο κ.Γκιώνης πώς ή έννοια 'σύνολο' είναι μιά αυθαίρετη επινόηση των απολυταρχικών καθεστώτων για να επιβάλουν τα δικά τους μέτρα και σταθμά. Καί ξεχνά ακόμα πώς ή έφημερίδα της οποίας ο ίδιος είναι συντάκτης έχει καταντήσει νάναι 'Απογευματινή της 'Αριστεράς' με τα διάφορα γαργαλιστικά και έμμετικά ρεπορτάζ από φόνους, βιασμούς και τώρα τελευταία... κτηνοβασίες. Είναι απαράδεκτη και σκοτεινή αυτή ή προσπάθεια που κάνει ο κ.Γκιώνης (ίσως όχι χωρίς προσωπικό όφελος), την στιγμή που έτοιμάζεται να ιδρυθεί 'Επιτροπή που θά κρίνει τις ταινίες ανάλογα με τό αν προωθούν τό σοσιαλιστικά ιδεώδη και την στιγμή που τό 'Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου κόβει τό σενάριο της ταινίας του Νίκου Νικολαΐδη με την αιτιολογία ότι δέν προωθεί ήθικās αξίας (στη γνωμοδοτική επιτροπή συμμετέχει κριτικός της ίδιας κυβερνητικής έφημερίδας). Δηλαδή με άλλα λόγια μās οδηγούν σε μιά χειρότερη μορφή λογοκρισίας από εκείνης της δεξιάς με διάφορες παράτες και λογίδια για .... ήθικā, καλό γούστο, σοσιαλιστικά ιδεώδη και άλλα τέτοια ήχηρά.

ΟΙ «ΦΟΝΙΑΔΕΣ»

Συνεχίζουμε με την κυβερνητική έφημερίδα 'ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ' & την σε στύλ 'Απογευματινής' αερογραφίας της. Δέν γνωρίζω αν είναι άρθρο του νόμου ή μακρόχρονη σιωπηρά συμφωνία αλλά μέχρι πρότινος τά όνόματα των ανηλίκων που συλλαμβάνοντο δέν αναφερόντουσαν ολόκληρα (μόνο τά αρχικά). Τώρα ή 'ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ' και όχι μόνο αυτή αλλά όλες οι έφημερίδες, με φωτεινή εξαίρεση την 'Καθημερινή', έχουν εγκαταλείψει αυτή την τακτική.

Έτσι έχουμε την περίπτωση των δύο νεαρών που - μάλλον σε στιγμή άμυνας και τρόμου- σκότωσαν τον έμπορο Νταλίπη, και που όλες οι έφημερίδες δημοσιεύουν τις φωτογραφίες τους με λεζάντες του στύλ 'ΑΥΤΟΙ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΦΟΝΙΑΔΕΣ'. 'Η 'ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ' μάλιστα δημοσιεύει την φωτογραφία του 17χρονου λέγοντας 'ο 17χρονος δολοφόνος'. Νομίζω είναι πολύ εύκολο για τον οποιο δημοσιογραφίσκο που υπογράφει 'άνωνυμα' ως 'Γ.Γ' να ρίχνει τίτλους όταν μάλιστα στην χώρα μας ο καθένας μπορεί να λερώσει τον οποιοδήποτε. Όμως στην περίπτωση των δύο νεαρών, και δέν είναι ή μοναδική αλλά άπλως ή πιο κραυγαλέα, τά πράγματα αλλάζουν.

Δέν μπορείς να λές 'δολοφόνο' έναν πιτσιρικά που μέσ στην άπογνωση και στον πανικό των 17 τον χρόνων επιχειρεί να κλέψει μερικά φράγκα και κατά λάθος σκοτώνει κάποιον. Κανείς μας δέν μπορεί να γνωρίζει τί διαδραματίστηκε ανάμεσα στους νεαρούς δράστες και στο θύμα. Καί κανείς δέν μπορεί να μην αναγνωρίσει τό δικαιολογητικό της νεαρās ήλικίας και της ένδεχόμενης άθλιας ζωής των δραστών.

Πρέπει πρώτα να έρευνηθούν τά κοινωνικά αίτια που οδηγούν στον φόνο, πρέπει πρώτα να έρευνηθεί ή μίζερη ζωή στην όποια έξωθούνται μερικές περιθωριοποιημένες ομάδες νεαρών και ύστερα να λέμε 'δολοφόνοι', 'φονιάδες', 'ναρκωμανείς' και τέτοια. Γιατί αν δέν γίνεται έτσι τότε οι δημοσιογράφοι γίνονται μαστροπώι κάθε φόνου και έννεσης. Καί κανένας δέν τό ξεχνά αυτό.

ΠΡΟΣΦΟΡΑ:
ΤΟ ΜΠΛΟΥΖΑΚΙ ΤΗΣ
ΜΕΓΑΛΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ ΤΩΡΑ
ΚΑΙ ΔΙΚΟ ΣΑΣ! ΜΟΝΟ
ΜΕ 10.325 ΔΡΧ.

ΤΑ ΚΕΦΑΛΙΑ
ΜΕΣΑ ΤΩΡΑ ΡΕ!

ΔΙΑΤΙΘΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ
ΜΑΣ Η ΑΠΟΣΤΕΛΕΤΑΙ ΤΑΧΥ
ΔΡΟΜΙΚΑ ΑΚΟΜΑ ΚΑΙ ΣΤΟΥΣ
ΦΙΛΟΥΣ ΜΑΣ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙ-
ΚΟΥ. ΓΙΑ ΞΕΝΗΤΕΜΕΝΟΥΣ
ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΟΥΣ ΥΠΑΛΛΗ-
ΛΟΥΣ SPECIAL TIMES...
ΥΠΑΡΧΕΙ ΣΕ ΔΥΟ ΤΥΠΟΥΣ:

(Α) ΠΡΑΣΙΝΟ ΑΠΕΞΩ - ΚΟΚΚΙΝΟ
ΑΠΟ ΜΕΣΑ.

(Β) ΠΡΑΣΙΝΟ ΑΠΕΞΩ - ΜΠΛΕ
ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ ΑΠΟ ΜΕΣΑ.
ΔΙΑΛΕΓΕΤΕ ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΤΑΙ-
ΡΙΑΖΕΙ ΣΤΟΝ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ
ΣΑΣ. ΥΠΑΡΧΕΙ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ
ΝΟΥΜΕΡΑ ΑΚΟΜΑ ΚΑΙ ΓΙΑ
ΒΡΕΦΗ ΚΑΙ ΚΥΡΙΕΣ ΜΕ ΠΟ-
ΛΥ ΜΕΓΑΛΟ ΣΤΗΘΟΣ...

ΠΑΡΑΚΑΛΩ
ΑΠΟΣΤΕΙΛΑΤΕ
ΜΟΥ ΤΟ ΜΠΛΟΥ-
ΖΑΚΙ ΤΗΣ
ΑΛΛΑΓΗΣ.
ΔΕΝ ΣΤΕΛΝΩ
ΧΡΗΜΑΤΑ
ΤΩΡΑ ΑΛΛΑ
ΘΑ ΠΛΗΡΩΣΩ
ΤΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟ-
ΜΟ. ΠΡΟΣΕΞ-
ΤΕ ΛΟΙΠΟΝ
ΚΑΛΑ!

No.	SIZE	COLOR

ΟΝΟΜΑ: .....

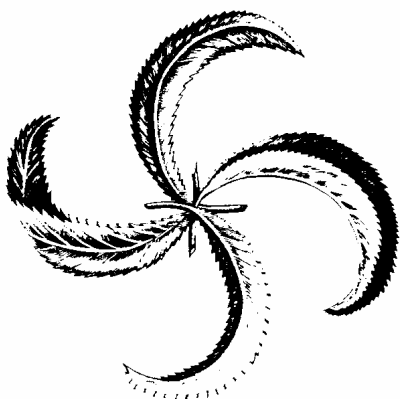
ΕΠΩΝΥΜΟ: .....

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: .....

ΥΠΟΓΡΑΦΗ: ..... ΤΗΛ. ....

ΑΝ ΔΕΝ ΔΩ
ΚΑΜΜΙΑ ΑΛ-
ΛΑΓΗ ΠΑΝΟ
ΜΟΥ ΣΕ 10
(ΤΟ ΠΟΛΥ) ΜΕ-
ΡΕΣ ΘΑ ΣΑΣ
ΤΟ ΣΤΕΙΛΩ
ΠΙΣΩ ΚΑΙ ΘΕ-
ΛΩ ΝΑ ΜΟΥ
ΕΠΙΣΤΡΕΨΕΤΕ
ΤΑ ΧΡΗΜΑΤΑ
ΜΟΥ ΑΜΕΣΩΣ

ΣΤΗΛΕΤΕ ΣΤΟ

ΤΟΝ ΙΟΥΝΙΟ
ΟΛΟΙ
ΣΤΟΥΣ ΔΕΛΦΟΥΣ

ΣΟΥΒΛΙΣΤΕ ΤΟΥΣ - ΚΕΡΗΘΡΕΣ

Δυό ελληνικές ταινίες συζητήθηκαν αρκετά φέτος. Κατ' αρχάς τό 'ΣΟΥΒΛΙΣΤΕ ΤΟΥΣ' τοῦ Νίκου Ζερβού (άρκετά αποδυναμωμένο στήν νέα του μορφή - πρόσθεση δυό σκηνών, αλλαγή τοῦ ἔξοχου φινάλλε) πού παίχτηκε μέ μεγάλη ἐπιτυχία καί ἀνταπόκριση στήν Ἀθήνα καί στήν Θεσσαλονίκη. Δημοσιεύουμε φωτογραφία ἀπό συζήτηση στήν Σαλονίκη πού παρευρέθηκε καί ὁ ὑπογράφων.

Ἡ ἄλλη ἐλληνική ἐπιτυχία ἦταν ἡ ἐκπληξι τοῦ Βεργίτσι, 'ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΙΑΣ ΚΕΡΗΘΡΑΣ', μιὰ τρυφερή ἐρωτική ταινία πού παίχτηκε γιά δυό βδομάδες μέ μεγάλη ἐπιτυχία σέ αἰθουσα τέχνης γνωστοῦ κρυπτοκΝίτη αἰθουσάρχου.

28 Μαρτίου 1982

Ο ΑΝΗΘΙΝΟΣ

ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

**Μεγαλομανής
αναξιόπιστος
και αδίστακτος
ο Παπανδρέου
λέει η πρώτη
γυναίκα του**

**Ο ΣΗΜΕΡΙΝΟΣ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΘΑ ΚΑΝΕΙ ΤΟ ΠΑΝ ΓΙΑ ΝΑ ΚΡΑΤΗΘΕΙ ΣΤΗΝ
ΕΞΟΥΣΙΑ — ΜΕΤΡΙΟΠΑΘΗΣ ΟΣΟ ΠΑΝΕ ΚΑΛΑ ΤΑ
ΠΡΑΓΜΑΤΑ, ΓΙΝΕΤΑΙ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΣ ΟΤΑΝ ΒΛΕ-
ΠΕΙ ΝΑ ΧΑΝΕΙ ΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ (ΕΝΑ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΙ-
ΚΟ ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΤΩΝ «ΤΑ-ΙΜΣ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ»)**

Κάποτε ὁ Ἀνδρέας μέ μερικoύς φίλους γυμνασιόπαιδες ἀπὸ εὐπόρες οἰκογένειες πῆγαν στὸ ἐστιατόριο τοῦ Ψαρόπουλου νὰ φῶνε. Ὅταν ἔφεραν τὴν πιατέλα μέ τὰ ψάρια, ἕνα ἦταν μεγαλύτερο ἀπὸ τὰ ἄλλα. Ὁ Ἀνδρέας ἀμέσως τὸ κάρφωσε καί τὸ πήρε.

Οἱ ἄλλοι ἄρχισαν νὰ διαμαρτύρονται μέ φωνές. Τότε ὁ Ἀνδρέας τοὺς κοίταξε γιά μιὰ στιγμή καί ἔφτυσε στὸ ψάρι. «Ἐν τάξει, εἶπε, ὁποῖος θέλει ἄς τὸ πάρει τώρα...».

Κανείς δὲν τὸ ἤθελε φτυσμένο καί ὁ Ἀνδρέας τὸ ξεκοκάλισε μέ τὴν ἡσυχία του.

«Τώρα ὁ Ἀνδρέας ἔχει τὸ μεγάλο ψάρι στὸ πιάτο του», λέει ὁ πρῶν συνάδελφός του.

«Ἄν ὅμως φανταστεῖ πὼς μπορεῖ νὰ τὸ χῆσει, διερωτῶμαι ἂν θὰ τὸ δώσει θεληματικά ἢ θὰ τὸ φτύσει».

Η Σούλα Μαυρέλη, που πρόκειται να πρωταγωνιστήσει στο νέο έρωτικό...μελόδραμα "Let it bleed" του ανερχόμενου έμπορικού σκηνοθέτη Νίκου Ζερβού. Στο σενάριο συνεργάζονται ο Ν.Σαββάτης και η Ματίνα Πάσσαρη.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Η ΕΠΙΔΕΙΞΙΑΣ

Πρόσφατα παίχτηκε στην Ελλάδα μια πραγματικά ελευθεριακή ταινία σκηνοθετημένη από τον γάλλο ντοκυμανταρίστα Ζάν Φρανσουά Νταβύ. Ο Νταβύ είναι γνωστός στην πατρίδα του από διάφορες πορνό ταινίες που έχει γυρίσει και ντοκυμανταίρ πάνω σ' αυτό το είδος του θεάματος.

Η "ΕΠΙΔΕΙΞΙΑΣ" έχει για πρωταγωνίστρια την Σόλβια Μπουρτόν, μια πολλή γνωστή ήθοποιό σκληρών πορνό. Ο Νταβύ κινηματογραφεί την Μπουρτόν με το γνωστό στυλ του "σινεμά ντυρέκ", με χώρο κινηματογράφησης την Μύκονο. Δεν είναι τυχαία αυτή η επιλογή, μια και η Μύκονος είναι γνωστή σαν τό "νησί της απόδρασης".

Στην ταινία λέγονται και δείχνονται φοβερά πράγματα. Μια δόκλιση αποψη για ελευθερία και έρωτα και απόδραση παίρνουν μέσα σε μιάμιση ώρα, λεγμένα μέσα από το στόμα της Μπουρτόν και των φίλων της. Βρίζονται δέ του σκληρού της, που είναι μαζοχιστής. Περνά μια δόκλιση δικαίωση όλου του σαδομαζοχισμού, που για τον πολύ κόσμο θεωρείται "φασισμός". Και τό τί λέγεται για τον πολύ κόσμο δεν περιγράφεται. Θέσεις για την πολιτική, για τον κομμουνισμό, την εύθυνα. Τελικά μια ταινία βαθύτατα άναρχική & επαναστατημένη. Όχι μόνο στην ιδεολογία της αλλά γενικά στην σκηνοθετική της γραμμή, στην αντιστικτική χρήση των μουσικών. Ο πολυς Μαναβέγιεφ χωρίς μπροστά στην ντοκυμανταρίστικη ελευθεριότητα του Νταβύ.

Δεν είναι τυχαίο, πιστεύω τό γεγονός, πώς στην διάρκεια της προβολής, οί θεατές σηκώνονται όμαδιικά και φεύγουν ή ούρλιάζουν και αποδοκιμάζουν.

Κατ' αρχάς εξαγριώνουν τους πολλούς αυτά που ή ταινία λέει.

Και δεύτερο, αλλά κυριώτερο, εξαγριώνονται που αυτά τό λέει, μια -κατ' αυτούς- πόρνη, που πηδείται για την απόδραση, που τους απομυθοποιεί όλο τον μύθο της "πορνό-σάρ", λέγοντας: "Δουλεύω στή πορνό γιατί τό βρίσκω διασκεδαστικό και γιατί είναι πιο αποδοτικό από την παλιά μου δουλειά".

Και τέλος γιατί είμαι ταινία καθαρά φεμινιστική έναντι στην κυρίαρχη φαλλική ιδεολογία.

Μια ταινία, υπόδειγμα, ελευθεριακού σινεμά, που θαφτηκε ή άγνωστη-κε από την επίσημη κριτική.

Μια ταινία για όσους έχουν αρχέδια (και άς είναι μια...φαλλική έκφραση)!!!

ΟΙ ΘΕΑΤΕΣ
ΜΕΤΑ ΤΗΝ
ΕΒΔΟΜΑΔΑ
ΤΟΥ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ ΜΑΣΤΟΡΑΚΗ

Γνήσια παιδιά του Νίκου Μαστοράκη οι τρεις πολυπροβλημένοι δημοσιογράφοι και τώρα τηλεοπτικοί στάρς. Χρησιμοποιώντας τις πλάτες τους και την ταχτική του χουντικού Μαστοράκη βάλανε σ' ένα σακούλι (των κακών) κάποιους ανήλικους, τούς όμοφυλόφιλους, μηχανόβιους, ροκάδες, τήν αστυνομία, τις ντισκοτέκ και κράτησαν για τούς εαυτούς τους τόν ρόλο του καλού.

Είδαμε άλλη μιά φορά κρατούμενους να μιλάνε 'ελεύθερα' μπροστά στους δεσμοφυλακές τους, τρομαγμένες μανάδες να συμφωνούν άνευ όρων με τούς ρεπόρτερς και πιτσιρικάδες να όμολογούν "έγκλήματα" θαμπωμένοι από την κάμερα και τις μελιστάλαχτες έρωτήσεις (μέ τις έτοιμες απαντήσεις) των νέου τύπου ανακριτών τους.

Αποτέλεσμα: Δέν ξμεινε κυριολεκτικά τίποτε όρθιο. Τά παιδιά φορτώθηκαν μερικές ακόμα κατηγορίες από τόν εισαγγελέα, απομονώθηκαν άκόμα και από τόν χώρο της γειτονιάς τους, ή σύγχυση του κόσμου έγινε άκόμα μεγαλύτερη, ή "κοινή γνώμη" άφόρισε άλλη μιά φορά τούς "περίεργους" νέους; και φυσικά είχα τό μεριδιό τους και οι όμοφυλόφιλοι.

Τά όνόματα Χαρδαβέλλας, Δημαρς και Λιάνης μή τά ΞΕΧΝΑΤΕ. Θά χτυπήσουν ξανά....

ΧΑΡΙΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΑΚΑΛΥΨΗ ΤΟΥ ΤΡΟΧΟΥ
ΣΤΟΝ ΤΡΟΧΟ ΤΟΥ ΟΔΟΝΤΟΓΙΑΤΡΟΥ

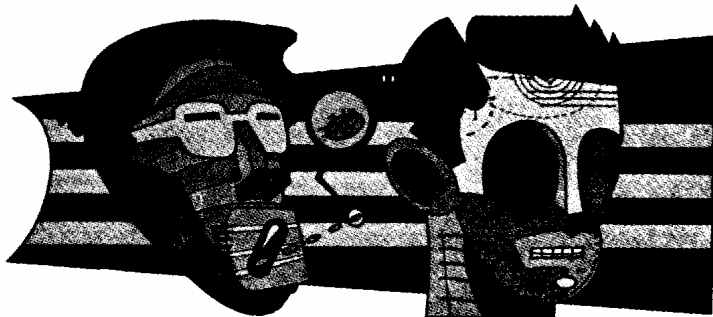
Ό τεχνολογικός πολιτισμός άν και άρκετά νέος σέ ήλικία έχει περάσει σέ μιά φάση διαρκώς επιταχυνόμενης ανάπτυξης. Τά τελευταία έκατό και ίδίως τά τελευταία πενήντα χρόνια ή τεχνολογία έκανε τόσα βήματα όσα δέν είχε κάνει από καταβολής άνθρωπίνου νένους. Η διαδικασία αύτή λειτουργεί άνεξέλεγκτα από τις άνθρώπινες προθέσεις και μοιάζει νά έχει μιά δική της νομοτέλεια. Ζούμε στήν εποχή της διασπάσεως του άτόμου και της πληροφορικής και όλα δείχνουν ότι σέ λιγότερο άπ' όσο φανταζόμαστε χρόνο τά άποκύματα των συγγραφών επιστημονικής φαντασίας δέν θά απέχουν πολύ άπ' τήν πραγματικότητα. Η οργανωμένη κοινωνία έδειξε μέχρι τώρα τήν άξιοθαύμαστη ικανότητά της νά παρακολουθεί και νά προσαρμόζεται έστω και δύσκολα στις έκάστοτε προταγές της τεχνολογικής εξέλιξης. Ός πότε όμως;

Κάθε κοινωνία χρειάζεται ένα πλέγμα αξιών για νά εξασφαλίζει τήν σταθερότητα και τήν επιβίωσή της. Οι αξίες αυτές δέν είναι σταθερές αλλά μεταβάλλονται σταδιακά δίνοντας τήν θέση τους σέ καινούργιες. Η μεταβολή όμως γίνεται μέ τέτοιο ρυθμό ώστε νά προλάβει νη ή κοινωνία νά προσαρμόζεται στις νέες καταστάσεις. Όταν πριν προλάβουν νά έδραιωθούν όρισμένες αξίες έρχονται άλλες νά τις ταρ ακουνήσουν τότε ή κοινωνική όργάνωση χάνει τήν συνοχή της. Και όταν ή έλλειψη συνοχής πλησιάζει τά όρια της άποσύνθεσης τότε έρχεται τό ΤΕΛΟΣ. Κάποιο κοινωνικό έγχειρίδιο έγγίζει κάπως τήν ουσία του προβλήματος λέγοντας: "Αν όντως καταλήξουμε σέ καταστροφή θά όφείλεται στό ότι δέν είμασταν τόσο καλοί στις κοινωνικές όσο στις τεχνολογικές επινοήσεις".

Μέ μιά διαφορά.

"Ότι ή κοινωνική και τεχνολογική εξέλιξη ανάπτυσσεται αυτόνομα χωρίς νά λαβαίνει ύπ' όψιν της τις άνθρώπινες προθέσεις και επινοήσεις".

ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΩΤΗΡΕΛΛΟΣ

ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΟΣ ΒΟΘΡΟΣ

Πάει πιά. Αυτό ήταν. Ό Άνδρέας Θωμόπουλος όριστικά πλέον έχει ένταφιστεί μέσα σ' ένα βόρβορο ιδεολογικών άκαθαρσιών. Οι αισθητικές άναζητήσεις του 'Άλδεβαράν' έχουν δολοφονηθεί πρό πολλού άπό έμμοισθους του Λεφάκη και ό Θωμόπουλος μετά τόν 'Άσμβιβαστο' και τό 'Γελαστό άπόγευμα' πηδάει άκόμα πιό βαθειά στά σκατά μέ τόν 'Ρεπόρτερ'. Ταινία βαρετή, άρρυθμη, μέ έλειπές σενάριο, σχηματοποιημένους ήρωες και κάκιση μουσική. Και οι μόνοι πού διασώζονται είναι οι δεύτεροι ρόλοι Τζούμας, Παναγιωτίδης, Τσαχιρίδης, Πουλικάκος (τό παραστράτημα Λυκουρέση κάποτε θά τό πληρώσει) και πάνω άπ' όλους ό έκπληκτικός 'Ηλίας Λογοθέτης πού κυριολεκτικά πλάθει ρόλο.

Τό εύτύχημα είναι ότι ή ταινία πήγε κυριολεκτικά άπατη.

Πού σημαίνει.

ΘΑΝΑΤΟΣ ΣΤΟΝ ΘΩΜΟΠΟΥΛΟ.

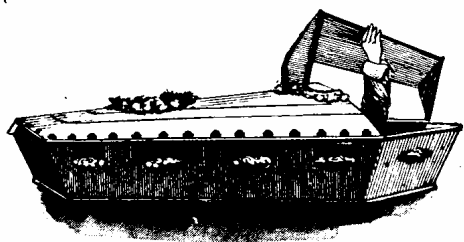
ΜΠΡΕΧΤΙΚΟΣ

ΜΠΟΟΥΙ

Ο Νταϊήβιντ Μπούουϊ σέ μιά θεατρική παράσταση πάνω στό έργο "ΝΑΛ" τοῦ Μπρέχτ, ὅπου ἐρμηνεύει τό ρόλο ἑνός μέθυσου μουσικοῦ, πού τοῦ ἀρέσουν οἱ γυναῖκες.

Ὁ Μπούουϊ θά ἐκδόσει προσεχῶς ἓνα Ε.Ρ. μέ τραγούδι πάνω σέ κείμενο τοῦ Μπρέχτ. Παράλληλα ἐτοιμάζει μιά ἀκόμα ταινία, μέ θέμα παρμένο ἀπό τό *Ziggy Stardust*.

ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗ

Τό παλληκάρι λέγεται Θεωρῆς Κούτσης καί κατά πῶς φαίνεται δέν ἔχει κλείσει θέση στό Ρυθμιστικό. Δέν εἶναι προνοητικός. Ἀκόμα κυκλοφοροῦν φήμες πῶς κυκλοφορεῖ τὰ βράδια, πολύ ἀργά, καί χωρίς παρέα.. Ἀκόμα μιά πράξη πού δέν δίδει φρονιμάδα. Θεωρῆς Κούτσης. Πρῶν σκλάβος τοῦ Καστανιώτη. Κατόπιν βοηθός τοῦ Δημητρίου γιά λίγο διάστημα. Σπουδαστής τοῦ Σταυράκου— νέος διανοούμενος καί αὐτός. Πνευματικός ἀκόλουθος τοῦ Μπαμπασάκη. Ἄρτι ἀπολυθῆς συνεργάτης τοῦ περιοδικοῦ "ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΝ". Θεωρῆ Κούτση ὑπάρχουν καί ἄλλες πόλεις στήν Ἑλλάδα. Γιατί δέν μεταναστεύεις;

ΕΡΑΣΤΡΙΑ ΤΟΥ ΚΟΡΜΙΟΥ ΤΗΣ... "ΣΕ ΔΕΥΤΕΡΟ ΠΡΟΣΩΠΟ"

ΤΑΙΝΙΕΣ...ΤΑΙΝΙΕΣ...ΤΑΙΝΙΕΣ...

*Οργασμός ταινιών για φέτος. Όλα τα καλά παιδιά επί ποδός για να πάνε στο Φεστιβάλ.

*"ΣΕ ΔΕΥΤΕΡΟ ΠΡΟΣΩΠΟ". Ο Ζερβός ξαναχτυπά. Πειραματική ταινία, άγνωστου μήκους με πρωταγωνίστρια την Ίσαβέλλα Μαυράκη. Πρόκειται για μία έρωτική ταινία που δείχνει την καταπίεση και την πορεία προς το όνειρο και την ήδονή. Όπερατέρ ο Σπύρος Νούνεσης.

*"ΣΤΙΓΜΑ". Ο κακός του ελληνικού κινηματογράφου ξανάρχεται. Ένα νεαρό ζευγάρι κάνει ένα παιδί, που βγαίνει μωγγολάκι. Από κει και πέρα το πρόβλημα που προκύπτει είναι τί θα γίνει με το μωγγολάκι. Αν ζήσει καταστρέφεται ή ζωή των γονιών του (κακούργα κοινωνία;) που θα το φορτωθούν. Πρέπει να απαλλαγούν απ' αυτό για να γλυτώσουν. Έτσι... (ή συνέχεια επί της οθόνης)

Η φωτογραφία είναι του Θ. Μαργκά. Παίζουν οι: Όλια Λαζαρίδου, Αντώνης Καφετζόπουλος, Ντίνα Κώνστα. Κακός=Τάσιος::

*"ΡΕΜΠΕΤΙΚΟ". Ο άραρης ξανάρχεται για να τα ξαναπάρει τα βραβεία

στο φεστιβάλ. Ένα έπος για τον πόνο, όπως λέει ο ίδιος την ταινία του, που θα ξεκινήσει να γυρίζεται μέσ στο καλοκαίρι. Πρωταγωνίστρια μία σύγχρονη θεά, η Σωτηρία Λεονάρδου.

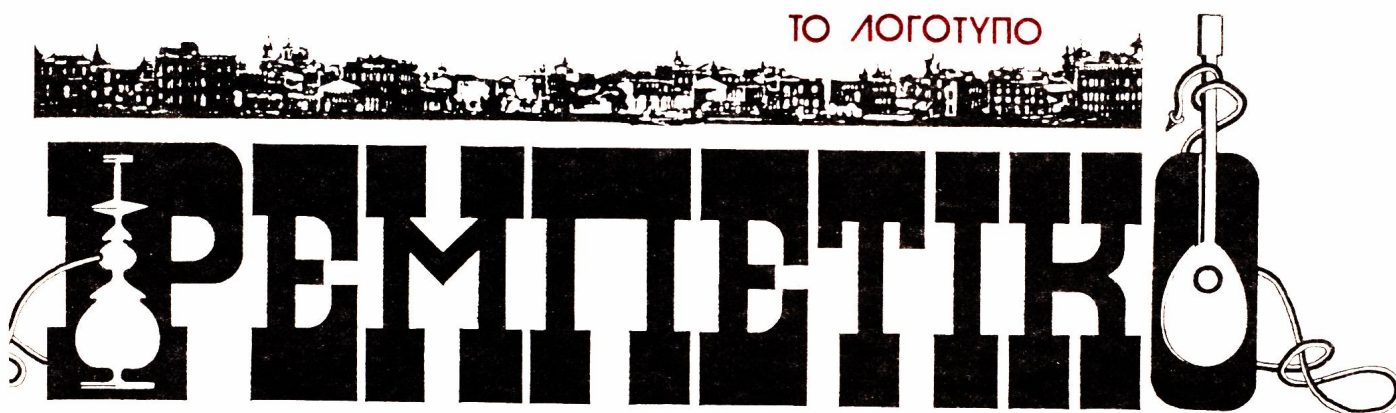
*"ΤΟ ΑΙΝΙΓΜΑ". Απόπειρα θρίλλερ. Ρέτσος VS Λάσκαρη (στοιχηματίζω υπέρ της Λάσκαρη) εν Μυτιλήνη με ήθικό ατύχημα τον Γιώργο Καρυπίδη (πρώην ντοκυμανταρίστα λαϊκίστικων θεμάτων) και με είκονολήπη(;) τον Μαργκά::...

*FLASH BACK. Η 'Χιονάτη' ξαναχτυπά, στον χώρο του κινηματογράφου αυτή την φορά. Ο Κοτρώνης και ο Κορδέλλας σε μία έρωτική ταινία μέσα σε μία πληκτική κοινωνία και ένα άθλιο φεστιβάλ. Τί ρόλο παίζει η Έλενη Γεωργίου;

*Και χιλιάδες ακόμα ταινίες πρώην μπακάληδων και χασάπηδων (άθλια Σούμα και Γαβαλά)

*ΘΑΝΑΤΟΣ ΣΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟΦΗ.

ΤΟ ΛΟΓΟΤΥΠΟ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ 1982

ΕΡΩΤΑΣΤΙΚΟ ΤΡΙΗΜΕΡΟ ΣΤΑ ΓΙΑΝΝΕΝΑ της Έρης Σωτηροπούλου. Μάνια μοιάζει νάχει η Έρση με τίς διακοπές. Άς θυμηθούμε τό θαυμαστό εκείνο 'Διακοπές χωρίς πτώμα'. Πάντως τὰ κειμενά της έξακολουθοϋν νά διαθέτουν τήν σεξουαλική αστραφτερότητα καί τήν διανοητική πληρότητα του πρώτου της έργου. Τέτοια κείμενα σίγουρα δίνουν ανάσες ζωής στήν ριτσοκρατούμενη πολιτιστική μας ζωή.

Ο ΥΠΝΟΣ της Βερονίκης Δαλακούρα.

Παλιά μας γνώριμη ή Δαλακούρα, επανέρχεται τώρα μέ ένα θαυμαστό άφηγημα — υπόδειγμα σουρεαλιστικής γραφής. Γνώση της γλώσσας, μέτρο στήν αφήγηση, καμμία περιττή έκφραση, συνθέτουν έμπειρία δόξης καί έρωτα.

Έπιτέλους ένα πολύ καλό βιβλίο για τό πρόβλημα της Έλληνικής γλώσσας. Ο Νίκος Φωκός καί τό βιβλίο του "ΕΠΙΧΕΙΡΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΗ ΓΛΩΣΣΑ ΓΙΑ ΤΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ". Νά καί κάποιοι πού βάζει στήν θέση του τόν Ρίτσο καί τὰ περιβόλια του. Λόγος μεστός, τεκμηριωμένος, κάτι πού σπάνια συμβαίνει στόν τόπο μας. Από τήν 'ΕΣΤΙΑ'.

ΤΖΟΝΝΥ Ο ΒΙΑΣΤΗΣ του Γιώργη Μουρτζανού.

Παλιός μας γνώριμος ο Γιώργη Μουρτζανός, μās είχε δώσει τήν σκατένια εκείνη ταινία 'ΤΟ ΕΠΙΚΑΙΡΟ ΘΕΜΑ ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΓΚΑΚΙ', τό 1980. Τώρα δοκιμάζει τό ταλέντο του καί σάν μεταφραστής. Μεταφράζει σέ μιá στρωτή όμολογουμένως γλώσσα τήν συλλογή διηγημάτων του Γκέγκορ Γουέλκινσον 'ΤΖΟΝΝΥ Ο ΒΙΑΣΤΗΣ' ('Ο Γουέλκινσον είναι γόνος της γνωστής οίκογένειας πού παράγει ξυραφάκια καί ό ίδιος ο νέανος Γκρέγκορ έχει μιá ολόκληρη έκδοτική επιχείρηση τήν 'Wilkinson Press' όπου εκδίδει σωρείαν πορνό αφηγημάτων). Έλπίζουμε, στό μέλλον, ο Γιώργος Μουρτζανός νά βγάλει καί τὰ άλλα διηγήματα του Γουέλκινσον, όπως 'Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΙΑΣ ΚΑΛΤΣΟΔΕΤΤΑΣ', 'Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΝΟΣ ΠΡΩΚΤΟΥ', καί τό πολύ γνωστό 'Η ΜΑΡΙΑ Η ΧΟΝΤΡΗ ΚΑΙ ΤΑ ΤΣΙΜΠΟΥΚΙΑ'.

ΤΟΥΛΑΕΤΤΕΣ του Σάκι Μαυρέλη.

Μιά πραγματικά αξιόλογη δουλειά πού κυκλοφόρησε πρόσφατα ο γνωστός ζωγράφος Μαυρέλης. Με χιλιάδες φωτογραφίες από συνθήματα πού γράφονται στούς τοίχους των ελληνικών δημόσιων τουαλετών. Άλλά εκείνο πού αξίζει πιά πολύ είναι τό εισωγωνικό σημείωμα, πραγματικό ντοκουμέντο για τήν νεοελληνική μας πραγματικότητα.

ΔΕΞΙΟΤΕΡΑ ΤΗΣ ΔΕΞΙΑΣ του Νίκου Άντωνάκου.

Η πώς ένας ΚΝίτης μπορεί μερικές φορές νάχει κάποια ψήγματα ευαισθησίας θαμμένα βαθιά κάτω από τήν κομματική σκοπιμότητα. Ο Άντωνάκος, πού είναι προσωπικός μου φίλος, μ' αυτό του τό βιβλίο μās δίνει μιá άνσά — έστω καί πολιτικά στρατευμένη — μέ σελίδες ανθρωπιάς πού τόσο χρειαζόμαστε στίς σημερινές σκοτεινές μέρες πού οί πασοκάνθρωποι λύνουν καί δένουν.

Ελένη Βασιλείου

ΑΡΜΟΛΟΓΙΑ

Η οινήματα
1982

ΑΡΜΟΛΟΓΙΑ της Έλένης Βασιλείου.

Πειραματική έκδοση ποιημάτων από τήν φίλη Έλένη καί από τόν Άγιο Νικόλαο Κρήτης. Μιά σειρά στιχουργημάτων πού μās δείχνουν έναν άνθρωπο μόνο καί έρωτικό καί τήν πορεία του στήν σημερινή ελληνική πραγματικότητα.

ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΩΝ ΣΥΝΕΧΕΙΑ... ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΠΙΣΤΟΥΣ

Αύξηθηκε η διάμετρος της Γής 30ο)ο

ΜΟΣΧΑ, 14. — 'Η διάμετρος της Γής αυξάνεται με κανονικό ρυθμό λόγω της διαστολής του πυθμού των ωκεανών κατά μήκος των όροσειρών που ενώνουν τον ένα πόλο με τον άλλο.

Αυτό είναι το αποτέλεσμα πρόσφατων έρευνών που διεξήγαγαν Σοβιετικοί επιστήμονες.

'Η αιτία της διαστολής αυτής είναι η άνοδος στην επιφάνεια τεραστίων διαζών ύλης πού, καθώς αναδύονται, διαστέλλουν τον φλοιό των ωκεανών. Σύμφωνα με τους υπολογισμούς των Σοβιετικών επιστημόνων, η διαστολή έχει σαν αποτέλεσμα την επιβράδυνση της κίνησης της Γής, της οποίας η διάμετρος έχει μέχρι σήμερα αυξηθεί κατά 30ο)ο.

4,2 Ρίχτερ χθες στη Μακεδονία

Σεισμό 4,2 βαθμών της κλίμακας Ρίχτερ έδωσε χθες στις 6.40 το πρωί η κερκυραϊκή ζώνη και έγινε ιδιαίτερα αισθητός στη Χαλκιδική. Το επίκεντρό του τοποθετείται έξω από την Αρναία, 65 χιλιόμετρα ανατολικά — νοτιοανατολικά της Θεσσαλονίκης.

Δόνηση και στη Μεσσηνία

Ελαφρά σεισμική δόνηση σημειώθηκε προχθές στις 1.10 το πρωί στη Μεσσηνία. Θύματα ή ζημιές δεν αναφέρθηκαν.

5,5 Ρίχτερ στο Αιγαίο

Ισχυρή σεισμική δόνηση 5,5 βαθμών της κλίμακας Ρίχτερ σημειώθηκε χθες στις 7.51 το πρωί, που προερχόταν από απόσταση 300 χιλιομέτρων βορειο - βορειοανατολικά της Αθήνας. Η δόνηση έγινε αισθητή στην Καβάλα, τη Θάσο και τη Χαλκιδική. Ζημιές δεν αναφέρθηκαν.

Σεισμός χτες 4,2 Ρίχτερ στα Γιάννενα

Σεισμική δόνηση, μεγέθους 4,2 Ρίχτερ, σημειώθηκε στις 7.32 το πρωί χτες.

Η δόνηση προερχόταν από απόσταση 300 χιλιομέτρων βορειοδυτικά της Αθήνας και έγινε ιδιαίτερα αισθητή στα Γιάννενα. Ζημιές ή θύματα δεν υπάρχουν.

Ο κ. Ι. Καυής υφυπουργός Εξωτερικών

Δονήσεις πολλές και πολλή ανησυχία στην Ηλεία

«Δεν υπάρχει καμιά ένδειξη που να δικαιολογεί ιδιαίτερη ανησυχία».

Αυτό τονίζουν χτες σεισμολόγοι του Γεωδυναμικού Ινστιτούτου με αφορμή τη συνεχιζόμενη δραστηριότητα του Εγκέλαδου στην περιοχή του Πύργου Ηλείας, όπου προχθές στις 1.33' μετά τα μεσάνυχτα σημειώθηκε μία ακόμα ισχυρή δόνηση μεγέθους 4,7 Ρίχτερ.

Επισημαίναν πάντως ότι η περιοχή βρίσκεται στη σεισμογόνο ζώνη του Ιονίου και τέτοια φαινόμενα έχουν παρατηρηθεί και στο παρελθόν στην Ηλεία.

Οι κάτοικοι του Πύργου και των γειτονικών περιοχών είναι ανήσυχοι, ανησυχώντας αφού από το 1960 έχουν καταγραφεί 14 σεισμοί.

● 12 νεκροί από τυφώνα

ΝΕΟ ΔΕΛΧΙ, 27. — Δώδεκα άτομα σκοτώθηκαν και 50 τραυματίστηκαν από τυφώνα που έπληξε χθες έπαρχίες της βορειοανατολικής Ινδίας. 'Ο τυφώνας κατέστρεψε εκατοντάδες σπιτία και προκάλεσε πολύωρη διακοπή του ηλεκτρικού ρεύματος στην έπαρχία 'Ασάμ.

Περιβαλλοντολογική καταστροφή αντιμετωπίζει ο πλανήτης μας

ΝΑΙΡΟΜΠΙ, 11. — 'Ο πλανήτης θα αντιμετωπίσει περιβαλλοντολογική καταστροφή, κατά το έτος 2000, αν τα έθνη δεν εφαρμόσουν μία ορθολογική χρήση των ενεργειακών τους πηγών, δήλωσε, χθες, ο Μουσταφά Τολμά, εκπρόσωπος των 'Ηνωμένων 'Εθνών, για την προστασία του περιβάλλοντος, κατά την έναρξη της Παγκόσμιας Συνδιάσκεψης για το Περιβάλλον, στην οποία μετέχουν 140 κράτη.

«Αντιμετωπίζουμε, σήμερα, ένα πρόβλημα χωρίς προηγούμενο. Τα κράτη έχουν δύο επιλογές: Είτε ν' ακολουθήσουν τη σημερινή τους πολιτική και να συντελεσθεί, έτσι, η αναπότρεπτη καταστροφή είτε ν' αρχίσουν, τώρα, μία παγκόσμια εκστρατεία, με σκοπό την ορθή και συνετή χρησιμοποίηση των ενεργειακών πηγών του πλανήτη». Είπε ο κ. Τολμά, προσθέτοντας, ότι η αθλιότητα που επικρατεί στις χώρες του Τρίτου Κόσμου, αποτελεί «τη χειρότερη μορφή μόλυνσης».

'Ο εκπρόσωπος του Ο.Η.Ε. προέδλεψε, επίσης, ότι οι αυξανόμενες απαιτήσεις για περισσότερη εκμεταλλεύσιμη γη θα αποτελέσουν το βασικό σημείο σύγκρουσης μεταξύ αναπτυσσόμενων και μη κρατών.

● Περισσότερα από 200 άτομα πραγματοποίησαν χθες, συγκέντρωση στη Χιροσίμα, σε ένδειξη διαμαρτυρίας γ.α τις αμερικανικές πυρηνικές δοκιμές στη Νεβάδα, μετέδωσε το 'Ιαπωνικό Πρακτορείο Ειδήσεων.

3,8 Ρίχτερ στη Θεσσαλονίκη

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 7. —

Σεισμική δόνηση προκάλεσε ανησυχία αργά χτες, βράδυ, στη Θεσσαλονίκη και την περιοχή. Ηταν μεγέθους 3,8 βαθμών της κλίμακας Ρίχτερ και προερχόταν από απόσταση 16 χιλιομέτρων βορειοανατολικά της Θεσσαλονίκης, στην περιοχή της λίμνης Λαγκαδά, όπως ανακοίνωσε το εργαστήριο Γεωφυσικής, του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου. Στη συνέχεια ανακοινώθηκε ότι η δόνηση είχε διάρκεια 10 δευτερόλεπτα.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΟΝ

VINCENT PRICE